

การพัฒนาแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตามกรอบ
มาตรฐาน คุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต
สถาบันเอกชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

นางฉัตรรัตน์ เลิศวิทยากุล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2560

**Development of an Online Instrument to Assess Professional Nursing Skills
Based on Thai Qualifications Framework for Higher Education
in the Bachelor's Degree Program in Nursing of Private
Institutions in the Northeastern Region**

Miss Thidarat Lertwittayakul

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Educational Evaluation

School of Educational Studies

Sukhothai Thammathirat Open University

2017

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตามกรอบ
มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต
สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ชื่อและนามสกุล นางธิดารัตน์ เลิศวิทยากุล

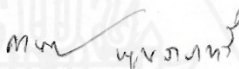
แขนงวิชา การวัดและประเมินผลการศึกษา

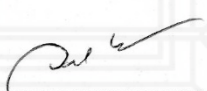
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

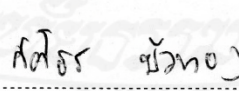
อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณดี แสงประทีปทอง
2. อาจารย์ ดร.ศศิธร บัวทอง

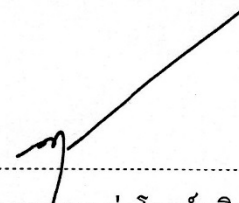
วิทยานิพนธ์นี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2561

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.กานดา พูนลาภทวี)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณดี แสงประทีปทอง)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ศศิธร บัวทอง)

..... ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษณา รุ่งโรจน์วณิชย์)

ชื่อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันเอกชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัย นางธิดารัตน์ เลิศวิทยากุล รหัสนักศึกษา 2572500235 **ปริญญา** ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การประเมินการศึกษา) **อาจารย์ที่ปรึกษา** (1) รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณดี แสงประทีปทอง (2) อาจารย์ ดร.ศศิธร บัวทอง **ปีการศึกษา** 2560

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

การวิจัยแบ่งเป็น 2 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 สร้างแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล โดยสังเคราะห์ทักษะวิชาชีพพยาบาลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาสนทนากลุ่มเพื่อพิจารณาความเหมาะสมของทักษะวิชาชีพพยาบาล สำหรับนักศึกษาพยาบาล ผู้ให้ข้อมูลได้แก่ อาจารย์พยาบาลจำนวน 15 คน ระยะที่ 2 ตรวจสอบคุณภาพแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล โดย (1) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (2) ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างโดยวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2559 จำนวน 364 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม และ (3) ตรวจสอบความเที่ยง โดยวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ระหว่างผลการประเมินของผู้ประเมิน 2 คน ประเมินนักศึกษาพยาบาล 16 คน และสร้างแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ประกอบด้วยรายการประเมิน 4 มาตรฐาน 12 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ (1.1) ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล (1.2) ความรู้ความสามารถในการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค (1.3) ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้ป่วยอย่างต่อเนื่อง และ (1.4) หัตถการและทักษะหรือเทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทั่วไป และ (2) แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลมีความตรงเชิงเนื้อหา โดยค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ มีความตรงเชิงโครงสร้างจากการวิเคราะห์องค์ประกอบพบว่า โมเดลการวัดที่สังเคราะห์ขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ผ่านเกณฑ์ที่ยอมรับได้ และมีค่าความเที่ยง เท่ากับ .87

คำสำคัญ ทักษะวิชาชีพพยาบาล แบบวัดผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

Thesis title: Development of an Online Instrument to Assess Professional Nursing Skills Based on Thai Qualifications Framework for Higher Education in the Bachelor's Degree Program in Nursing of Private Institutions in the Northeastern Region

Researcher: Miss Thidarat Lertwittayakul; **ID:** 2572500235;

Degree: Master of Education (Educational Evaluation);

Thesis advisors: (1) Dr. Vandee Sangprateetong, Associate Professor;

(2) Dr. Sasithon Buathong; **Academic year:** 2017

Abstract

The purposes of this research were to construct and verify quality of an online instrument to assess professional nursing skills based on Thai Qualifications Framework for Higher Education in the Bachelor's Degree Program in Nursing of private institutions in the Northeastern Region.

The research process comprised two stages. Stage 1 was the construction of an instrument to assess professional nursing skills. The researcher synthesized professional nursing skills from a study of documents and related research studies, then conducted a focus group discussion involving 15 nursing instructors to determine the appropriateness of the synthesized professional nursing skills for nursing students. Stage 2 was the quality verification of the constructed instrument to assess professional nursing skills which comprised the following activities: (1) verification of content validity of the instrument by three experts who determined its IOC index; (2) verification of construct validity of the instrument by conducting confirmatory factor analysis; the research sample consisted of 364 fourth year nursing students from private institutions in the Northeastern Region during the 2016 academic year, obtained by cluster sampling; and (3) verification of reliability of the instrument by finding Pearson product-moment correlation between assessment results of two evaluators who assessed 16 nursing students; and finally, the researcher transformed the constructed instrument into an online instrument to assess professional nursing skills.

Research findings revealed that (1) the constructed online instrument to assess professional nursing skills covered the assessment of professional nursing skills in four standards containing 12 indicators; the four professional nursing standards were on (1.1) knowledge and ability concerning the nursing process; (1.2) knowledge and ability concerning health enhancement and disease prevention; (1.3) knowledge and ability concerning health-care of patients on a continuous basis; and (1.4) general nursing practice craftsmanship and skills or techniques; and (2) the constructed instrument to assess professional nursing skills had content validity as shown by the IOC of 1.00 for every test item; it also had construct validity as shown by results of confirmatory factor analysis that the synthesized assessment model fitted empirical data at the acceptable criteria; and finally, it had reliability coefficient of .87.

Keywords: Professional Nursing Skill, Online Assessment Instrument, Thai Qualifications Framework for Higher Education

กิตติกรรมประกาศ

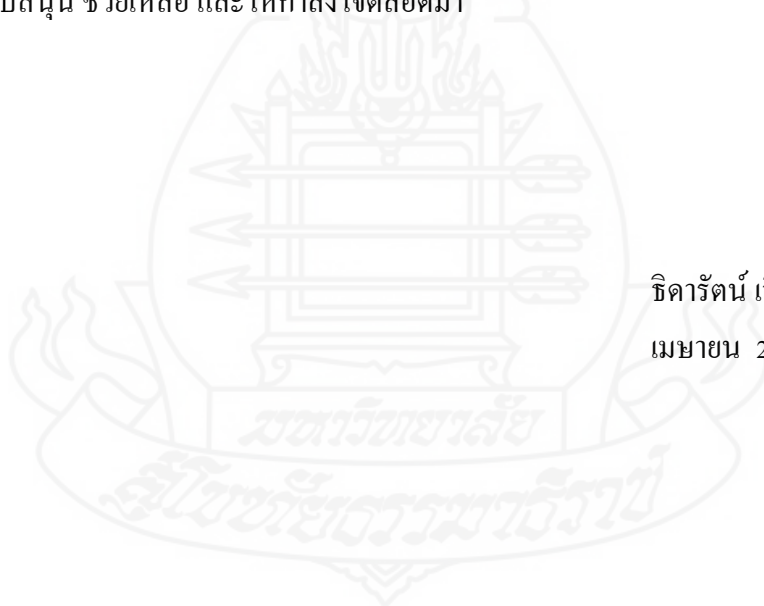
การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณดี แสงประทีปทอง และ อาจารย์ ดร.ศศิธร บัวทอง ที่ได้ให้ความกรุณา ให้คำแนะนำและติดตามการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้อย่างใกล้ชิดตลอดมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่ง สำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่เสียสละเวลาและ อาจารย์นิเทศน์ศึกษาพยาบาล ทุกสถาบันที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจน ผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์ข้อมูล ทางสถิติขั้นสูง รวมถึง ผู้ร่วมพัฒนาแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ใน เว็บไซต์จนประสบความสำเร็จ

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คณาจารย์สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัย- ธรรมาราช เพื่อนักศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ทุกท่านที่ได้กรุณา ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ และให้กำลังใจตลอดมา

ธิดารัตน์ เลิศวิทยากุล

เมษายน 2561

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	3
ขอบเขตการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบแนวคิดการวิจัย	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
แนวคิดทฤษฎีวิชาชีพพยาบาล	8
กรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติระดับอุดมศึกษา	
หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต	22
แนวคิดการพัฒนาแบบวัดทักษะ	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	57
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	62
ระยะที่ 1 การสร้างแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์	
ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	62
ระยะที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	
หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	69

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการพัฒนาแบบวัด	73
ตอนที่ 1 ผลการสร้างแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.....	73
ตอนที่ 2 ผลการตรวจสอบคุณภาพแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่าย คอมพิวเตอร์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.....	85
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	97
สรุปการวิจัย	98
อภิปรายผล	100
ข้อเสนอแนะ	103
บรรณานุกรม	105
ภาคผนวก	110
ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมองค์ประกอบทักษะวิชาชีพพยาบาล ..	111
ข รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย	117
ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	119
ง คู่มือการใช้งานแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์.....	143
ประวัติผู้วิจัย	170

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1	การจำแนกพฤติกรรมด้านทักษะพิสัยของเดฟ 28
ตารางที่ 2.2	การจำแนกพฤติกรรมด้านทักษะพิสัยของแฮร์โรว์ 29
ตารางที่ 2.3	การจำแนกพฤติกรรมด้านทักษะพิสัยของซิมป์สัน 30
ตารางที่ 2.4	ตัวอย่างการกำหนดสถานการณ์ในการประเมินทักษะการแก้ปัญหา ทางคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน 33
ตารางที่ 2.5	การให้คะแนนแบบรูบริกที่ใช้กับการประเมินที่มีการอธิบายบรรยาย 49
ตารางที่ 2.6	ต้นแบบรูบริกแบบแยกส่วน 52
ตารางที่ 2.7	ตัวอย่างรูบริกประเมินการนำเสนอของนักเรียน 55
ตารางที่ 3.1	ตัวอย่าง พิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหา ในด้านการกำหนดเกณฑ์ การประเมินค่าคะแนน และเกณฑ์แปลผลระดับคุณภาพ ของทักษะวิชาชีพพยาบาล 65
ตารางที่ 3.2	ตัวอย่างการพิจารณาความเหมาะสมของการกำหนดเกณฑ์แปลผลระดับคุณภาพ ทักษะ วิชาชีพพยาบาล 67
ตารางที่ 3.3	จำนวนประชากร จำแนกตามสถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 69
ตารางที่ 4.1	มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และคะแนนเต็ม 75
ตารางที่ 4.2	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน 76
ตารางที่ 4.3	องค์ประกอบทักษะวิชาชีพพยาบาล ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ 85
ตารางที่ 4.4	ค่าสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล 86
ตารางที่ 4.5	ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อยืนยันตัวบ่งชี้ ทักษะวิชาชีพพยาบาล สำหรับนักศึกษาพยาบาล สถาบันเอกชนภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ 87

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย	7
ภาพที่ 2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่ 6 ด้านทักษะวิชาชีพพยาบาลและ สมรรถนะวิชาชีพที่ 2 ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพพยาบาลและการผดุงครรภ์ (พ.ศ. 2528) และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพ การพยาบาล และการผดุงครรภ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2540	27
ภาพที่ 2.2 รูปแบบของรูปรีค	51
ภาพที่ 3.1 โครงสร้างของเว็บไซต์	71
ภาพที่ 4.1 โมเดลทักษะวิชาชีพพยาบาล การวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบเชิงยืนยันลำดับที่ 2	89
ภาพที่ 4.2 โครงสร้างของเว็บไซต์	90
ภาพที่ 4.3 หน้าเว็บไซต์ http://www.nurseskill.com/	90
ภาพที่ 4.4 ลักษณะเมื่อนักศึกษา	91
ภาพที่ 4.5 ลักษณะเมื่อดิคต่อเรา	91
ภาพที่ 4.6 ลักษณะเมื่อดูลงทะเลเบียน	92
ภาพที่ 4.7 ลักษณะเมื่อดูเข้าสู่ระบบ	92
ภาพที่ 4.8 รายละเอียดเมื่อเข้าสู่ระบบ	93
ภาพที่ 4.9 รายละเอียดแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล 4 มาตรฐาน	93
ภาพที่ 4.10 รายละเอียดตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูปรีค 4 ระดับในแต่ละมาตรฐาน	94
ภาพที่ 4.11 รายชื่อนักศึกษาที่ลงทะเลเบียนไว้เพื่อประเมินทักษะวิชาชีพพยาบาล	94
ภาพที่ 4.12 แสดงรายการการประเมินรายบุคคล	95
ภาพที่ 4.13 แสดงการแปลผลระดับคุณภาพทักษะวิชาชีพพยาบาล	95
ภาพที่ 4.14 การลือคอินสำหรับนักศึกษา	96
ภาพที่ 4.15 ผลการประเมินรายบุคคล	96

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีเป้าหมายสำคัญเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล ดังนั้นพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่3) พ.ศ. 2553 จึงได้กำหนดในหมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรา 47 ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2553: น.17) และเป็นการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงดำเนินงานโครงการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา เพื่อสร้างความเข้าใจตรงกับผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาประกอบด้วยสถาบันอุดมศึกษา ผู้ควบคุมมาตรฐาน และผู้ใช้บัณฑิต ทั้งนี้เพื่อให้มีหลักประกันที่ชัดเจนในคุณภาพของบัณฑิตระดับอุดมศึกษา และยังเป็นแรงกระตุ้นให้แต่ละสถาบันมีการพัฒนาคุณภาพที่สูงขึ้น สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ดำเนินโครงการวิจัยเรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาด้านกรอบแนวคิดคุณลักษณะของบัณฑิตประเทศไทย ด้านการพัฒนาบัณฑิตและกระบวนการผลิต และด้านการพัฒนากรอบมาตรฐานคุณวุฒิในการผลิตบัณฑิต เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนากรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาในระดับสากล และคณะกรรมการการอุดมศึกษาลงนามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่องแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 ซึ่งมาตรฐานอุดมศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐาน 3 ด้าน คือ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา และมาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ (สำนักคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2558: น.10)

การประเมินผู้เรียนตามมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตนั้น สามารถประเมินจากมาตรฐานผลการเรียนรู้ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย ซึ่งกำหนดไว้

อย่างน้อย 5 ด้าน คือ 1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และ ในบางสาขาวิชามีการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้มากกว่า 5 ด้านเพื่อเน้นทักษะการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ จึงกำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย (Domain of Psychomotor Skills) เป็นด้านที่ 6 และสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ เป็นสาขาวิชาชีพที่ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย ด้านที่ 6 โดยผู้เรียนต้องมีความชำนาญด้านทักษะวิชาชีพพยาบาลเพื่อปฏิบัติการพยาบาลต่อผู้ใช้บริการได้อย่างปลอดภัย

การนำระบบประกันคุณภาพการศึกษา มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต ผู้การปฏิบัติเพื่อประเมินคุณภาพของผู้เรียน โดยการจัดทำข้อกำหนดจำเพาะของหลักสูตรและรายวิชา กำหนดกลวิธีการสอนของอาจารย์ กำหนดการวัดและประเมินผล ซึ่งการวัดและประเมินผลผู้เรียนในสาขาพยาบาลศาสตร์ ด้านทักษะวิชาชีพพยาบาล ผู้เรียนจะฝึกปฏิบัติในสภาพจริง บนหอผู้ป่วยหรือในชุมชน ดังนั้นการประเมินผลผู้เรียนจึงต้องประเมินด้านทักษะวิชาชีพในสภาพจริงด้วยเช่นกัน เพื่อให้ผลการประเมินมีความแม่นยำและสอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียนอย่างแท้จริง

สถาบันที่เปิดสอนในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2552 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 จนกระทั่งปัจจุบัน จากการสำรวจความคิดเห็นจากอาจารย์พยาบาลสถาบันเอกชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 45 คน โดยการสอบถามในที่ประชุมสามัญของสมาคมสถาบันเอกชนแห่งประเทศไทย (สสอท.) ครั้งที่ 8/2558 วันที่ 6 พฤศจิกายน 2558 ณ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล จังหวัดนครราชสีมา พบว่า การจัดการเรียนการสอนตามมาตรฐานการเรียนรู้ยังมีความท้าทายด้านการวัดประเมินผลตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาทั้ง 5 ด้าน โดยเฉพาะรายวิชาภาคสนามที่ต้องฝึกปฏิบัติการวิชาชีพ ยังไม่มีความชัดเจนในประเด็นการวัดและประเมินผลด้านทักษะเชิงวิชาชีพ ซึ่งเป็นการวัดที่กว้าง ยังไม่จำเพาะเจาะจงและยังไม่มีเครื่องมือวัดจึงไม่แน่ใจว่าจะสามารถวัดและประเมินคุณลักษณะบัณฑิตตามเกณฑ์มาตรฐานได้ตรงกับสภาพจริง การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นส่วนสำคัญของการจัดการเรียนการสอนเพื่อสะท้อนคุณลักษณะบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ ซึ่งเครื่องมือที่วัดต้องมีมาตรฐาน มีความตรง ความเที่ยงและอำนาจจำแนก ถึงแม้ว่าปัจจุบันจะมีแบบวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่พัฒนาและใช้ในการประเมินทักษะการปฏิบัติการพยาบาล แต่พบว่าหัวข้อการประเมินยังไม่ครอบคลุมทักษะการปฏิบัติการพยาบาลตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติวิชาชีพพยาบาลและการผดุงครรภ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2540 ในสมรรถนะที่ 2 สมรรถนะเชิงวิชาชีพ

สำหรับสถาบันเอกชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 5 สถาบัน ประกอบด้วย 1) วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ขอนแก่น 2) มหาวิทยาลัยราชธานี อุบลราชธานี 3) มหาวิทยาลัยราชธานี วิทยาเขตอุดรธานี 4) มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล นครราชสีมา และ 5) มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์ ยังไม่มีแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลตามสมรรถนะวิชาชีพพยาบาลตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2540 เพื่อวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของบัณฑิตให้ได้คุณภาพตามกรอบมาตรฐานระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ จึงมีความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องพัฒนาแบบวัดที่สามารถวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล ที่ครอบคลุมทักษะการปฏิบัติการพยาบาลตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติวิชาชีพพยาบาลและการผดุงครรภ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2540 เพื่อให้ผลการวัดทักษะสอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้และการประเมินผลการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และยังเป็น การประเมินผลผู้เรียนที่สอดคล้องกับการประกันคุณภาพภายนอก ที่ปัจจุบันเน้นการนำผลการประเมินไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด ผู้เรียนจะได้รับประโยชน์จากการประเมินที่สะท้อนความเป็นจริง และนำผลการประเมินไปพัฒนาตนเอง ให้บรรลุเป้าหมายของการฝึกปฏิบัติงานได้อย่างแท้จริง จึงควร พัฒนาแบบวัดทักษะเชิงวิชาชีพบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต แบบออนไลน์ (Online Test) ซึ่งผู้ประเมินสามารถใช้ประเมินในสภาพความเป็นจริงขณะฝึกปฏิบัติงาน โดยผู้ประเมินสามารถประเมินจากโปรแกรมบนสมาร์ตโฟน (Smart Phone) สามารถพกพาได้สะดวกและใช้ได้ตลอดเวลา โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ถูกต้อง

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อสร้างแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.2 เพื่อตรวจสอบคุณภาพแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3. ขอบเขตการวิจัย

3.1 ขอบเขตด้านประชากร

ขอบเขตประชากรในการวิจัยจำแนกตามระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 สร้างแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้ให้ข้อมูลแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1) กลุ่มที่ใช้พิจารณาความเหมาะสมของมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ ในการประเมินทักษะวิชาชีพพยาบาล ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ได้แก่ อาจารย์พยาบาลที่มีประสบการณ์ด้านการจัดการเรียนการสอนทางการพยาบาล 3 ปีขึ้นไป จำนวน 15 คน

2) กลุ่มที่ใช้พิจารณาความสอดคล้องของมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ เกณฑ์การประเมินน้ำหนักค่าคะแนน และระดับคุณภาพของทักษะวิชาชีพพยาบาล ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการพยาบาลและการวัดและประเมินผล 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการพยาบาล 1 คน และ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 1 คน

ระยะที่ 2 ตรวจสอบคุณภาพแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5 สถาบัน ประกอบด้วย วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ขอนแก่น มหาวิทยาลัยราชธานี อุบลราชธานี มหาวิทยาลัยราชธานี วิทยาเขตอุดรธานี มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล นครราชสีมา และมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์ ที่ลงทะเบียนเรียน ปีการศึกษา 2559 จำนวน 532 คน

3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ทักษะวิชาชีพพยาบาล ครอบคลุมการปฏิบัติการพยาบาล ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2540 ด้านการปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ประกอบด้วย

- 1) ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล
- 2) ความรู้ความสามารถในการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค
- 3) ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้ป่วยอย่างต่อเนื่อง
- 4) หัตถการและทักษะ/เทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทั่วไป

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

4.1 กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หมายถึง กรอบที่แสดงระบบคุณวุฒิการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศ ซึ่งประกอบด้วย ระดับคุณวุฒิ การแบ่งสายวิชา ความเชื่อมโยงต่อเนื่องจากคุณวุฒิระดับหนึ่งไปสู่ระดับที่สูงขึ้น มาตรฐานผลการเรียนรู้ของแต่ละระดับคุณวุฒิซึ่งเพิ่มสูงขึ้นตามระดับของคุณวุฒิ ลักษณะของหลักสูตรในแต่ละระดับคุณวุฒิ ซึ่งในงานวิจัยนี้เป็นการประเมินในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต จึงมีมาตรฐานผลการเรียนรู้ 6 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และ 6) ด้านทักษะวิชาชีพ

4.2 ทักษะวิชาชีพพยาบาล หมายถึง ความชำนาญด้านปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528 ที่แก้ไข พ.ศ. 2540 ประกอบด้วยมาตรฐานการเรียนรู้ 4 ทักษะย่อย ดังนี้ 1) ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล 2) ความรู้ความสามารถในการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค 3) ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้ป่วยอย่างต่อเนื่อง 4) หัตถการและทักษะ/เทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทั่วไป

4.3 แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ หมายถึง แบบวัดมาตรฐานผลการเรียนรู้ ด้านที่ 6 ของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติระดับอุดมศึกษา ครอบคลุมสมรรถนะด้านที่ 2 ด้านปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528 ที่แก้ไข พ.ศ. 2540 ประกอบด้วยมาตรฐานการเรียนรู้ 4 ทักษะย่อย ดังนี้ 1) ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล 2) ความรู้ความสามารถในการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค 3) ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้ป่วยอย่างต่อเนื่อง 4) หัตถการและทักษะ/เทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทั่วไป มีลักษณะเป็นแบบประเมินทักษะการปฏิบัติงาน มีคะแนนแบบรูปรีด 4 ระดับ ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

4.4 ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล หมายถึง ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาลในวางแผนการพยาบาล โดย 1) ประเมินสภาพผู้ใช้บริการ 2) ประเมินปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยที่ส่งเสริมสุขภาพ 3) วิเคราะห์ข้อมูลและการวินิจฉัยการพยาบาล 4) วางแผนการพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยการพยาบาล 5) ปฏิบัติการพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยการพยาบาลและแผนการพยาบาล 6) ประเมินปฏิบัติการพยาบาลอย่างต่อเนื่อง และ 7) บันทึกทางการพยาบาล

4.5 ความรู้ความสามารถในการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค หมายถึง ความรู้ความสามารถในการประเมินการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของบุคคลแต่ละวัย ครอบครัว และชุมชน

4.6 ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้ป่วยอย่างต่อเนื่อง หมายถึง ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้ป่วยอย่างต่อเนื่อง โดย 1) ประเมินภาวะสุขภาพ ภาวะเสี่ยง และความสามารถในการดูแลตนเอง 2) ใช้หลักการและเทคโนโลยีการบำบัดทางการพยาบาล และ 3) ใช้หลักการดูแลสุขภาพที่บ้านอย่างต่อเนื่อง

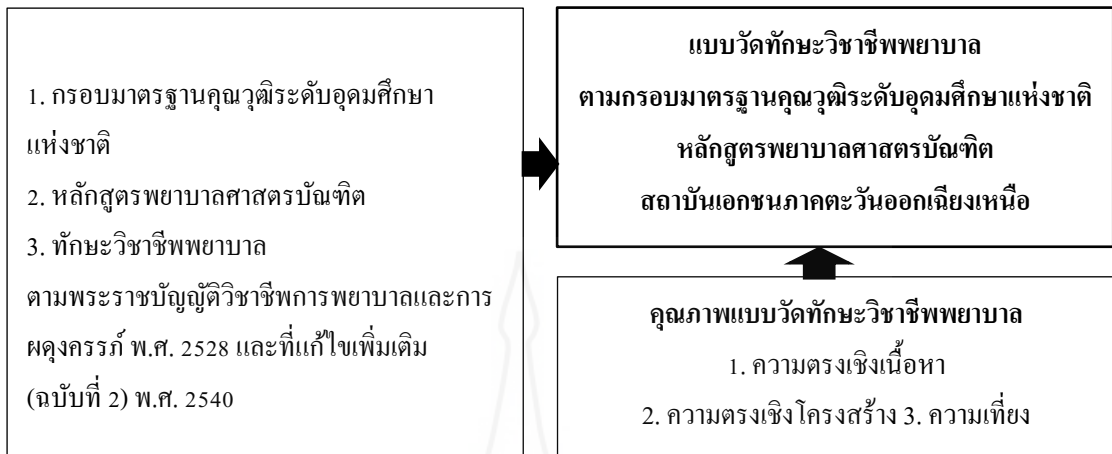
4.7 หัตถการและทักษะ/เทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทั่วไป หมายถึง การปฏิบัติหัตถการตามข้อบังคับสภาการพยาบาลว่าด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2550 ได้แก่ การทำและตกแต่งบาดแผล การเย็บแผล การตัดไหม การผ่าฝีในตำแหน่งซึ่งไม่เป็นอันตรายต่ออวัยวะสำคัญของร่างกาย การถอดเล็บ การจี้หูดหรือจี้ตาปลา การผ่าตัดเอาสิ่งแปลกปลอมที่อยู่ในตำแหน่งซึ่งไม่เป็นอันตรายต่ออวัยวะสำคัญของร่างกายออก โดยพิจารณาถึงความรู้สึทางผิวหนังและการล้างตา

4.8 คุณภาพแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล หมายถึง ลักษณะที่ดีของแบบวัด ซึ่งพิจารณาจากความตรงเชิงเนื้อหา ความตรงเชิงโครงสร้างและความเที่ยง ของแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล

6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษากรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติระดับอุดมศึกษา หลักสูตร-พยาบาลศาสตรบัณฑิต ด้านที่ 6 ทักษะวิชาชีพพยาบาล พระราชบัญญัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2540 คือ 1) ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล 2) ความรู้ความสามารถในการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค 3) ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้ป่วยอย่างต่อเนื่อง 4) หัตถการและทักษะ/เทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทั่วไป

จากการศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการพัฒนาแบบวัดการพัฒนาแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาล-ศาสตรบัณฑิต ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

5.1 ได้แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลครอบคลุมการปฏิบัติการพยาบาล ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2540 ด้านการปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์

5.2 ได้เครื่องมือในการประเมินทักษะวิชาชีพพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลที่สะดวกและรวดเร็ว ทันเวลา และสามารถประเมินได้มากกว่า 1 ครั้ง เพื่อประเมินพัฒนาการของนักศึกษา

5.3 เป็นแนวทางในการพัฒนาแบบวัดทักษะอื่นๆ ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันเอกชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา บทความ และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกรอบ 1) แนวคิดทักษะวิชาชีพพยาบาล 2) แนวคิดกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต 3) แนวคิดการพัฒนาแบบวัดทักษะ และ 4) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. แนวคิดทักษะวิชาชีพพยาบาล

1.1 ความหมายของทักษะ และวิชาชีพพยาบาล

1.1.1 ความหมายของทักษะ

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554, ออนไลน์) อธิบายว่า ทักษะ หมายถึง ความชำนาญ มาจากคำภาษาอังกฤษว่า skill นอกจากนี้ คณะกรรมการจัดทำพจนานุกรม ศัพท์ศึกษาศาสตร์ร่วมสมัย ยังได้ขยายความของคำว่า ทักษะ มากขึ้นว่าหมายถึง ความชำนาญหรือความสามารถในการกระทำหรือการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งอาจเป็นทักษะด้านร่างกายสติปัญญา หรือสังคม ที่เกิดขึ้นจากการฝึกฝน หรือการกระทำบ่อย ๆ เช่น ครุมีทักษะการใช้คำถาม การนำเข้าสู่บทเรียน การใช้สื่อการสอน นักเรียนมีทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน การคิดคำนวณ หรือทักษะทางสังคม ทักษะที่จะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิตและการทำงาน

เกียรติภูมิ ชูเกียรติศิริ (2554, น. 4-19) กล่าวว่า ทักษะเป็นความสามารถในการปฏิบัติการหรือกระทำสิ่งต่างๆ โดยใช้อวัยวะหรือกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ ของร่างกายประสานกับจิตใจและสมองโดยมีลักษณะที่สำคัญคือ 1) เป็นความสามารถของบุคคลที่ใช้อวัยวะของร่างกายในการปฏิบัติงาน 2) เป็นผลจากการเชื่อมโยงของความสามารถของสมอง นั่นคือการทำที่บุคคลจะปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ บุคคลนั้นต้องมีความรู้และความรู้สึกที่ดีต่องานนั้น 3) เป็นความสามารถในการปฏิบัติงานตามเงื่อนไขหรือสถานการณ์ที่กำหนด มีกระบวนการทำงานเป็นขั้นตอน และ 4) เป็นความสามารถทางกายที่อาจใช้ภาษาในการปฏิบัติ หรือไม่ใช้ภาษาในการปฏิบัติ

ราตรี นันทสุคนธ์ (2555, น.43) ได้กล่าวถึงทักษะ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่ปรากฏออกมาให้เห็นจากการลงมือกระทำหรือลงมือปฏิบัติกิจกรรม การปฏิบัติดังกล่าวอาศัยกล้ามเนื้อส่วนใดส่วนหนึ่งหรือหลายส่วนของร่างกาย

กมลวรรณ ตังชนกานนท์ (2559, น.2) กล่าวถึงทักษะว่าเป็นการเคลื่อนไหวทางกายภาพ การควบคุมการเคลื่อนไหวของร่างกาย และการใช้ทักษะที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหว ประกอบด้วย การเคลื่อนไหวของร่างกายและการประสานสัมพันธ์ของทักษะต่างๆ ซึ่งอาจเป็นการเคลื่อนไหวร่างกายแบบพื้นฐาน หรือเป็นการแสดงการปฏิบัติงานตามกระบวนการต่างๆ ได้

ดังนั้น ทักษะ จึงหมายถึง ความสามารถในการกระทำ หรือการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งที่ผู้เรียนแสดงออกมาให้เห็น โดยการเคลื่อนไหวทางร่างกาย เป็นผลจากการเชื่อมโยงของความสามารถของสมองผ่านการปฏิบัติงานตามเงื่อนไขหรือสถานการณ์ที่กำหนด มีกระบวนการทำงานเป็นขั้นตอนซึ่งได้ฝึกฝน หรือการกระทำบ่อย ๆ จนเกิดความชำนาญ อาจจะใช้ภาษาหรือไม่ใช้ภาษา เป็นผลให้ผลการปฏิบัติงานนั้นมีประสิทธิภาพ

1.1.2 ความหมายของวิชาชีพ

กฤษฎา แสงเจริญทรัพย์ และ เชษฐ รัชดาพรธรรมาธิกุล (2557, น. 205) ได้กล่าวถึง วิชาชีพ มาจากคำว่า Profession แปลว่าการปฏิญาณตน มาจากคำกริยาว่า to profess ที่มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า Pro กับคำว่า Fateri ที่แปลว่ายอมรับ หรือรับว่าเป็นของตน หากใช้ในความหมายของศาสนาจะหมายถึงการประกาศตนว่ามีศรัทธาในศาสนา หรือการประกาศปฏิญาณอุทิศตน ผู้ที่จะไปประกอบวิชาชีพใดจะต้องมีการอบรมศึกษาในสำนักต่างๆ เสียก่อน และก่อนที่จะเข้าไปศึกษาก็ต้องมีการยอมรับว่าจะปฏิบัติตามธรรมเนียมปฏิบัติของสำนักนั้นซึ่งไม่ถือเป็นการบังคับให้ทำ เนื่องจากธรรมเนียมปฏิบัติที่ได้มีการปฏิญาณยอมรับนั้นเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่ดี ที่ถูกต้อง จนมีผู้ยอมรับนับถือกันเป็นเวลานานจนเป็นที่ยอมรับได้ด้วยความสะดวกใจ

วิชาชีพ (Profession) หมายถึง อาชีพที่ให้บริการสาธารณชน ต้องอาศัยความรู้ความชำนาญเป็นการเฉพาะ ไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาชีพอื่น มีมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพโดยผู้ประกอบวิชาชีพต้องฝึกรอบรทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติอย่างเพียงพอก่อนที่จะประกอบวิชาชีพ ซึ่งแตกต่างจากอาชีพ (Career) คือ อาชีพเป็นกิจกรรมที่ต้องทำให้สำเร็จ โดยมุ่งหวังค่าตอบแทนเพื่อการดำรงชีพเท่านั้น (คุรุสภา กระทรวงศึกษาธิการ , ม.ป.ป.: น. 2)

1.1.3 ความหมายของวิชาชีพพยาบาล

พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (2540) ให้ความหมายการพยาบาล ในมาตรา 4 ว่า “การพยาบาล” หมายถึง การกระทำต่อมนุษย์เกี่ยวกับ การดูแลและการ

ช่วยเหลือเมื่อเจ็บป่วย การฟื้นฟูสภาพ การป้องกันโรค และการส่งเสริมสุขภาพ รวมทั้งการช่วยเหลือแพทย์ ทางการแพทย์รักษาโรค ทั้งนี้โดยอาศัยหลักวิทยาศาสตร์และศิลปะการพยาบาล

นอกจากนี้ให้ ความหมาย “การประกอบวิชาชีพการพยาบาล” ว่า หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ การพยาบาลต่อบุคคล ครอบครัว และชุมชน โดยการกระทำต่อไปนี้ 1) การสอน การแนะนำการให้คำปรึกษาและการแก้ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย 2) การกระทำต่อร่างกายและจิตใจของบุคคล รวมทั้งการจัดสภาพแวดล้อม เพื่อการแก้ปัญหาคความเจ็บป่วย การบรรเทาอาการของโรค การดูแลของโรค และการฟื้นฟูสภาพ 3) การกระทำตามวิธีที่กำหนดไว้ในการรักษาโรค เบื้องต้น และการให้ภูมิคุ้มกันโรค 4) ช่วยเหลือแพทย์ทางการแพทย์รักษาโรค ทั้งนี้โดยอาศัยหลักวิทยาศาสตร์และศิลปะการพยาบาลในการประเมินสภาพ การวินิจฉัยปัญหาการวางแผน การปฏิบัติ และการประเมินผล

วิชาชีพพยาบาลเป็นวิชาชีพที่ให้บริการด้านสุขภาพทั้งในระดับบุคคล ครอบครัวและชุมชน เพื่อให้การดูแล ฟื้นฟูสภาพ ป้องกันโรคและส่งเสริมสุขภาพ รวมทั้งการช่วยเหลือแพทย์ทางการแพทย์รักษาโรค โดยอาศัยความรู้เฉพาะทางการพยาบาลในการปฏิบัติงาน (Ellis & Hartyey ,2002 อ้างถึงใน สุปราณี หมั่นยา, วิทยาพรรณ นวลทอง, ปุณวิษย์ ทองแดง และ ดวงดาว เทพทองคำ, 2557, น. 201)

ดังนั้น ทักษะวิชาชีพพยาบาล จึงหมายถึง ความชำนาญที่ผ่านการปฏิบัติงานตามเงื่อนไขหรือสถานการณ์ที่กำหนด มีกระบวนการทำงานเป็นขั้นตอนโดยการฝึกฝนหรือการกระทำบ่อยๆ ให้เกิดผลที่มีประสิทธิภาพในการกระทำหรือการปฏิบัติต่อบุคคล ครอบครัว ชุมชน ในการสอน การแนะนำการให้คำปรึกษาและการแก้ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย การกระทำต่อร่างกายและจิตใจของบุคคล รวมทั้งการจัดสภาพแวดล้อม เพื่อการแก้ปัญหาคความเจ็บป่วยการบรรเทาอาการของโรค การดูแลของโรค และการฟื้นฟูสภาพ การกระทำตามวิธีที่กำหนดไว้ใน การรักษาโรคเบื้องต้น และการให้ภูมิคุ้มกันโรค ช่วยเหลือแพทย์ทางการแพทย์รักษาโรค อาศัยหลักวิทยาศาสตร์และศิลปะการพยาบาลในการประเมินสภาพ การวินิจฉัยปัญหาการวางแผน การปฏิบัติ และการประเมินผล ที่เกิดจากการฝึกอบรมทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติอย่างเพียงพอ ตามมาตรฐานวิชาชีพพยาบาลที่กำหนดไว้

1.2 ทักษะวิชาชีพ ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2540 ด้านการปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์

พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2540 ด้านการปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ได้กำหนดทักษะวิชาชีพพยาบาล ตามสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพในประเทศไทย 8 สมรรถนะ เพื่อให้การบริการของผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีศักยภาพในการพัฒนาตนเองและพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 22 (3) (ฐ) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ.2528 สภาการพยาบาลโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสภาการพยาบาล ในการประชุมครั้งที่ 4/2552 เมื่อวันที่ 24 เมษายน 2552 จึงออกประกาศกำหนดสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพไว้ เพื่อให้สามารถปฏิบัติการพยาบาลได้ตามขอบเขตของวิชาชีพอย่างปลอดภัย มีความรับผิดชอบ ผู้ร่วมงานที่มีประสิทธิภาพ มีศักยภาพในการพัฒนาตนเอง และพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพสามารถแบ่งได้เป็น 8 ด้านดังต่อไปนี้ (สภาการพยาบาล, 2552 : น.1-9)

- 1.2.1 ด้านจริยธรรม จรรยาบรรณและกฎหมาย
- 1.2.2 ด้านการปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์
- 1.2.3 ด้านคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ
- 1.2.4 ด้านภาวะผู้นำ การจัดการ และการพัฒนาคุณภาพ
- 1.2.5 ด้านวิชาการและการวิจัย
- 1.2.6 ด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ
- 1.2.7 ด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ
- 1.2.8 ด้านสังคม

1.2.1 สมรรถนะด้านที่ 1 สมรรถนะด้านจริยธรรม จรรยาบรรณและกฎหมาย

มีความรู้ ความเข้าใจ ทฤษฎีและหลักคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ ศาสนาและวัฒนธรรม สิทธิมนุษยชน สิทธิผู้บริโภค สิทธิเด็ก สิทธิผู้ป่วย หลักกฎหมายทั่วไป กฎหมายว่าด้วยสุขภาพแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยสุขภาพจิต กฎหมายว่าด้วยหลักประกันสุขภาพ กฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล กฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ขอบเขตการปฏิบัติการพยาบาลและข้อบังคับสภาการพยาบาลว่าด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ รวมทั้งข้อบังคับของวิชาชีพอื่นที่เกี่ยวข้อง มีจิตสำนึกทางจริยธรรม ตระหนักในคุณค่า ความเชื่อของตนเองและผู้อื่น มีความไวต่อประเด็น

จริยธรรม และกฎหมาย มีความสามารถในการตัดสินใจเชิงจริยธรรม และประยุกต์สู่การปฏิบัติการพยาบาลได้อย่างเหมาะสม

1) ตระหนักในคุณค่า ความเชื่อของตนเองและผู้อื่น และไม่ใช่คุณค่า ความเชื่อของตนเองในการตัดสินใจผู้อื่นให้การพยาบาล โดยแสดงออกถึงการเคารพในคุณค่า ความเชื่อ และศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์

2) ตระหนักในข้อจำกัดของสมรรถนะตนเอง ไม่เสี่ยงในการปฏิบัติงานที่อาจเกิดผลเสียต่อผู้ใช้บริการและปรีกษาผู้รู้เหมาะสมเพื่อความปลอดภัยของผู้ใช้บริการ

3) แสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติพยาบาลของตน

4) ส่งเสริมให้ผู้ใช้บริการได้รับรู้และเข้าใจสิทธิของตน

5) ปกป้องผู้ที่อยู่ในภาวะเสี่ยงต่อการถูกละเมิดสิทธิ หรือได้รับการปฏิบัติที่ผิดหลักคุณธรรมจริยธรรมอย่างเหมาะสม

6) วิเคราะห์ประเด็นจริยธรรมและกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติพยาบาลตัดสินใจเชิงจริยธรรมและดำเนินการได้อย่างเหมาะสมในสถานการณ์ที่มีความขัดแย้งทางจริยธรรม และ/หรือกฎหมายที่ไม่ซับซ้อน

7) ปฏิบัติการพยาบาลโดยแสดงออกซึ่งความเมตตา กรุณา คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของผู้บริการจรรยาบรรณวิชาชีพกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

1.2.2 สมรรถนะด้านที่ 2 สมรรถนะด้านปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์

บูรณาการแนวคิด ศาสตร์ทางการพยาบาล ศาสตร์ที่เกี่ยวข้องศิลปะการพยาบาลในการปฏิบัติการพยาบาลระดับพื้นฐานเพื่อให้การพยาบาลแบบองค์รวมที่มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ และปลอดภัย โดยใช้กระบวนการพยาบาล หลักฐานเชิงประจักษ์ จริยธรรมจรรยาบรรณวิชาชีพและคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคลในการสร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค ดูแลช่วยเหลือ และฟื้นฟูสภาพ แก่ผู้ใช้บริการ ทุกกลุ่มวัย ทั้งผู้ที่อยู่ในภาวะสุขภาพดี ภาวะเสี่ยงเจ็บป่วยเฉียบพลัน อุกฉิม วิฤต และเรื้อรัง โดยเฉพาะการเจ็บป่วยที่เป็นปัญหาสำคัญของประเทศและชุมชน

1) ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล มีความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาลเพื่อให้การพยาบาลผู้ใช้บริการทุกกลุ่มวัย ทั้งผู้ที่มีสุขภาพดี ภาวะเสี่ยงและเจ็บป่วย เพื่อส่งเสริมสุขภาพป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพและความเจ็บป่วยที่สำคัญของประเทศได้อย่างเหมาะสม

(1) ประเมินสภาพให้ผู้ใช้บริการ โดยใช้เทคนิควิธีการประเมินสภาพที่เหมาะสมกับบุคคล วัฒนธรรม ภาวะสุขภาพ จากแหล่งข้อมูลที่เหาะสม และได้ข้อมูลที่เป็นต่อการปฏิบัติการพยาบาลอย่างเป็นองค์รวม (กาย จิต ปัญญา สังคม)

(2) ประเมินปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยที่ส่งเสริมสุขภาพ ทั้งปัจจัยด้านบุคคล สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ สิ่งแวดล้อมด้านสังคม วัฒนธรรม

(3) วิเคราะห์ข้อมูล และวินิจฉัยการพยาบาลโดยใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ บนพื้นฐานของข้อมูล และหลักการวินิจฉัยการพยาบาลได้อย่างครบถ้วน

(4) วางแผนการพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยการพยาบาล โดยใช้ข้อมูลความรู้เชิงประจักษ์ กำหนดเป้าหมายผลลัพธ์ที่ชัดเจน ผู้ให้บริการ/ครอบครัว/ผู้ดูแลมีส่วนร่วมในการวางแผนการพยาบาลเฉพาะเจาะจงกับผู้ใช้บริการ เหมาะสมกับบริบททางสังคม วัฒนธรรมของผู้ใช้บริการ

(5) ปฏิบัติการพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยการพยาบาลและแผนการพยาบาล เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพยาบาล โดยใช้ศาสตร์การพยาบาลและศาสตร์ที่เกี่ยวข้องและหลักฐานเชิงประจักษ์ใช้เทคนิควิธีการปฏิบัติการพยาบาลที่ถูกต้องตามหลักวิชาการมีความเหมาะสมกับผู้ใช้บริการและครอบครัวใช้หลักการส่งเสริมการดูแลตนเอง หลักความปลอดภัย ใ้ภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างเหมาะสม

(6) ประเมินผลการปฏิบัติการพยาบาลอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับเป้าหมาย/ผลลัพธ์ทางการพยาบาลในระยะเวลาที่เหมาะสมตั้งแต่ผู้ใช้บริการอยู่ในความดูแลจนกระทั่งการปฏิบัติการพยาบาลบรรลุวัตถุประสงค์ หรือผู้ใช้บริการสามารถดูแลตนเองได้

(7) บันทึกทางการพยาบาลได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน เป็นปัจจุบันตามกระบวนการพยาบาล

2) ความรู้ความสามารถในการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค มีความรู้ในหลักการ กลยุทธ์ และกลวิธีในการสร้างเสริมสุขภาพ การสร้างเสริมพลังอำนาจการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และสามารถดำเนินการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคและความเจ็บป่วยในผู้ใช้บริการทุกวัย ทั้งสุขภาพดี อยู่ในภาวะเสี่ยง และเจ็บป่วย เพื่อให้สามารถดูแลและพึ่งตนเองได้ ทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว กลุ่มคน และชุมชน

(1) ประเมินการเจริญเติบโตและพัฒนาการของบุคคลแต่ละวัย และครอบครัว โดยใช้กลวิธีที่เหมาะสม รวมทั้งการประเมินปัจจัยเสี่ยงต่อภาวะสุขภาพวินิจฉัยภาวะสุขภาพ การเจริญเติบโตและพัฒนาการของบุคคลแต่ละวัย ภาวะเสี่ยงต่อโรคและความเจ็บป่วยที่เป็นปัญหาของประเทศและวางแผนการสร้างเสริมสุขภาพบุคคลและครอบครัวได้อย่างเหมาะสม

(2) ใช้หลักการสร้างเสริมสุขภาพหลักการทางสุขภาพ หลักการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม หลักการเสริมสร้างพลังอำนาจในการเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพที่สำคัญ เช่น พฤติกรรมการออกกำลังกาย การรับประทานอาหาร การจัดการกับความเครียด เป็นต้น

(3) ให้ภูมิคุ้มกันโรค ตามแนวทางที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

(4) ให้คำแนะนำการเลี้ยงดู ส่งเสริมการเจริญเติบโต และพัฒนาการของเด็กปกติ

(5) ประเมิน วินิจฉัย ครอบครัวยุทธศาสตร์ กลุ่มคน ชุมชน โดยใช้เทคนิควิธีที่เหมาะสม และใช้กลวิธีการดำเนินการในชุมชนในการสร้างความเข้มแข็งและสร้างความร่วมมือของชุมชน เพื่อดำเนินการลดปัจจัยเสี่ยงต่อสุขภาพและสร้างกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพได้

(6) วิเคราะห์ความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อนำมาใช้ในการป้องกันโรคและการส่งเสริมสุขภาพได้

(7) จัดทำโครงการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคและความเจ็บป่วยแก่ครอบครัว กลุ่มคน ชุมชน

3) ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้เจ็บป่วยอย่างต่อเนื่อง มีความรู้ในการตอบสนองของบุคคลและครอบครัวต่อการเจ็บป่วยทั้งทางด้านกาย จิต สังคม สามารถใช้หลักการบำบัดทางการแพทย์ในการดูแลผู้ใช้บริการที่เจ็บป่วยเฉียบพลัน ชุกเฉิน วิกฤต และเรื้อรังที่ไม่ซับซ้อนอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่รับไว้ในสถานดูแลจนกระทั่งผู้ใช้บริการและครอบครัวสามารถดูแลตนเองได้ หรือจนถึงวาระสุดท้ายของชีวิต หรือสามารถส่งต่อได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งเข้าใจบทบาทของตนเองในการจัดการสาธารณสุข

(1) ประเมินภาวะสุขภาพ ภาวะเสี่ยง ความสามารถในการดูแลตนเอง วินิจฉัยการพยาบาลและปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วยในภาวะเจ็บป่วยเฉียบพลัน ชุกเฉิน วิกฤต และเรื้อรัง ได้อย่างปลอดภัย

(2) ใช้หลักการและเทคโนโลยีการบำบัดทางการแพทย์ (Nursing Therapeutic Principles and Technology) ในการจัดการอาการการดูแลความสุขสบาย การระวังและการป้องกันภาวะแทรกซ้อนการลุกลามของโรค และความพิการ รวมทั้งการส่งเสริมการฟื้นฟู ให้เหมาะสมกับความเจ็บป่วยและความเป็นปัจเจกบุคคลของผู้ใช้บริการ

(3) ใช้หลักการดูแลต่อเนื่อง หลักการดูแลสุขภาพที่บ้านเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้ใช้บริการและครอบครัวในการดูแลตนเองได้

(4) ใช้หลักการดูแลแบบประคับประคอง (Palliative Care) ในการดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้าย ให้ผู้ป่วยตายอย่างสงบ และสมศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

(5) วิเคราะห์ความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่น แสวงหาแหล่งสนับสนุนทางสังคม มาใช้ในการดูแลผู้ใช้บริการที่มีความเจ็บป่วยได้อย่างเหมาะสม

4) ความรู้ความสามารถด้านการพยาบาลครอบครัวและการผดุงครรภ์ มีความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีครอบครัว การเปลี่ยนแปลงทางสรีระจิตสังคมของหญิงในระยะตั้งครรภ์ ระยะคลอด ระยะหลังคลอด สามารถรับฝากครรภ์ คัดกรองภาวะเสี่ยง ทำคลอดปกติ ให้การพยาบาลมารดาทารกและครอบครัวในระยะหลังคลอด ส่งเสริมการเลี้ยงดูด้วยนมแม่ และให้บริการวางแผนครอบครัวได้

(1) ใช้กระบวนการพยาบาลในการดูแลหญิงและครอบครัวในระยะตั้งครรภ์ ระยะคลอด หลังคลอด และทารกแรกเกิด ทั้งในภาวะปกติ ภาวะเสี่ยง และภาวะแทรกซ้อน ให้เหมาะสมกับภาวะสุขภาพตามบริบทของผู้ใช้บริการและครอบครัว โดยประยุกต์ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ได้อย่างเหมาะสม

(2) รับฝากครรภ์ คัดกรองภาวะเสี่ยง ภาวะแทรกซ้อน และส่งต่อได้อย่างเหมาะสม

(3) ทำคลอดปกติได้ รู้วิธีการตัดและซ่อมแซมฝีเย็บ

(4) ส่งเสริมการเลี้ยงดูด้วยนมแม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(5) ช่วยเหลือแพทย์ในการทำสูติศาสตร์หัตถการ

(6) ให้บริการวางแผนครอบครัวตามขอบเขตวิชาชีพ

(7) สอน แนะนำ ให้คำปรึกษา เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย การเตรียมความพร้อมในการมีครอบครัว การเตรียมตัวเป็นบิดามารดา การเตรียมตัวเพื่อการคลอด และการปฏิบัติตนในทุกระยะของการตั้งครรภ์และการคลอด การดูแลทารกแรกเกิด

(8) สร้างเสริมสัมพันธภาพระหว่างบิดา มารดาทารก และครอบครัวในระยะตั้งครรภ์ ระยะคลอด และระยะหลังคลอด

5) หัตถการและทักษะ/เทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทั่วไป โดยมีความรู้ความสามารถในปฏิบัติทักษะและเทคนิคการพยาบาลทั่วไป เพื่อให้การพยาบาลแก่ผู้ใช้บริการทุกกลุ่มวัย ทุกภาวะสุขภาพ เพื่อบรรเทาอาการ และแก้ไขปัญหสุขภาพ

(1) การปฏิบัติหัตถการตามข้อบังคับสภาการพยาบาลว่าด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ.2550 ได้แก่ การทำแผล การตกแต่งบาดแผล การเย็บแผล การตัดไหม การผ่าฝีในตำแหน่งซึ่งไม่เป็นอันตรายต่ออวัยวะสำคัญของร่างกาย การถอดเล็บ การจี้นูน หรือจี้น้ำตา การผ่าตัดเอาสิ่งแปลกปลอมที่อยู่

ตำแหน่งซึ่งไม่เป็นอันตรายต่ออวัยวะสำคัญของร่างกายออกโดยฉีกระงับความรู้สึกลทางผิวหนัง การล้างตา

(2) ทักษะและเทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทั่วไป ตามที่สภาการพยาบาลกำหนด

1.2.3 สมรรถนะด้านที่ 3 สมรรถนะด้านคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ

มีบุคลิกภาพน่าเชื่อถือ เป็นตัวอย่างที่ดีด้านสุขภาพ แสดงออกอย่างเหมาะสมกับบุคคล กาละ เทศะ มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ แสดงความคิดเห็นด้วยความรู้ ความคิดเชิงวิเคราะห์เชื่อมั่นในตนเองอย่างมีเหตุผล

1) บุคลิกภาพเชิงวิชาชีพ

(1) มีบุคลิกภาพที่น่าเชื่อถือในฐานะพยาบาลผู้มีความรู้ความสามารถในการดูแลสุขภาพ

(2) มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ มีวินัยในตนเอง

(3) มีความสามารถในการคิดเชิงวิเคราะห์ และการใช้วิจารณญาณทางคลินิก

(4) มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ สามารถควบคุมอารมณ์ และโต้แย้งด้วยเหตุผล

(5) มีพฤติกรรมสุขภาพที่ดี และแสดงออกถึงความพยายามในการลดปัจจัยเสี่ยงต่อสุขภาพของตนเอง

(6) พฤติกรรมบริการ โดยแสดงความเต็มใจ ความกระตือรือร้นในการให้บริการแก่ผู้ใช้บริการ

(7) มีความไวทางวัฒนธรรมและแสดงออกอย่างเหมาะสมกับความเป็นปัจเจกบุคคลวัฒนธรรมของผู้ใช้บริการ ผู้ร่วมงาน และชนชนผู้อื่น

(8) ตระหนักในสิทธิและหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ปกป้องสิทธิที่ควรได้รับและรับผิดชอบในหน้าที่ตามขอบเขตวิชาชีพ

2) พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

(1) วิเคราะห์ และประเมินตนเอง รับฟังคำวิพากษ์ เพื่อพัฒนาตนเอง

(2) แสวงหาโอกาสการพัฒนาตนเองในรูปแบบที่หลากหลายอย่างต่อเนื่อง

(3) ใฝ่รู้ ศึกษาหาความรู้ในการปฏิบัติการพยาบาล ความรู้ที่เกี่ยวข้อง และนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนางานที่รับผิดชอบ

3) มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ

- (1) แสดงออกถึงความภูมิใจ มีอุดมการณ์ และศรัทธาในวิชาชีพ
- (2) เป็นสมาชิกองค์กรวิชาชีพ สนับสนุน ให้ความร่วมมือและร่วมกิจกรรมขององค์กรวิชาชีพ
- (3) มีส่วนร่วมในการให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อวิชาชีพ และการดำเนินงานขององค์กรวิชาชีพ
- (4) รักษาประโยชน์ของส่วนรวม องค์กร และวิชาชีพ

1.2.4 สมรรถนะด้านที่ 4 สมรรถนะด้านภาวะผู้นำ การจัดการ และการพัฒนาคุณภาพ

มีความรู้ในทฤษฎีภาวะผู้นำ การทำงานเป็นทีม ทฤษฎีการบริหารเบื้องต้น กระบวนการบริหารจัดการด้านสุขภาพ หลักการพื้นฐานทางเศรษฐศาสตร์ การประกันคุณภาพ และกระบวนการพัฒนาคุณภาพ สามารถให้ความรู้ในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม มีความสามารถในการทำงานเป็นทีมการพยาบาลและทีมสหวิชาชีพเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของทีมได้ รวมทั้งความสามารถในการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์

1) ภาวะผู้นำ

- (1) มีคุณลักษณะของผู้นำ ใช้กลวิธีการในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม
- (2) สามารถให้เหตุผล เพื่อโน้มน้าวให้ผู้อื่นมีความคิดคล้อยตาม
- (3) สามารถจูงใจ เสริมแรง และสร้างบรรยากาศที่ดีในการปฏิบัติงาน
- (4) มีความกล้าในการตัดสินใจเพื่อประโยชน์ของผู้ใช้บริการและหน่วยงาน
- (5) แสวงหาการสนับสนุน ความร่วมมือในการปฏิบัติงานจากผู้เกี่ยวข้อง
- (6) เจรจาต่อรองด้วยเหตุ และประโยชน์ร่วมกันในสถานการณ์ที่ไม่ซับซ้อน
- (7) มีส่วนร่วมในการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขององค์กร

2) การบริหารจัดการและการพัฒนาคุณภาพการพยาบาล

- (1) มีความรู้ และสามารถบริหารจัดการงานที่รับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(2) กำหนดเป้าหมายงานที่ได้รับมอบหมาย จัดลำดับความสำคัญ และวางแผนการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์และทรัพยากรเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

(3) ประเมินผลลัพธ์การปฏิบัติงานของตน และหาแนวทางในการพัฒนางานให้มีผลลัพธ์ที่ดีขึ้น

(4) มีความรู้ มีเจตคติที่ดี มีความสามารถในการทำกิจกรรมพัฒนาคุณภาพ และมีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพการพยาบาลและของหน่วยงาน

(5) สามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานโดยใช้ข้อมูลความรู้ และวิธีการที่เหมาะสม

3) การทำงานเป็นทีม

(1) มีความรู้ในหลักการทำงานเป็นทีม และการสร้างทีมงาน

(2) ปฏิบัติงานในฐานะสมาชิกทีมการพยาบาล/ทีมสหวิชาชีพและองค์กรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยการให้ข้อมูล ความรู้ ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ และการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน

(3) ปฏิบัติงานในฐานะหัวหน้าทีมการพยาบาล/หัวหน้าเวร/หัวหน้าโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการวิเคราะห์งาน มอบหมายงาน ปฏิบัติกิจกรรมของหัวหน้าทีม/หัวหน้าเวร/หัวหน้าโครงการ ในการประชุมปรึกษา การติดตามการปฏิบัติงานของสมาชิกทีม การประเมินผลการปฏิบัติงาน และให้ข้อชี้แนะเพื่อป้องกันปัญหาในการปฏิบัติงาน

(4) ร่วมรับผิดชอบการทำงานของทีมและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

4) การใช้ทรัพยากรในการปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด

(1) จัดหาและเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการปฏิบัติงานให้เพียงพอพร้อมใช้

(2) ใช้วัสดุอุปกรณ์ให้ตรงตามวัตถุประสงค์และหลักวิชาการตามความจำเป็นและอย่างคุ้มค่า รวมทั้งป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น

(3) ประยุกต์ใช้วิธีการปฏิบัติการพยาบาลที่คำนึงถึงต้นทุนและการเพิ่มมูลค่าในการปฏิบัติการพยาบาล

1.2.5 สมรรถนะด้านที่ 5 สมรรถนะด้านวิชาการและการวิจัย

ตระหนักในความสำคัญของการทำวิจัยและการพัฒนาความรู้ มีความรู้พื้นฐานในกระบวนการทำวิจัยและการจัดการความรู้ การพิจารณาการใช้ประโยชน์จากความรู้เชิงประจักษ์ในการปฏิบัติงาน และการเผยแพร่ความรู้ กับทีมสุขภาพและสาธารณะ

- 1) ตระหนักรู้ในสิ่งที่ตนไม่รู้ และมีคำถามที่เกิดจากการปฏิบัติงานที่จะนำไปสู่การแสวงหาความรู้
- 2) สืบค้นด้วยวิธีการที่เหมาะสม สรุปประเด็นความรู้จากตำรา บทความ วิชาการ และงานวิจัยที่ไม่ซับซ้อนและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้
- 3) สรุปประเด็นความรู้จากประสบการณ์ของตนเองได้ และสามารถถ่ายทอดความรู้ให้ผู้อื่นเข้าใจได้
- 4) แลกเปลี่ยนเรียนรู้ความรู้ในการปฏิบัติงานกับผู้ร่วมงานผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนางาน และแก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน
- 5) ให้ความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้บริการ หน่วยงาน และสังคม โดยไม่ละเมิดสิทธิของผู้ถูกวิจัย และคำนึงถึงจรรยาบรรณนักวิจัย
- 6) ประยุกต์ใช้กระบวนการวิจัยในการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาการปฏิบัติการพยาบาล

1.2.6 สมรรถนะด้านที่ 6 สมรรถนะด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ

มีความรู้ และทักษะในการติดต่อสื่อสาร การนำเสนอข้อมูลและแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคลมีความตระหนักในความถูกต้องของการสื่อสารและการสร้างปฏิสัมพันธ์ตามบทบาทหน้าที่

1) การติดต่อสื่อสาร

- (1) สามารถฟังอย่างเข้าใจ (Empathic Listening) และสรุปประเด็นจากการฟังได้อย่างถูกต้องชัดเจน
- (2) สามารถอ่านข้อมูล ความรู้ทางวิชาการ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และสรุปประเด็นสำคัญ
- (3) เขียนเอกสารทางวิชาการภาษาไทยได้ถูกต้อง ตามหลักวิชาการและการอ้างอิงที่เป็นสากล
- (4) สามารถให้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ทางการพยาบาลและสุขภาพ แก่ผู้ใช้บริการและผู้เกี่ยวข้อง โดยเลือกใช้ถ้อยคำ ภาษา และสื่อที่เหมาะสม
- (5) มีทักษะในการสื่อสารเชิงวิชาชีพ รวมทั้งการให้คำปรึกษาและการสร้างบรรยากาศให้เกิดความเชื่อถือ ในฐานะผู้ประกอบการวิชาชีพ

2) การสร้างสัมพันธภาพ

- (1) ยอมรับในความแตกต่างทางความคิดโดยแสดงออกด้วยภาษาท่าทางการให้ข้อคิดเห็นที่เหมาะสม

(2) มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นด้วยความเคารพในความเป็นปัจเจกบุคคล ด้วยความเสมอภาค

(3) ให้และรับความช่วยเหลือจากผู้อื่นได้ตามศักยภาพและความเหมาะสม

(4) มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลในทีมสุขภาพและบุคคลที่เกี่ยวข้องตามแนวปฏิบัติในสังคมนั้นๆ อย่างเหมาะสม

(5) มีสัมพันธภาพวิชาชีพอย่างเหมาะสม

1.2.7 สมรรถนะด้านที่ 7 สมรรถนะด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ

มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ โปรแกรมใช้งานพื้นฐานในการประมวลผล คำถาม จัดเก็บและการนำเสนอ การใช้อินเทอร์เน็ตในการสืบค้นข้อมูล ความรู้ด้านสุขภาพและการพยาบาล ความรู้เรื่ององค์ประกอบของเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบสารสนเทศด้านสุขภาพและการพยาบาล ระบบการจำแนกข้อมูลทางการพยาบาล การนำสารสนเทศมาใช้ในการบริหาร การปฏิบัติการพยาบาล การศึกษา และการวิจัย

1) มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และระบบสารสนเทศด้านสุขภาพ องค์ประกอบของเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบสารสนเทศด้านสุขภาพและการพยาบาล ระบบการจำแนกข้อมูลทางการพยาบาล

2) ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์พื้นฐานที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน โปรแกรมวิเคราะห์พื้นฐาน โปรแกรมนำเสนองาน การประมวลผล จัดเก็บ และนำเสนอ ข้อมูลข่าวสาร

3) ใช้เครือข่ายสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในการสืบค้นข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพและการพยาบาลและความรู้ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างบุคคลในทีมสุขภาพและบุคคลทั่วไป

4) มีส่วนร่วมในการจัดเก็บข้อมูลเพื่อจัดทำและพัฒนาฐานข้อมูลทางการพยาบาล

5) มีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบสารสนเทศในหน่วยงาน

1.2.8 สมรรถนะด้านที่ 8 สมรรถนะด้านสังคม

มีความรู้ในการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม มีความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาชีพและสังคม มีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบสุขภาพและสังคม สามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับบริบททางสังคม เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

- 1) ติดตามการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองอย่างสม่ำเสมอ จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เที่ยงตรง
- 2) วิเคราะห์และประเมินข้อมูลข่าวสารการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ที่เกี่ยวข้อง
- 3) มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายด้านสุขภาพของหน่วยงานท้องถิ่น ประเทศ และองค์การวิชาชีพ
- 4) ปรับตัวให้สอดคล้องกับบริบททางสังคม วัฒนธรรม ยึดหลักปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 5) ดำรง ส่งเสริม ค่านิยม วัฒนธรรมของชาติ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวิถีชีวิตชุมชน มีวิจรรณญาณในการเลือกรับวัฒนธรรมที่หลากหลาย

กล่าวโดยสรุป จากสมรรถนะวิชาชีพพยาบาล 8 ด้าน ในการพัฒนาแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผู้วิจัยใช้กรอบสมรรถนะด้านที่ 2 ด้านปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ซึ่งผู้เรียนต้องบูรณาการแนวคิด ศาสตร์ทางการพยาบาล ศาสตร์ที่เกี่ยวข้องศิลปะการพยาบาล ในการปฏิบัติการพยาบาลระดับพื้นฐาน เพื่อให้การพยาบาลแบบองค์รวมที่มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ และปลอดภัย โดยใช้กระบวนการพยาบาล หลักฐานเชิงประจักษ์ จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ และคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคลในการสร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค ดูแล ช่วยเหลือ และฟื้นฟูสภาพ แก่ผู้ใช้บริการ ทุกกลุ่มวัย ทั้งผู้ที่อยู่ในภาวะสุขภาพดี ภาวะเสี่ยง เจ็บป่วยเฉียบพลัน อุกฉิม วิกฤติ และเรื้อรัง โดยเฉพาะการเจ็บป่วยที่เป็นปัญหาสำคัญของประเทศและชุมชน และประกอบด้วยทักษะย่อยที่ผู้เรียนต้องเกิดการเรียนรู้ 5 ทักษะย่อย ดังนี้

- 1) ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาลเพื่อให้การพยาบาลทุกกลุ่มวัย ทั้งผู้ที่มีสุขภาพดี ภาวะเสี่ยงและเจ็บป่วยเพื่อส่งเสริมสุขภาพ ป้องกัน แก้ไขปัญหาสุขภาพ และเจ็บป่วยได้อย่างเหมาะสม

- 2) ความรู้ความสามารถในการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค

- 3) ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้เจ็บป่วยอย่างต่อเนื่อง

- 4) ความรู้ความสามารถด้านการพยาบาลครอบครัวและการผดุงครรภ์

- 5) หัตถการและทักษะ/ เทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทั่วไป

จากทักษะวิชาชีพ 5 ด้าน ดังกล่าวผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์เพื่อสังเคราะห์เป็นตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน นำไปพัฒนาแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติระดับอุดมศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ต่อไป

2. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติระดับอุดมศึกษา หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติระดับอุดมศึกษา หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ. 2552 ประกาศ ณ วันที่ 16 พฤศจิกายน พ.ศ. 2552 โดยที่เป็นการสมควรกำหนดกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งให้มีมาตรฐานเทียบเคียงกันได้ทั้งในระดับชาติและระดับสากล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552 : 2-4) ดังมีรายละเอียดด้านมาตรฐานผลการเรียนรู้ สาขาพยาบาลศาสตร์ กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ 6 ด้าน ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ และลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาพยาบาลศาสตร์ที่กำหนดไว้ ดังนี้

2.1 คุณธรรม จริยธรรม

2.1.1 มีความรู้ ความเข้าใจในหลักศาสนา หลักจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ ตลอดจน สิทธิมนุษยชน สิทธิเด็ก สิทธิผู้บริโภค สิทธิผู้ป่วย ตลอดจนสิทธิของผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล ที่มีความสำคัญต่อการปฏิบัติการพยาบาล

2.1.2 สามารถแยกแยะความถูกต้อง ความดี และความชั่วได้

2.1.3 เคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์

2.1.4 มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง

2.1.5 มีระเบียบวินัย และซื่อสัตย์

2.1.6 ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ และมีความสามารถจัดการกับปัญหาจริยธรรมในการดำรงชีพ และในการปฏิบัติงานในวิชาชีพการพยาบาล

2.1.7 เป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้อื่นทั้งในการดำรงตนและการปฏิบัติงาน

2.1.8 ส่งเสริมให้ผู้ป่วย/ผู้ใช้บริการ ได้รับความรู้ และเข้าใจสิทธิของตนเองเพื่อปกป้องสิทธิของตนเองที่จะถูกละเมิด

2.2 ความรู้

2.2.1 มีความรู้และความเข้าใจในสาระสำคัญของศาสตร์ที่เป็นพื้นฐานชีวิตและพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์สุขภาพที่ครอบคลุมทั้งวิทยาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ กฎหมาย และการปกครองระบอบประชาธิปไตย

2.2.2 มีความรู้และความเข้าใจในสาระสำคัญของศาสตร์ทางวิชาชีพการพยาบาล ระบบสุขภาพ และปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและต่อระบบสุขภาพ

2.2.3 มีความรู้และความเข้าใจในสาระสำคัญของกระบวนการพยาบาล และการนำไปใช้

2.2.4 มีความรู้และความเข้าใจในสาระสำคัญของกระบวนการแสวงหาความรู้ การจัดการความรู้ กระบวนการวิจัย กระบวนการบริหารและการจัดการองค์กร

2.2.5 มีความรู้และความเข้าใจในสาระสำคัญเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศทางการพยาบาล และระบบจำแนกข้อมูลทางการพยาบาล

2.2.6 มีความรู้ ความเข้าใจใน วัฒนธรรม สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงของประเทศ และสังคมโลกที่มีผลกระทบต่อภาวะสุขภาพและประชาชน

2.3 ทักษะทางปัญญา

2.3.1 ตระหนักรู้ในศักยภาพและสิ่งที่เป็นจุดอ่อนของตน เพื่อพัฒนาตนเองให้มีความสามารถเพิ่มมากขึ้น สามารถนำไปสู่การปฏิบัติการพยาบาล การสอน การแสวงหาความรู้ที่มีประสิทธิภาพ และการเป็นผู้นำที่เข้มแข็ง

2.3.2 สามารถสืบค้น และวิเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย

2.3.3 สามารถนำข้อมูล และหลักฐานไปใช้ในการอ้างอิง และแก้ไขปัญหาอย่างมีวิจารณญาณ

2.3.4 สามารถคิดวิเคราะห์ห้อย่างเป็นระบบ โดยใช้องค์ความรู้ทางวิชาชีพและที่เกี่ยวข้องรวมทั้งใช้ประสบการณ์เป็นฐาน เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ปลอดภัยและมีคุณภาพ ในการให้บริการ การพยาบาล

2.3.5 สามารถใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ทางการวิจัย และนวัตกรรมที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหา

2.3.6 สามารถพัฒนาวิธีการแก้ไขปัญหาที่มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับสถานการณ์และบริบททางสุขภาพที่เปลี่ยนไป

2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

2.4.1 มีความสามารถในการปรับตัวเชิงวิชาชีพและมีปฏิสัมพันธ์อย่างสร้างสรรค์กับผู้ให้บริการ ผู้ร่วมงาน และผู้บังคับบัญชา

2.4.2 สามารถทำงานเป็นทีมในบทบาทผู้นำและสมาชิกทีม ในทีมการพยาบาล ทีมสุขภาพ และทีมในชุมชนของระบบบริการสาธารณสุขทุกระดับและในบริบทหรือสถานการณ์ที่แตกต่างกัน

2.4.3 สามารถแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีในองค์กร ในสถานการณ์ที่หลากหลายและสถานการณ์เฉพาะหน้า

2.4.4 มีความรับผิดชอบต่อนักที่ ต่อสังคม และรับผิดชอบต่อในการ พัฒนาตนเอง
วิชาชีพ องค์กรและสังคมอย่างต่อเนื่อง

2.5 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

2.5.1 สามารถประยุกต์ใช้หลักการระคะ คณิตศาสตร์และสถิติ ในการพยาบาลอย่าง
เหมาะสม

2.5.2 สามารถแปลงข้อมูลให้เป็นข่าวสารที่มีคุณภาพ รวมทั้งสามารถอ่าน
วิเคราะห์และถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อื่น ได้อย่างเข้าใจ

2.5.3 สามารถสื่อสารภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูด การฟัง การอ่าน
การเขียนและการนำเสนอ รวมทั้งสามารถอ่านวารสาร และตำราภาษาอังกฤษอย่างเข้าใจ

2.5.4 สามารถใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์พื้นฐานที่จำเป็น

2.5.5 สามารถเลือกและใช้รูปแบบการนำเสนอสารสนเทศ ตลอดจนใช้เทคโนโลยี
สารสนเทศและการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสถานการณ์

2.6 ทักษะวิชาชีพพยาบาล

2.6.1 สามารถปฏิบัติทักษะการพยาบาลอย่างเป็นองค์รวมโดยประยุกต์ใช้ศาสตร์
และศิลปะทางการพยาบาล รวมทั้งใช้กระบวนการพยาบาล หลักฐานเชิงประจักษ์ และการสื่อสาร
เชิงบำบัดในการพยาบาลบุคคล ครอบครัว และชุมชน

2.6.2 สามารถปฏิบัติกรการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาพยาบาล
การบำบัดและการบรรเทาอาการ และการฟื้นฟูสุขภาพ แก่ผู้ใช้บริการทุกภาวะสุขภาพและทุกช่วง
วัยรวมทั้งการผดุงครรภ์ ในทุกระดับของสถานบริการสุขภาพ ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการ
พยาบาลและการผดุงครรภ์ (พ.ศ.2528) และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2540

2.6.3 สามารถปฏิบัติกรพยาบาลด้วยความเมตตา กรุณา และเอื้ออาทร โดยยึดมั่น
ในคุณธรรม จริยธรรม กฎหมาย และสิทธิของผู้ป่วย

2.6.4 สามารถปฏิบัติกรพยาบาลโดยคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล และความ
หลากหลายทางวัฒนธรรม

2.6.5 แสดงภาวะผู้นำในการปฏิบัติงาน สามารถบริหารทีมกรพยาบาล ทีมสห
สาขาวิชาชีพและการทำงานในชุมชน ในหน่วยบริการสุขภาพชุมชน

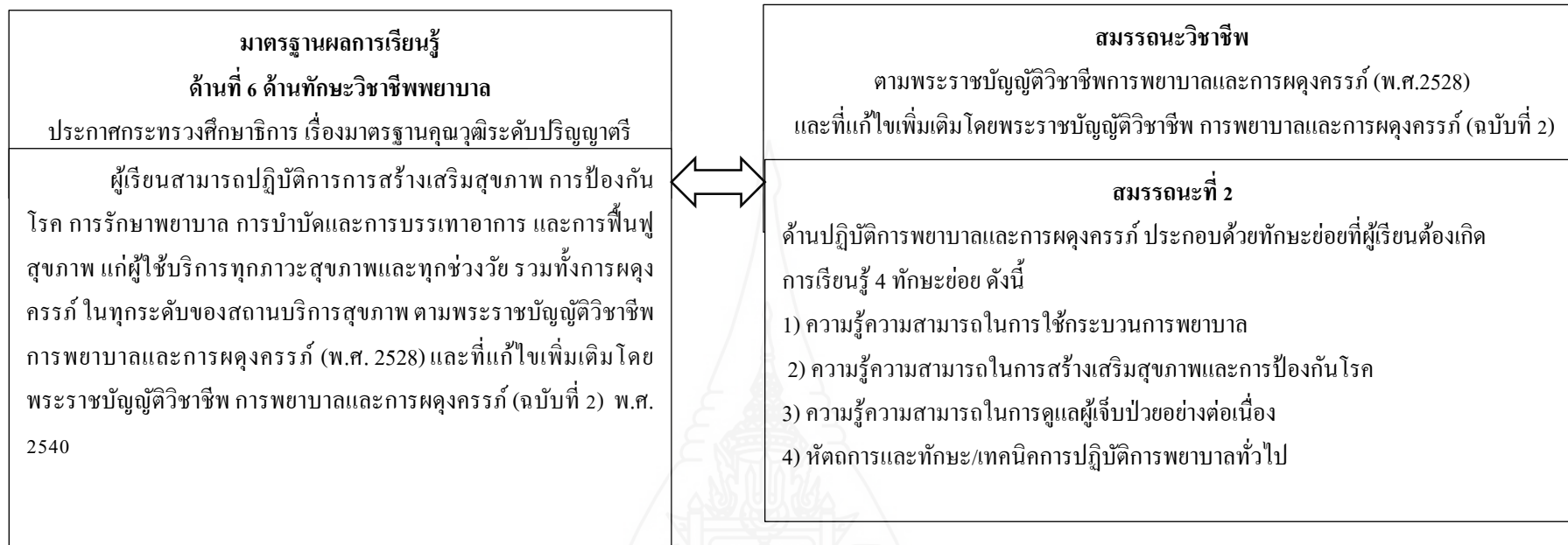
กล่าวโดยสรุป ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลตาม
กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ดังนั้นในการ
พัฒนาแบบวัดทักษะตามมาตรฐานการเรียนรู้ จึงใช้มาตรฐานการเรียนรู้ ที่ 6 คือ ทักษะวิชาชีพ

พยาบาล ซึ่งครอบคลุมกับ สมรรถนะวิชาชีพตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (พ.ศ.2528) และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2540 ประกอบด้วย 4 ทักษะย่อย ดังนี้

- 1) ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล
- 2) ความรู้ความสามารถในการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค
- 3) ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้ป่วยอย่างต่อเนื่อง
- 4) หัตถการและทักษะหรือเทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทั่วไป

นอกจากนี้สามารถสรุปความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะวิชาชีพตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (พ.ศ.2528) และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2540 และ มาตรฐานผลการเรียนรู้ที่ 6 ด้านทักษะวิชาชีพ ได้ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่ 6 ด้านทักษะวิชาชีพพยาบาลและ สมรรถนะวิชาชีพที่ 2 ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (พ.ศ.2528) และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติวิชาชีพ การพยาบาลและการผดุงครรภ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2540

3. แนวคิดการพัฒนาแบบวัดทักษะ

สิริรัตน์ วิภาสศิลป์ (2554, น.5-8) ได้กล่าวถึง การวัดด้านทักษะพิสัยว่า เกี่ยวข้องกับการวัดความสามารถในการใช้มือ หรืออวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกาย หรือกล้ามเนื้อเพื่อปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่ง อาจเป็นผลจากการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของคุณลักษณะด้านพุทธิพิสัย เจตพิสัย และการฝึกฝนเพื่อปฏิบัติงาน การวัดด้านทักษะพิสัยในที่นี้จะใช้คำว่า การวัดทักษะ การวัดภาคปฏิบัติ หรือการวัดทักษะปฏิบัติในความหมายเดียวกัน ในเรื่องนี้จะกล่าวถึงความหมาย พฤติกรรม และลักษณะของการวัดด้านทักษะพิสัย

3.1 ความหมายของทักษะพิสัย

ทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการแสดงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้มือ กล้ามเนื้อ หรืออวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกายในการเคลื่อนไหวหรือปฏิบัติงาน โดยที่การกระทำดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับความสามารถด้านพุทธิพิสัย และด้านเจตพิสัยด้วย ถ้ากระทำซ้ำบ่อยครั้งจะทำให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้น และมีความชำนาญ โดยที่การเรียนรู้เกิดตามลำดับขั้นจากการปฏิบัติต่างๆ ไปสู่การปฏิบัติที่ซับซ้อนขึ้น (Gronlund & Waugh, 2009 อ้างถึงใน สิริรัตน์ วิภาสศิลป์, 2554, น 5) เช่น การเล่นเกม การแสดงนาฏศิลป์ การเล่นเกม การทำงานศิลปะ การทำอาหาร การทดลองในวิชาวิทยาศาสตร์ การทำโครงการ การทำ การเกษตร เป็นต้น

3.2 พฤติกรรมด้านทักษะพิสัย

ผู้ที่ริเริ่มศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านทักษะพิสัยคือ บลูม (Bloom) และคณะ ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับการจำแนกพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านต่างๆ ตั้งแต่ ค.ศ. 1956 แต่ไม่ได้จำแนกรายละเอียดของโครงสร้างพฤติกรรมด้านนี้ แนวคิดสำคัญในการจำแนกพฤติกรรมในการเรียนรู้ด้านต่างๆ ของบลูม คือ พฤติกรรมการเรียนรู้ในแต่ละด้านต้องมีลำดับความยากของพฤติกรรมย่อย และการเรียนรู้ต้องเกิดขึ้นโดยเรียงตามลำดับขั้นของพฤติกรรมย่อยจากง่ายไปหายาก ผู้ที่ทำศึกษาและจำแนกพฤติกรรมทางด้านทักษะพิสัยตามแนวคิดของบลูมในลำดับต่อมา และผลของการศึกษาเป็นที่ยอมรับของนักการศึกษาทั่วโลกอย่างกว้างคือ Dave, Harrow และ Simpson (สิริรัตน์ วิภาสศิลป์, 2554, น. 5) ทุกแนวคิดต่างมีประโยชน์ในการกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนรู้และการฝึกอบรมในหลักสูตรต่างๆ ซึ่งผู้ที่จะนำไปใช้ต้องศึกษาและเลือกใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ การจำแนกพฤติกรรมด้านทักษะพิสัยมีรายละเอียด ดังนี้

3.2.1 การจำแนกพฤติกรรมทางด้านทักษะพิสัยของเดฟ (Dave's Psychomotor Domain Taxonomy)

ตารางที่ 2.1 การจำแนกพฤติกรรมด้านทักษะพิสัยของเดฟ

ลำดับพฤติกรรม	รายละเอียด	ตัวอย่างพฤติกรรม
1. การเลียนแบบ (Imitation)	สังเกตการณ์ทำงานของผู้สอน และพยายามทำตาม หรือได้เห็น ชื่นงานที่สำเร็จแล้วพยายามทำให้เหมือนตัวอย่าง	คัดลอก ทำตาม ถอดแบบ ทำซ้ำ ลอกเลียน
2. การปฏิบัติด้วยตนเอง (Manipulation)	ปฏิบัติตามคำสั่งด้วยวาจา หรือคำแนะนำที่เขียนเป็นลายลักษณ์อักษร โดยไม่ต้องทำตามตัวอย่าง	ประดิษฐ์ สร้าง แสดง จัดการ ประยุกต์
3. การปฏิบัติด้วยความชำนาญ (Precision)	ปฏิบัติตามด้วยตนเองอย่างชำนาญ ได้ผลงานมีคุณภาพสูง และสามารถสาธิตการทำงานให้ผู้อื่น	สาธิต แสดง ทำสำเร็จ ทำอย่างสมบูรณ์แบบ
4. การปฏิบัติในสถานการณ์ใหม่ที่ซับซ้อน (Articulation)	ปฏิบัติงานในสถานการณ์ใหม่ โดยใช้ทักษะที่ซับซ้อนและสามารถปฏิบัติงานจนสำเร็จอย่างราบรื่น	พัฒนา บูรณาการ ปรับเปลี่ยน แก้ไข ประสานงาน ร่วมงาน
5. การปฏิบัติอย่างเป็นธรรมชาติ (Naturalization)	ปฏิบัติงานได้อย่างเป็นธรรมชาติ โดยใช้ทักษะต่างๆ อย่างอัตโนมัติเพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรม	ออกแบบ จัดการ บริหาร สร้างสรรค์

3.2.2 การจำแนกพฤติกรรมทางด้านทักษะพิสัยของแฮร์โรว์ (*Harrow's Psychomotor Domain Taxonomy*)

ตารางที่ 2.2 การจำแนกพฤติกรรมด้านทักษะพิสัยของแฮร์โรว์

ลำดับพฤติกรรม	รายละเอียด	ตัวอย่างพฤติกรรม
1. การเคลื่อนไหวเพื่อตอบสนองสิ่งเร้าอย่างอัตโนมัติ (Reflex Movement)	การตอบสนองทางร่างกาย โดย สัญชาตญาณด้วยอวัยวะบางส่วนหรืออวัยวะหลายส่วนผสมผสานกัน	การตอบสนองตามสัญชาตญาณ
2. การเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน (Basic Fundamental Movements)	การเคลื่อนไหวเพื่อเปลี่ยนแปลงท่าทางของร่างกายโดยการใช้ลำตัว แขน ขา	เดิน ยืน ขว้าง กำมือจับ
3. ความสามารถในการรับรู้ (Perceptual Abilities)	การใช้ความสามารถหลายอย่างในการตอบสนองการรับรู้ทางประสาทสัมผัส	ไล่จับ เขียน สำรวจ จำแนก โดยใช้ประสาทสัมผัส
4. ความสามารถทางกายภาพ (Physical Abilities)	การใช้ความอดทน ความแข็งแรง ความยืดหยุ่น ความตื่นตัวในการปฏิบัติงาน	การรักษาให้คงอยู่ การทำซ้ำ การพัฒนา การดำเนินการ
5. การเคลื่อนไหวอย่างมีทักษะ (Skilled Movement)	การบูรณาการการเคลื่อนไหวหลายระดับ ทั้งการเคลื่อนไหวอย่างง่าย แบบผสมผสานและแบบซับซ้อน เพื่อให้เหมาะกับสถานการณ์	การขับขี่ยานพาหนะ การเล่นดนตรี การทำงานฝีมือ การตรวจสอบ การสำรวจ การสร้างมาตรฐาน
6. การปฏิบัติเพื่อการสื่อสาร (Non-Discursive Communication)	การเคลื่อนไหวเพื่อแสดงความรู้สึกลึกและเคลื่อนไหวอย่างมีความหมาย	การจัดการ การแต่งกลอน การสร้าง การออกแบบการริเริ่ม

3.2.3 การจำแนกพฤติกรรมทางด้านทักษะพิสัยของซิมป์สัน (Simpson's Psychomotor Domain Taxonomy)

ตารางที่ 2.3 การจำแนกพฤติกรรมด้านทักษะพิสัยของซิมป์สัน

ลำดับพฤติกรรม	รายละเอียด	ตัวอย่างพฤติกรรม
1. การรับรู้ (Perception)	การใช้ประสาทสัมผัสรวบรวมข้อมูล เพื่อเป็นแนวทางในการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อ	ระลึก ระบุ จำแนก สัมผัส ฟัง ชิม ดม สังเกต เลือก
2. การเตรียมพร้อม (Set)	การปรับตัวทั้งสมอง ร่างกายและอารมณ์เพื่อความพร้อมในการปฏิบัติงาน	เตรียมการ จัดการ จัดกลุ่ม
3. การตอบสนองความ แนวทางที่ให้ (Guided Response)	การปฏิบัติโดยการเลียนแบบหรือการลองผิดลองถูก	การคัดลอก การทำตาม การทดลอง การพิสูจน์
4. การสร้างกลไก (Mechanism)	การสร้างระบบ วิธีการจากประสบการณ์ที่สะสมไว้เพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าในการปฏิบัติ	ประกอบ สร้าง ร่างแบบ
5. การตอบสนองที่ ซับซ้อน (Complex Overt Response)	การปฏิบัติอย่างมีทักษะ เป็นการตอบสนองอย่างไม่ลังเลและมีประสิทธิภาพ	การสาธิต ช่อม แก้ไข ปรับปรุง ประสานงาน
6. การตัดแปลงให้ เหมาะสม (Adaptation)	การปฏิบัติในสถานการณ์ใหม่ที่ซับซ้อนด้วยความชำนาญ	การแก้ไขปัญหา การจัดระเบียบ การบูรณาการ
7. การริเริ่มสิ่งใหม่ (Origination)	การปฏิบัติโดยใช้วิธีการแบบใหม่หรือทักษะใหม่ในการริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่	ออกแบบ สร้างกฎ สร้าง ทฤษฎี เปลี่ยนแปลง

จากการจำแนกพฤติกรรมด้านทักษะพิสัยของบุคคลทั้งสามแตกต่างกัน แต่ส่วนที่เหมือนกันคือ เป็นการจำแนกพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับความสามารถในการปฏิบัติงาน การเลือกใช้วิธีการจำแนกพฤติกรรมเพื่อใช้สร้างเครื่องมือในการวัดขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนรู้

เช่น ในการจัดหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ของบุคลากรในการปฏิบัติงาน อาจเลือกใช้การจำแนกพฤติกรรมของเคฟซึ่งมีลำดับการเรียนรู้ที่ไม่ซับซ้อน สำหรับหลักสูตรในสถาบันศึกษาอาจเลือกใช้แนวคิดของแฮร์โรว์ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการแสดงออกด้วยการสื่อสารด้วยร่างกายหรือด้วยวาจา และใช้แนวคิดของซิมป์สันในกรณีของการปฏิบัติที่มีความซับซ้อนหรือต้องการให้มีการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ

3.3 ลักษณะของการวัดด้านทักษะพิสัย

ธรรมชาติของการวัดด้านทักษะพิสัยเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานประกอบด้วยกระบวนการการทำงาน (Process) และผลงาน (Product) การวัดทักษะกระบวนการและการวัดผลงานมีเกณฑ์ในการประเมินที่แตกต่างกัน เช่น การทดลองในห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ให้ความสำคัญกับการวัดความถูกต้องของกระบวนการเตรียมอุปกรณ์ในการทดลอง เพื่อส่งผลให้ได้ผลการทดลองที่ถูกต้องน่าเชื่อถือ การทำ Power Point แสดงผลงานที่มอบหมายไม่เน้นกระบวนการในการดำเนินการ แต่เน้นที่ผลงานคือ Power Point ซึ่งครอบคลุมเนื้อเรื่องที่ต้องการนำเสนอภายในเวลาที่กำหนด และเทคนิคที่ดึงดูดความสนใจของผู้ฟัง ส่วนการปรุงอาหารให้ความสำคัญกับกระบวนการในการคัดเลือกวัสดุ การเตรียมเครื่องปรุง ลำดับขั้นตอนในการใส่เครื่องปรุง ความสะอาดขณะปรุง และรสชาติของอาหารที่ปรุงเสร็จแล้ว จึงต้องให้ความสำคัญกับทั้งกระบวนการทำงานและผลงานที่ได้

3.3.1 ลักษณะที่ใช้วัดกระบวนการทำงาน

จำแนกได้ 2 ประการ คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการทำงาน (Efficiency of the Process) และความถูกต้องของกระบวนการทำงาน (Accuracy of the Process) ประกอบด้วยลักษณะย่อยที่สำคัญ ได้แก่ คุณภาพของงานระหว่างปฏิบัติงาน เวลาที่ใช้ระหว่างปฏิบัติงานทักษะปรับปรุงงานระหว่างการปฏิบัติงาน ความปลอดภัยในการทำงาน และการใช้ทรัพยากรในการทำงาน

3.3.2 ลักษณะที่ใช้วัดผลงาน

คุณภาพของผลงานเป็นผลมาจากกระบวนการทำงาน ประกอบด้วยลักษณะย่อยที่สำคัญ ได้แก่ คุณภาพของผลงาน เวลาที่ใช้ในการสร้างผลงาน ทักษะปรับปรุงผลงานทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ความปลอดภัยของผลงานเมื่อใช้งาน และทรัพยากรที่ใช้ในการสร้างผลงาน

ในปัจจุบันมีการกล่าวถึงการประเมินที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการปฏิบัติงานโดยใช้คำที่แตกต่างกัน เช่น การประเมินทางเลือก (Alternative Assessment) การประเมิน

ตามสภาพจริง (Authentic Assessment) การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมงาน (Portfolio Assessment) เป็นต้นการประเมินแบบต่างๆ ดังกล่าวมีความหมายแตกต่างกัน ดังนี้

สุวิมล ว่องวานิช (2550, น. 215-216) ให้ความหมายของการวัดการปฏิบัติงาน (Performance Testing) ว่าเป็นกระบวนการที่ใช้ในการวัดทักษะการปฏิบัติที่ต้องอาศัยเครื่องมือวัด ซึ่งหลายท่านกล่าวว่าเป็น “Nonverbal Test” เป็นการวัดที่ไม่ใช้ภาษาแต่เน้นที่การให้ผู้เข้าสอบปฏิบัติให้ดู ทักษะเป็นความสามารถซึ่งอาจจะเป็นด้านสมองหรือไม่ใช่ทางสมองก็ได้ ซึ่งทักษะดังกล่าวสามารถทดสอบได้โดยให้ผู้ถูกทดสอบได้แสดง “การปฏิบัติ” (Perform) ให้ดูธรรมชาติของการวัดการปฏิบัติงานเป็นการวัดที่ครอบคลุมทักษะการปฏิบัติ (Practical Skill or Manual Skills) แน่นนอน ซึ่งอาจจะครอบคลุมทักษะทางสมองหรือไม่ก็ได้ จากแนวคิดของนักวัดผลพบว่าทักษะเป็นความสามารถซึ่งอาจจะเป็นด้านสมอง หรือไม่ใช้สมอง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ถูกวัดหรือทักษะที่ถูกวัด จุดสำคัญอยู่ที่ว่าพฤติกรรมที่แสดงออกให้เห็นเป็นการตอบสนองต่อสิ่งเร้าในรูปของการปฏิบัติ โดยสิ่งเร้าที่นำเสนออาจเป็นภาษาหรือไม่ใช่ภาษาก็ได้

สิริรัตน์ วิภาสศิลป์ (2554, น. 9-14) ให้ความหมายการประเมินการปฏิบัติ ดังนี้

การประเมินการปฏิบัติ หมายถึง การประเมินความสามารถในการปฏิบัติงานในสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง

การประเมินทางเลือก หมายถึง การประเมินที่พิจารณาผลจากการวัดที่ใช้เครื่องมืออื่นๆ ยกเว้นการใช้แบบทดสอบ

การประเมินตามสภาพจริง หมายถึง การประเมินความสามารถในการปฏิบัติงานจริงในชีวิตประจำวัน (Real-Life) หรือในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับเหตุการณ์ในชีวิตจริงมากที่สุด

การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมงาน หมายถึง การประเมินการปฏิบัติที่มีลักษณะเฉพาะ เป็นการรวบรวมหลักฐานแสดงผลงานที่ได้ทำมาแล้ว ซึ่งการประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมงานเน้นการวัดและประเมินการปฏิบัติงานที่มีกระบวนการปฏิบัติงานและมีผลงานเป็นหลักฐานในการวัดและประเมิน

การวัดและประเมินด้านทักษะพิสัยอาจใช้ในการประเมินความก้าวหน้า (Formative Assessment) และการประเมินสรุป (Summative Assessment) ซึ่งกระบวนการวัดและประเมินด้านทักษะพิสัยประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ ได้แก่ ศึกษาวัตถุประสงค์ในการวัดแล้วกำหนดภาระงานให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์กำหนดคุณลักษณะที่ใช้ในการวัด กำหนดวิธีวัดที่

เหมาะสมกับพฤติกรรมที่ต้องการ กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวัด กำหนดวิธีการประเมิน และ รายงานผลการประเมินด้านทักษะพิสัย

3.4 ประเภทของเครื่องมือวัดด้านทักษะพิสัย

พฤติกรรมด้านทักษะพิสัยเกี่ยวข้องกับการใช้กล้ามเนื้อของอวัยวะส่วนต่างๆ เพื่อ เคลื่อนไหวหรือปฏิบัติงาน การวัดและประเมินด้านทักษะพิสัยจึงเป็นการวัดและประเมิน ความสามารถในการปฏิบัติงาน (Performance Assessment) ซึ่งต้องใช้เครื่องมือวัดที่แตกต่างจาก การวัดความสามารถด้านพุทธิพิสัยและเจตพิสัย การประเมินการปฏิบัติต้องกำหนดสถานการณ์ให้ผู้ เข้ารับการประเมินแสดงความสามารถ ซึ่งสถานการณ์ที่กำหนดนั้นมีระดับความเป็นจริง (Degree of Realism) ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันหลายระดับ เช่น การประเมินทักษะการแก้ปัญหาทาง คณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับประถมศึกษา อาจกำหนดสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพความเป็น จริงในชีวิตประจำวันในระดับที่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 2.4

ตารางที่ 2.4 ตัวอย่างการกำหนดสถานการณ์ในการประเมินทักษะการแก้ปัญหา ทางคณิตศาสตร์ที่ เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน

ระดับความเกี่ยวข้องใน ชีวิตประจำวัน	ตัวอย่างสถานการณ์
น้อยมาก	ให้ผู้เรียนหาคำตอบจากโจทย์ต่อไปนี้ “ถ้ามีเงิน 100 บาท ซื้อของไป 39 บาท จะได้รับเงินทอน เท่าไร”
น้อย	แสดงเงื่อนไขในโจทย์ข้างต้นด้วยธนบัตร 100 บาท แล้วให้ นักเรียนตอบคำถาม
ปานกลาง	ให้นักเรียนจับคู่แสดงบทบาทสมมติในการซื้อขายด้วยเงิน จริง
มาก	จัดซุ้มขายของเล่น แล้วให้นักเรียนในชั้นแสดงเป็นผู้ซื้อและ ผู้ขายด้วยเงินจริง

เครื่องมือที่ใช้วัดด้านทักษะพิสัยมีหลายประเภท ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่ง
ดังนี้

3.4.1 แบ่งตามสถานการณ์ที่ใช้ในการวัด แบ่งได้ดังนี้

1) การทดสอบข้อเขียนเกี่ยวกับการปฏิบัติ (Paper and Pencil Performance) เป็นการ
ใช้แบบทดสอบข้อเขียนในการวัดความสามารถด้านการปฏิบัติ มุ่งเน้นการประยุกต์ใช้
ความรู้และทักษะในการปฏิบัติงาน ใช้ในกรณีต่อไปนี้

(1) ตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้เชิงทฤษฎีมากเพียงพอที่จะปฏิบัติใน
สถานการณ์จริงหรือไม่ เนื่องจากการปฏิบัติงานบางอย่างเสี่ยงอันตราย หรือต้องใช้เครื่องมือที่มี
ราคาแพง เช่น การขับรถยนต์ การฉีดยาให้คนไข้ การยิงปืน เป็นต้น

(2) สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ เช่น กำหนดให้ผู้เรียนเขียน
โครงการวิจัย เขียนไดอะแกรมวงจรไฟฟ้า สร้างแบบเสื้อ เป็นต้น

2) การทดสอบเชิงจำแนก (Identification Test) การทดสอบเชิงจำแนก
สามารถใช้ในสถานการณ์หลายอย่าง อาจให้ผู้เรียนระบุชื่ออุปกรณ์หรือเครื่องมือ พร้อมกับ
วิธีการใช้งานอุปกรณ์ดังกล่าว หรือ กำหนดสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ให้ผู้เรียนระบุเครื่องมือ
และบอกวิธีการในการแก้ปัญหาดังกล่าว เช่น ให้ผู้เรียนฟังเสียงเครื่องยนต์และระบุปัญหาที่เกิด
ขึ้นกับเครื่องยนต์ นำเครื่องรับโทรทัศน์ที่มีปัญหาภาพพร่ามัวและเสียงดังมากมาให้ผู้เรียน
ตรวจสอบ แล้วให้บอกสาเหตุของปัญหาและอุปกรณ์ที่ต้องใช้ในการซ่อม เป็นต้น การทดสอบเชิง
จำแนกประยุกต์ใช้กับการวัดด้านทักษะพิสัยได้ในทุกสาขาวิชา

3) การทดสอบการปฏิบัติแบบมีโครงสร้าง (Structured Performance Test) เป็น
การวัดการปฏิบัติงานภายใต้มาตรฐานและเงื่อนไขที่ถูกรับควบคุม ผู้เรียนแต่ละคนต้องปฏิบัติงาน
ภายใต้มาตรฐานและเงื่อนไขเดียวกัน เช่น การใช้งานเครื่องจักร การซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นต้น การ
ทดสอบชนิดนี้ต้องมีการเตรียมอุปกรณ์ที่ต้องใช้ในการทดสอบด้วย ในการวัดและประเมินต้อง
กำหนดเงื่อนไขต่างๆ อย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจตรงกัน ได้แก่ จุดมุ่งหมายของ
การทดสอบ เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ต้องจัดเตรียม ขั้นตอนและกระบวนการในการปฏิบัติงาน เวลา
ที่ใช้ในการทำแบบทดสอบหรือเงื่อนไขอื่นๆ และเกณฑ์ในการให้คะแนน

4) การปฏิบัติในสถานการณ์จำลอง (Simulated Performance) เป็นการวัด
ทักษะ ปฏิบัติในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง แต่เป็นการทดสอบเพื่อให้มั่นใจว่าจะไม่
เกิดอันตรายหรือความเสียหายทั้งกับผู้ปฏิบัติหรืออุปกรณ์ที่ใช้ เช่น การยิงปืน การขับรถยนต์ การ
ขับเครื่องบิน การใช้เครื่องมือทางการแพทย์ เป็นต้น

5) การปฏิบัติงานจริง (Work Sample) เป็นการวัดทักษะปฏิบัติในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงซึ่งต้องใช้ทักษะหลายๆ อย่างในการปฏิบัติและแก้ปัญหาเพื่อให้งานสำเร็จลุล่วงได้ เช่น การขับรถยนต์บนถนน การทำอาหารเพื่อรับรองแขกจำนวน 10 คน เป็นต้น

6) การทำโครงการ (Student Project) เป็นการวัดทักษะปฏิบัติที่ผู้ถูกวัดจะต้องแสดงความสามารถทั้งเชิงวิชาการ การสื่อสาร และทักษะเพื่อแก้ปัญหาสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน หรือผลิตผลงานอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งผู้ถูกประเมินจะต้องเลือกประเด็นปัญหา กำหนดแนวทางในการศึกษาค้นคว้าจนได้ผลผลิตพร้อมทั้งประเมินผลผลิตที่ได้ โครงการที่มอบหมายให้ผู้เรียนทำควรมีลักษณะ ดังนี้

- (1) วัดผลการเรียนรู้หลายอย่าง
- (2) บูรณาการความสามารถทั้งด้านพุทธิพิสัย เจตพิสัย และทักษะพิสัย
- (3) วัดความสามารถในการแก้ปัญหาในชีวิตจริง
- (4) ผู้เรียนจะต้องทำกิจกรรมต่างๆ ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดโครงการ
- (5) ให้ผู้เรียนมีโอกาสประเมินตนเองและเกิดการเรียนรู้อย่างอิสระ
- (6) ให้ผู้เรียนแสดงผลการปฏิบัติงานและเกิดการเรียนรู้จนสามารถปฏิบัติงานชิ้นอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันได้
- (7) ให้ผู้เรียนแสดงความสามารถในสถานการณ์ เงื่อนไข และเวลาที่กำหนด
- (8) กระตุ้นและท้าทายให้ผู้เรียนแสดงความสามารถอย่างเต็มที่
- (9) มีความยุติธรรมและผู้เรียนทุกคนสามารถปฏิบัติงานสำเร็จ
- (10) ทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน

3.4.2 แบ่งตามลักษณะของภาระงาน แบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1) ภาระงานที่จำกัดขอบเขตในการปฏิบัติ (Restricted Performance Tasks) เป็นภาระงานที่กำหนดขอบเขตในการปฏิบัติให้เหมาะสมทักษะเฉพาะอย่าง เช่น การวัดความชื้นในอากาศ การติดต่อวิทยากร การเขียนรายงานการทัศนศึกษานอกสถานที่ 1 หน้ากระดาษ การพูดหน้าชั้นตามหัวข้อที่กำหนดให้ในเวลา 1 นาที การอ่านบทกลอนที่กำหนดให้ การเลือกใช้อุปกรณ์ในการทำงานไม่ เป็นต้น

2) ภาระงานที่ไม่จำกัดขอบเขตในการปฏิบัติ (Extended Performance Tasks) เป็นภาระงานที่ต้องใช้ทักษะหลายอย่างในการปฏิบัติงาน และผู้ถูกประเมินมีอิสระในการเลือกแนวทางในการปฏิบัติงานมากกว่าภาระงานที่จำกัดขอบเขตในการปฏิบัติงาน เช่น การ

พยากรณ์อากาศ การจัดประชุม การออกแบบ และดำเนินการทดลอง การเขียนเรื่องสั้น การซ่อมพ้ด ลม เป็นต้น

การแบ่งประเภทของการวัดและประเมินด้านทักษะพิสัยดังกล่าวใช้ในกรณี
ต่อไปนี้

- (1) ต้องการประเมินทักษะเฉพาะด้านก่อนประเมินทักษะในการปฏิบัติงาน
ที่มีความซับซ้อนมากขึ้น
- (2) ต้องการวินิจฉัยทักษะเฉพาะในการปฏิบัติงาน หากพบจุดอ่อนจะได้
แก้ไขก่อนที่จะปฏิบัติที่ซับซ้อนต่อไป
- (3) ผู้ถูกประเมินยังไม่มีทักษะในการปฏิบัติงานที่ซับซ้อน จึงต้องวัดทักษะ
เฉพาะด้านเพื่อให้ผู้ถูกประเมินเกิดความมั่นใจในการปฏิบัติงานที่ซับซ้อนในภายหลัง

3.4.3 แบ่งตามชนิดของเครื่องมือวัดด้านทักษะพิสัย

สุวิมล ว่องวาณิช (2547, น. 65) แบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การใช้แบบทดสอบ ในการวัดด้านทักษะพิสัยแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1.1 แบบทดสอบข้อเขียน เหมาะกับการวัดความสามารถเป็นรายบุคคล
แต่บริหารการสอบเป็นกลุ่ม ใช้ได้สะดวก เก็บข้อมูลได้รวดเร็ว มีความเป็นปรนัยค่อนข้างสูง แต่มี
จุดอ่อนในเรื่องความตรง เพราะวัดทักษะในการปฏิบัติงานได้เพียงบางส่วนเท่านั้น แบ่งเป็น 2
ประเภท ได้แก่

1) แบบทดสอบวัดความรู้ในเนื้อหาที่ปฏิบัติ (Test Items) วิธีนี้ควรใช้
เฉพาะกรณีที่ความรู้ทางทฤษฎีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการปฏิบัติ หรือใช้ทดสอบ
ความรู้ทางทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานก่อนให้ผู้เรียนปฏิบัติงานจริง

2) แบบทดสอบที่ให้อธิบายกระบวนการทำงาน หรือแก้ปัญหา
(Practical Examination) เป็นข้อสอบที่ใช้วัดทักษะการปฏิบัติ แตกต่างจากข้อสอบวัดความรู้ใน
เนื้อหาที่ปฏิบัติที่เน้นให้ผู้เรียนอธิบายประสบการณ์หรือกระบวนการในการทำงาน

1.2 แบบทดสอบปากเปล่า (Oral Examination) เป็นวิธีการวัด
ความสามารถในการปฏิบัติงานของผู้เรียน โดยเฉพาะในส่วนของกระบวนการ ทั้งนี้ อาจใช้ในการ
วัดความสามารถในการปฏิบัติงานของผู้เรียน โดยเฉพาะในส่วนของกระบวนการในการปฏิบัติงาน
ก็ได้ แต่วิธีการนี้อาจสิ้นเปลืองเวลาเพราะต้องทดสอบทีละคน การทดสอบปากเปล่านั้นเหมาะกับการ
ใช้ในสถานการณ์ ต่อไปนี้

- 1) ต้องการตรวจสอบการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานของผู้เรียน
โดยเฉพาะการทำงานกลุ่ม

2) ต้องการตรวจสอบว่าผู้เรียนปฏิบัติงานด้วยตนเองหรือไม่

3) ต้องการตรวจสอบทักษะการทำงานเมื่องานที่มอบหมายให้แต่ละคนหรือแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

2. การใช้เครื่องมืออื่นๆ ที่ไม่ใช่แบบทดสอบ การวัดด้านทักษะพิสัยที่มี

ความเหมาะสมมากที่สุดคือ การให้ผู้ถูกประเมินมีโอกาสปฏิบัติงานจริง ส่วนวิธีการวัดและประเมิน การปฏิบัติแตกต่างกันไปตามธรรมชาติของงานที่ให้ปฏิบัติ ซึ่งอาจทำได้โดยการสังเกต การสัมภาษณ์ ใช้แบบวัดทักษะปฏิบัติ เป็นต้น วิธีการดังกล่าวสรุปได้ ดังนี้

2.1 การสังเกต เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ประสาทสัมผัสหลายอย่างของผู้สังเกตทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการปฏิบัติงานและผลงานของผู้ถูกประเมิน เครื่องมือที่ช่วยให้การสังเกตมีประสิทธิภาพมากขึ้น คือ แบบสังเกต (Observation Form) ซึ่งอาจเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) มาตรฐานค่า (Rating Scale) หรือแบบบันทึกพฤติกรรม (Anecdotal Record)

2.2 การสัมภาษณ์ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการซักถามพูดคุยระหว่างผู้สัมภาษณ์และผู้ถูกสัมภาษณ์ ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเสริมการสังเกต กรณีที่ผู้ประเมินไม่มีโอกาสสังเกตพฤติกรรมในการทำงานของผู้ถูกประเมิน เป็นการตรวจสอบการปฏิบัติงานอีกทางหนึ่งอาจเป็นการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) หรือการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview)

2.3 การใช้แบบวัดทักษะปฏิบัติ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้เรียน โดยใช้เครื่องมือและวิธีการหลายอย่างประกอบกัน เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การเขียนรายงาน ผลการทดลอง การเขียนรายงานการปฏิบัติงาน เป็นต้น

กมลวรรณ ดั่งชนกานนท์ (2559, น. 35-37) ได้จัดประเภทของเครื่องมือวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติ ว่าจำแนกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ เครื่องมือประเภทที่ใช้การทดสอบ และไม่ใช้การทดสอบ ซึ่งสรุปรายละเอียดได้ดังนี้

1. เครื่องมือประเภทที่ใช้การทดสอบ ได้แก่ แบบสอบข้อเขียน และสอบปากเปล่า ซึ่งแบบวัดข้อเขียน แบ่งเป็น 2 ประเภทย่อย ได้แก่ แบบวัดความรู้ในเนื้อหาเกี่ยวกับการปฏิบัติ และแบบทดสอบที่ใช้อธิบายกระบวนการทำงานหรือกระบวนการแก้ปัญหา ส่วนแบบสอบแบบปากเปล่า ควรใช้เมื่อต้องการวัดผู้รับการประเมินหรือผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยเฉพาะการวัดการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม

2. เครื่องมือประเภทไม่ใช้การทดสอบ เป็นเครื่องมือที่ใช้ประกอบการสังเกตการปฏิบัติงานในการประเมินทักษะการปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่ ทั้งกระบวนการปฏิบัติงานและผลการ

ปฏิบัติงาน ใช้การสังเกตจากผู้ประเมิน สามารถแบ่งได้ตามลักษณะการประเมิน เป็นแบบตรวจสอบรายการ แบบมาตรฐานค่า และเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริก (Scoring Rubric)

ผลการวัดและประเมินด้านทักษะพิสัยจะมีคุณค่านอกจากจะขึ้นอยู่กับคุณภาพของเครื่องมือที่ในการวัดแล้วยังเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบอื่นๆ ในกระบวนการวัดและประเมิน ซึ่งประกอบด้วย ผู้ทำการวัดและประเมิน ผู้ถูกวัดและถูกประเมิน และผู้ใช้ผลการประเมิน

พิชิต ฤทธิจรูญ (2552, น.77) ได้กล่าวถึง เครื่องมือวัดทักษะเป็นเครื่องมือวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีจุดมุ่งหมายทางการศึกษาหรือพฤติกรรมทางการศึกษาที่นำมากำหนดเป็นจุดประสงค์ของการเรียนการสอนในแต่รายวิชานั้นแบ่งเป็น 3 ด้าน คือพุทธิพิสัยหรือสติปัญญา จิตพิสัยหรือรู้สึกนึกคิดทางจิตใจ คุณธรรมและทักษะพิสัยหรือการปฏิบัติ ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนจึงมุ่งหวังที่จะให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงหรือเกิดพฤติกรรมทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย การที่จะทราบว่าผู้เรียนเกิดพฤติกรรมดังกล่าวหรือไม่จำเป็นต้องอาศัยเครื่องมือวัดพฤติกรรมแต่ละด้าน ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับเครื่องมือวัดพฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน เพื่อให้สามารถสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมในแต่ละด้านให้มีคุณภาพและเลือกใช้เครื่องมือวัดได้อย่างถูกต้อง ในที่นี้ผู้วิจัยจะขอกล่าวถึงเฉพาะเครื่องมือวัดพฤติกรรมด้านทักษะพิสัย ที่สอดคล้องในงานวิจัยฉบับนี้

3.4.6 เครื่องมือวัดพฤติกรรมด้านทักษะพิสัย

เครื่องมือวัดพฤติกรรมด้านทักษะพิสัย มีหลายประเภท ได้แก่ การทดสอบภาคปฏิบัติ กรสังเกต แบบตรวจสอบรายการ มาตรฐานประเมินค่า แฟ้มสะสมงาน และการประเมินตามสภาพจริง ซึ่งแต่ละประเภทต่างมีความเหมาะสมกับงานแตกต่างกัน การจะเลือกใช้เครื่องมือประเภทใดนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะของงานและวัตถุประสงค์ในครั้งนั้น สำหรับวัตถุประสงค์หนึ่งๆ อาจใช้เครื่องมือหรือวิธีการวัดหลายๆวิธีก็ได้ หากการวัดโดยเครื่องมือหรือวิธีการเดียวไม่สามารถให้ข้อมูลที่ชัดเจนเพียงพอ รายละเอียดของเครื่องมือวัดพฤติกรรมด้านทักษะพิสัย มีดังนี้

1) การทดสอบภาคปฏิบัติ

การทดสอบภาคปฏิบัติ เป็นการวัดผลจากการลงมือปฏิบัติจริงของผู้เรียนเพื่อมุ่งที่จะตรวจสอบความสามารถของผู้เรียนในด้านต่างๆ เช่นการเลือกใช้เครื่องมือ การทำงานเป็นขั้นตอน ความคล่องแคล่วในการทำงาน เป็นต้น

(1) ประเภทของการทดสอบภาคปฏิบัติ ประเภทของการทดสอบภาคปฏิบัติขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้แบ่ง มีดังนี้

ก. แบ่งตามปัจจัยที่ประเมิน แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

ก) การวัดกระบวนการ (Process) เป็นการวัดที่พิจารณาเฉพาะวิธี
ทำ วิธีปฏิบัติในการทำงานหรือกิจกรรม เช่น การขับรถยนต์ การใช้คอมพิวเตอร์ เป็นต้น

ข) การวัดผลงานหรือผลผลิต (Product) เป็นการวัดที่ผลผลิตที่เกิด
จากการทำงานของผู้เรียน เช่น ภาพวาด เลือที่ตัดสำเร็จแล้ว เอกสารที่พิมพ์แล้ว เป็นต้น การประเมิน
แต่ละครั้งอาจจะประเมินเฉพาะกระบวนการหรือประเมินเฉพาะผลผลิต หรือประเมินทั้ง
กระบวนการและผลผลิตพร้อมกันก็ได้

ข. แบ่งตามลักษณะสถานการณ์ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

ก) สถานการณ์จำลอง (Simulated Setting) ใช้สำหรับวัดผลการ
ปฏิบัติงานที่เสี่ยงอันตรายต่อบุคคลที่ปฏิบัติ ถ้าผู้ปฏิบัตินั้นไม่มีความชำนาญหรือทักษะเพียงพอ
หรือในสภาพจริงไม่สามารถปฏิบัติงานได้ เช่น การขับเครื่องบิน การขับรถยนต์ การยิงปืน เป็นต้น

ข) สถานการณ์จริง (Real Setting) ใช้สำหรับวัดผลการปฏิบัติงาน
ที่ไม่เสี่ยงอันตรายต่อผู้ปฏิบัติ หรือใช้ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติมีความชำนาญ เช่น การขับรถยนต์จริงบน
ถนน การยิงปืนจริงในป่า เป็นต้น

การประเมินผลบางกิจกรรม อาจใช้ทั้งสถานการณ์จำลองและ
สถานการณ์จริงก็ได้ เช่น การทดสอบการขับรถยนต์อาจให้ทดลองขับในสถานการณ์จำลองก่อน
แล้วจึงไปทดสอบบนถนนจริง เป็นต้น

ค. แบ่งตามการเกิดสิ่งเร้า แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

ก) ใช้สิ่งเร้าที่เป็นธรรมชาติ (Natural Stimulus) เป็นการวัดผลที่
เป็นไปตามธรรมชาติ ผู้วัดไม่ต้องไปจัดกระทำ หรือแทรกแซง หรือสร้างสถานการณ์ใดๆ เช่น นิสัย
การทำงานของนักเรียน บุคลิกภาพของนักเรียน เป็นต้น

ข) ใช้สิ่งเร้าที่จัดขึ้น (Structure Stimulus) เป็นการวัดผลที่ผู้วัดต้อง
จัดสิ่งเร้า หรือสถานการณ์ขึ้นเพื่อประกันว่าพฤติกรรมที่ต้องประเมินจะต้องปรากฏ เช่น การกล่าว
สุนทรพจน์ การเล่นเกมดนตรี การใช้คอมพิวเตอร์ เป็นต้น โดยวิธีนี้ลดเวลาการสังเกตลงเพราะไม่ต้อง
รอให้เกิดขึ้นตามธรรมชาติ

2) หลักและวิธีการทดสอบภาคปฏิบัติ หลักและวิธีการทดสอบภาคปฏิบัติ มี
แนวปฏิบัติ ดังนี้

(1) การสร้างเครื่องมือควรกำหนดทักษะที่สอบวัดจากจุดประสงค์การ
เรียนรู้ กำหนดขั้นตอนของการปฏิบัติงานที่จะสอบวัด กำหนดแต่ละกิจกรรมในแต่ละขั้นตอน
กำหนดรายการปฏิบัติในแต่ละขั้นตอน เขียนรายการ สาระของงาน และกำหนดเกณฑ์การตัดสิน

ก. ผู้สอบควรใช้การสังเกตควบคู่ไปกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยบันทึกผลการสังเกตหรือผลการประเมินลงในแบบประเมินที่สร้างขึ้น

ข. เนื้อหาสาระของงานที่จะให้ผู้เรียนสอบปฏิบัติควรสอดคล้องกับ สภาพความเป็นจริง

ค. จำนวนและพฤติกรรมที่จะสอบวัดต้องมีเพียงพอที่จะเป็นตัวแทน ทักษะตามที่กำหนดในจุดประสงค์การเรียนรู้

ง. สิ่งที่จะสอบวัดต้องสามารถสังเกตได้โดยตรง และกำหนดเงื่อนไข ในการสอบวัดให้ชัดเจน

จ. การสอบวัดโดยใช้สิ่งเร้าที่จัดขึ้นควรมีค่าชี้แจงที่ชัดเจนและ สมบูรณ์

(2) ข้อดีของการทดสอบภาคปฏิบัติ

ก. สามารถใช้สอบวัดความสามารถในการปฏิบัติงานได้จริงหรือ วัด ได้สอดคล้องกับสภาพจริงของผู้เรียน

ข. สามารถสอบวัดทักษะ และความสามารถในทางปฏิบัติงาน บางอย่างที่ไม่อาจทดสอบวัดได้ด้วยเครื่องมืออย่างอื่น เช่น แบบทดสอบเขียนตอบ แบบทดสอบ เลือกลงตอบ เป็นต้น

ค. สามารถใช้วัดความสามารถในการนำความรู้ไปใช้เป็นอย่างดี

ง. ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการทดสอบการปฏิบัติ

(3) ข้อจำกัดของการทดสอบภาคปฏิบัติ

ก. ใช้เวลาในการดำเนินการทดสอบมากเนื่องจากไม่สามารถให้ ผู้เรียนได้สอบพร้อมกันทั้งชั้น โดยปกติการทดสอบภาคปฏิบัติจะทดสอบได้ที่ละคน หรือเป็นกลุ่ม เล็กๆ 2-3คน จึงต้องใช้เวลามากกว่าจะครบทุกคน

ข. สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมากเนื่องจากการปฏิบัติจริงต้องใช้วัสดุอุปกรณ์ ในการทดสอบเป็นรายคน

ค. การตรวจให้คะแนนการทดสอบภาคปฏิบัติ จะมีลักษณะ เช่นเดียวกับแบบทดสอบอัตนัย ดังนั้นหากเกณฑ์ไม่ชัดเจน หรือผู้ตรวจหรือผู้ประเมินมีความ ลำเอียง ผลการประเมินจะขาดความเชื่อมั่น

2) การสังเกต การสังเกตเป็นเครื่องมือที่สำคัญ และเหมาะสำหรับการวัด ทักษะการปฏิบัติกล่าวคือให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงแล้ว ผู้สอบใช้วิธีการสังเกต และอาจใช้เครื่องมือ

ประกอบการสังเกตคือการบันทึกข้อมูลในแบบตรวจสอบรายการ หรือมาตราประมาณค่า การใช้การสังเกตวัดทักษะการปฏิบัติเหมาะสมกับกรณีต่อไปนี้

(1) ข้อมูลที่จะสังเกตควรเป็นข้อมูลจากแหล่งปฐมภูมิ (Primary Source) ที่ครูมีโอกาสเห็นการปฏิบัติจริงของผู้เรียนอย่างใกล้ชิด

(2) ต้องวัดทักษะกระบวนการทำงานของผู้เรียนหรือพฤติกรรมการทำงาน หรือคุณลักษณะการทำงานด้านจิตพิสัยของผู้เรียน เช่นความสนใจ ความมีวินัยในตนเอง ความรับผิดชอบ ความกระตือรือร้น เป็นต้น

(3) สามารถสังเกตพฤติกรรมหรือผลงานได้ และข้อมูลที่สังเกตได้ควรทำซ้ำหรือตรวจสอบกับผู้อื่นได้ ต้องสังเกตเฉพาะเรื่องวางแผนการสังเกตให้เป็นระบบแน่นอน มีลำดับขั้นตอนให้ผู้เรียนปฏิบัติอย่างชัดเจน

การสังเกตเพื่อวัดทักษะการปฏิบัติงานนั้นนอกจากครูเป็นผู้สังเกตแล้วอาจให้ผู้เรียนสังเกตกันเองก็ได้ เช่นการปฏิบัติงานในกลุ่มของตนเอง หรือสังเกตกลุ่มเพื่อน แต่ต้องระวังในเรื่องของความคลาดเคลื่อนอันมาจากอคติ และความชำนาญในการสังเกต

การสังเกตทักษะการปฏิบัติงาน มี 2 วิธี

(1) การสังเกตตัวอย่างพฤติกรรม การสังเกตในบางครั้งครูไม่สามารถที่จะบันทึกพฤติกรรมของผู้เรียนได้ทุกคน หรือสังเกตพฤติกรรมหลายๆ อย่างได้ ดังนั้นครูจึงต้องสุ่มตัวอย่างพฤติกรรมที่ต้องการสังเกต และพฤติกรรมที่ต้องการสังเกตนั้นต้องเป็นตัวแทนที่ดีของพฤติกรรมที่ต้องการวัดในจุดประสงค์ที่สามารถจะวัดได้ ซึ่งควรเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจริงที่แต่ละคนมีลักษณะแตกต่างกัน การสุ่มตัวอย่างพฤติกรรมเพื่อสังเกตนั้น แบ่งเป็น 3 ลักษณะคือ

(2) การสุ่มเวลา (Time Sampling) เป็นการสังเกตโดยกำหนดช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง เพื่อบันทึกพฤติกรรมของผู้ถูกสังเกตลงในแบบบันทึกพฤติกรรมว่าพฤติกรรมนั้นเกิดขึ้นบ่อยแค่ไหน ในช่วงเวลาใด การกำหนดเวลาที่จะสุ่มอาจสุ่มได้ทุกครั้งชั่วโมง หรือแต่ละสัปดาห์ หรือแล้วแต่กำหนด แต่ต้องให้นานพอที่จะให้ได้ข้อมูล หรือพฤติกรรมที่เป็นตัวแทนที่ดีและพฤติกรรมทั้งหมดได้

(3) การสุ่มเหตุการณ์ (Event Sampling) เป็นการสังเกตที่ใช้กับเหตุการณ์ที่ปรากฏขึ้นของแต่ละบุคคล หรือของแต่ละกลุ่มบุคคลซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เป็นกรณีพิเศษบางเหตุการณ์เท่านั้น เช่น พฤติกรรมการมาทำงานในวันหยุดของผู้เรียน พฤติกรรมผู้เรียนถูกทำโทษ เป็นต้น ซึ่งเหตุการณ์เหล่านี้ไม่สามารถสุ่มเวลาได้เพราะไม่อาจทราบว่าจะเกิดขึ้นเวลาใดแต่เราจะสังเกตเมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้นแล้ว

(4) การสุ่มคุณลักษณะ (Trait Sampling) เป็นการสังเกตโดยสุ่มคุณลักษณะที่คล้ายกับสุ่มเหตุการณ์แต่จะเป็นพฤติกรรมที่น้อยกว่า มีลักษณะเฉพาะกว่า เช่น การแสดง ความก้าวร้าว ความมีวินัย ความสนใจในการปฏิบัติงาน เป็นต้น

2) การสังเกตที่เป็นระบบมาตรฐาน

(1) ความตั้งใจ (Attention) การสังเกตจะได้ผลดีหากผู้สังเกตมีความตั้งใจตลอดเวลาที่สังเกต ไม่มีอคติหรือความลำเอียง บันทึกเหตุการณ์ตามการรับรู้โดยตรงไปตรงมา

(2) ประสาทสัมผัส (Sensation) ผู้สังเกตต้องมีสุขภาพดี มีประสาทสัมผัสที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพ ไม่สังเกตขณะที่หุดหงิด โมโห หรือง่วงนอน

(3) การรับรู้ (Perception) ผู้สังเกตจะต้องมีการรับรู้ที่ถูกต้องและรวดเร็ว ซึ่งการจะรับรู้ได้รวดเร็ว ถูกต้องหรือไม่ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความสามารถของผู้สังเกต

3) แบบตรวจสอบรายการ แบบตรวจสอบรายการเป็นเครื่องมือที่ใช้วัดพฤติกรรมการปฏิบัติงานโดยมีการบันทึกพฤติกรรมที่สังเกตว่าพฤติกรรมใดหรือกิจกรรมใดปฏิบัติหรือไม่ แบบตรวจสอบรายการนิยมใช้กับกิจกรรมที่มีลำดับขั้นตอนปฏิบัติ เช่น วิชิตกกล้วยเลี้ยงทารก จะมีขั้นตอนตั้งแต่วิธีการปอก วิธีการครูด วิธีการผสมน้ำ และวิธีการบด กล่าวคือขั้นตอนจะประกอบด้วย ขั้นตอนเตรียม ขั้นตอนปฏิบัติ และผลของงานภายในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งมีรายละเอียดของการปฏิบัติย่อยลงไปอีก แบบตรวจสอบรายการจะใช้บันทึกผลการสังเกตที่ประกอบด้วยรายการหรือพฤติกรรมย่อยแต่ละขั้นตอนที่ต้องการสังเกต โดยผู้สังเกตทำเครื่องหมายลงในช่องที่ตรงกับรายการหรือพฤติกรรมของผู้เรียนตามเกณฑ์ของแต่ละรายการที่กำหนดไว้ การตรวจสอบรายการเป็นเพียงการวัดว่าผู้เรียนได้แสดงออกสอดคล้องกับพฤติกรรมที่กำหนดหรือไม่

ข้อควรคำนึงในการใช้แบบตรวจสอบรายการวัดพฤติกรรมการปฏิบัติงาน

(1) พฤติกรรมในแต่ละขั้นตอนได้แก่ ขั้นตอนเตรียม ขั้นตอนปฏิบัติ และผลงาน ในเวลาที่กำหนดจะต้องกำหนดไว้อย่างชัดเจนและสังเกตได้

(2) ในการสังเกตต้องสังเกตผู้เรียนที่ละคนตามรายการที่กำหนดไว้พร้อมบันทึกในแบบตรวจสอบรายการ

(3) ผู้สังเกตควรแยกแบบตรวจสอบรายการสำหรับผู้เรียนแต่ละคนออกจากกันเพื่อความชัดเจนในการสังเกต ถ้าข้อมูลในการสังเกตไม่เพียงพอไม่ควรบันทึกผล ควรสังเกตให้รอบคอบอีกครั้ง

4) มาตรฐานค่า เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดทักษะ กระบวนการปฏิบัติทั้งด้านกระบวนการและผลงานที่ไม่สามารถวัดได้ด้วยแบบทดสอบซึ่งใช้บันทึกผลการสังเกตจากการ

ปฏิบัติงานหรือผลงานของนักเรียน โดยทำเครื่องหมายลงในช่องที่ตรงกับรายการหรือพฤติกรรมที่ต้องสังเกต

5) การประเมินตามสภาพจริง การวัดทักษะหลายอย่างไม่สามารถวัดได้ด้วยแบบทดสอบที่เป็นการเขียนตอบหรือการเลือกตอบ การประเมินตามสภาพจริงเป็นการประเมินผลโดยเน้นการปฏิบัติจริงที่มุ่งประเมินการกระทำในหลายๆ ด้านของผู้เรียนตามสภาพที่เป็นจริงทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน หรือสถานที่อื่นนอกโรงเรียน โดยครูไม่ได้จัดการ มีลักษณะประเมินแบบไม่เป็นทางการ

ลักษณะของการประเมินตามสภาพจริง พอสรุปได้ดังนี้

(1) เป็นการประเมินที่เน้นการปฏิบัติจากสภาพจริง กระทำได้ตลอดเวลา และทุกสถานที่อย่างไม่เป็นทางการ

(2) กำหนดงานหรือกำหนดปัญหาแบบปลายเปิดเพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างคำตอบเองด้วยการแสดง ทำงานสร้างสรรค์หรือผลิตผลงาน

(3) ไม่เน้นการประเมินเฉพาะทักษะพื้นฐาน แต่ให้ผู้เรียนผลิต สร้างหรือทำบางสิ่งบางอย่างที่เน้นทักษะที่ซับซ้อน เน้นงานที่ใช้ทักษะการคิดระดับสูง การพิจารณาไตร่ตรองการทำงานและแก้ปัญหา

(4) ใช้ข้อมูลอย่างหลากหลายเพื่อการประเมิน โดยใช้เครื่องมือประเมินหลายประเภท

(5) เน้นการประเมินที่มีส่วนร่วมระหว่างครูผู้สอน ผู้เรียนและผู้ปกครอง

(6) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจว่าจะประเมินตนเองในเรื่องอะไร เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักวางแผนเรียนรู้ตามความต้องการของตนเองว่าอยากรู้ อยากทำอะไรอันจะนำไปสู่การกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ วิธีเรียนรู้ และกำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลของการเรียนรู้

(7) เน้นงานที่มีเนื้อหาสาระดังนี้

ก. มีเนื้อหาสาระนำไปสู่การสนทนาระหว่างครูกับผู้เรียนผู้เรียนกับผู้เรียนหรือผู้เกี่ยวข้องเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม

ข. ใช้ความคิดระดับสูง เช่นการอธิบาย การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การตั้งสมมติฐาน การอภิปรายผล การประเมินค่า เป็นต้น

ค. ใช้ความรู้ลึกซึ้ง เช่นงานที่มีเนื้อหาซับซ้อน เปิดโอกาสให้มีการโต้แย้ง สร้างคำอธิบาย เป็นต้น

ง. เป็นงานที่สัมพันธ์เชื่อมโยงกับชีวิตจริง

กระบวนกรหรือขั้นตอนการประเมินตามสภาพจริง อาจดำเนินการ
ดังนี้

ก. ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนดผลสัมฤทธิ์ที่ต้องการ โดยวิเคราะห์
จากหลักสูตรแกนกลาง หลักสูตรสถานศึกษา คู่มือการเรียนรู้

ข. ทำความเข้าใจที่ชัดเจนกับลักษณะ หรือความหมายของผลสัมฤทธิ์
เหล่านั้น

ค. กำหนดแนวทางของงานที่ต้องปฏิบัติ ซึ่งเป็นงานที่ทุกคนต้องทำ
และงานที่ทำตามความสนใจ

ง. กำหนดรายละเอียดของงานที่จะต้องปฏิบัติ

จ. กำหนดกรอบการประเมิน โดยทำแผนผังการประเมินที่แสดง
ความสัมพันธ์ของเนื้อหากับพฤติกรรมที่ต้องการประเมิน

ฉ. กำหนดวิธีการประเมิน ซึ่งอาจใช้วิธีการประเมิน ดังต่อไปนี้ การ
สังเกต การสัมภาษณ์ การตรวจงาน การรายงานตนเองของนักเรียน การบันทึกจากผู้เกี่ยวข้อง การ
ใช้ข้อสอบแบบเน้นการปฏิบัติจริง (Authentic Test) การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมงาน กำหนดผู้
ประเมินว่ามีใครบ้าง ครู นักเรียน หรือผู้ปกครอง และกำหนดเกณฑ์การประเมิน

ข้อดีของการประเมินตามสภาพจริง

(1) เป็นการวัดที่พยายามทำให้คุณลักษณะหรือพฤติกรรมที่วัดเป็น
รูปธรรมมากขึ้นโดยใช้วิธีการประเมินหลายรูปแบบ ประเมินอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา และตาม
สภาพที่เป็นจริง

(2) ดำเนินการสอบโดยไม่แยกจากการเรียนการสอน การสอนและ
การสอบเกิดขึ้นพร้อมๆ กัน ไม่มีการจัดสอบเป็นพิธีการ ผู้เรียนจะรู้สึกว่าคุณสอบ ดังนั้นผู้เรียน
จะปฏิบัติงานอย่างเต็มศักยภาพ

(3) ส่งเสริมการเรียนรู้ตามความแตกต่างของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง
และส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการสอนของครู

ข้อจำกัดของการประเมินตามสภาพจริง

(1) หากครูไม่เข้าใจไม่ยอมรับ ไม่เปลี่ยนพฤติกรรมการประเมินผล
ครูไม่อาจประเมินตามสภาพจริงได้

(2) ครูมีภาระงานเพิ่มมากขึ้น เพราะต้องประเมินอย่างต่อเนื่องต้อง
บูรณาการความรู้ ต้องวางแผนการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับลักษณะของการประเมิน

ตามสภาพจริง ต้องพยายามให้ผู้เรียนผลิตงานขึ้นมา และต้องตรวจงานมากขึ้น ดังนั้นหากครูปรับตัวไม่ได้ก็อาจทำให้ครูกลับไปใช้วิธีการวัดและประเมินผลแบบเดิม

6) แฟ้มสะสมงาน

แฟ้มสะสมงาน (Portfolio) เป็นเครื่องมือประเมินลักษณะหนึ่งของการประเมินตามสภาพจริง ซึ่งเป็นการสะสมผลงานของผู้เรียนอย่างมีจุดมุ่งหมายและเป็นระบบเพื่อแสดงให้เห็นถึงความพยายาม ความก้าวหน้า และผลสัมฤทธิ์ด้านใดด้านหนึ่งของผู้เรียน ความหมายของแฟ้มสะสมงานมี 3 ลักษณะ คือ 1) เป็นเอกสารรวบรวมข้อมูลรายงานการทำงาน หรือผลการทำงานของเจ้าของแฟ้มสะสมงาน และจัดเก็บไว้อย่างเป็นระบบ อาจจะเป็นแฟ้ม เป็นกล่องหรือเป็นกระเป๋าแฟ้มสะสมงาน เป็นภาพสะท้อนความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน จุดประสงค์การจัดทำแฟ้มสะสมงานจึงเป็นไปเพื่อนำเสนอผลงานที่สอดคล้องตามสภาพความเป็นจริง หรืออย่างเป็นธรรมชาติ 2) เป็นการรวบรวมข้อมูลรายงานการทำงานเพื่อประเมินความสำเร็จของผู้เรียนที่สูงกว่าการเก็บเป็นคะแนน เพราะเป็นการนำความรู้มาใช้ในการสร้างงานหรือแก้ปัญหาจนได้ชิ้นงาน และ 3) เป็นการประเมินทั้งที่เป็น การประเมินความก้าวหน้า และการประเมินสรุป ที่คำนึงถึงกระบวนการทำงานและผลงาน

3.5 การสร้างเครื่องมือวัดด้านทักษะพิสัย

เครื่องมือวัดด้านทักษะพิสัยที่มีคุณภาพต้องมีการสร้างและพัฒนาอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ คล้ายคลึงกับการสร้างเครื่องมือวัดด้านอื่นๆ นำไปพัฒนาเป็นกระบวนการสร้างเครื่องมือที่มีคุณภาพ และการสร้างเครื่องมือวัดด้านทักษะพิสัยมีขั้นตอน ดังนี้

3.5.1 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวัดด้านทักษะพิสัย

1) วางแผนในการสร้างอย่างเป็นระบบ ต้องเริ่มต้นจากการพิจารณาวัตถุประสงค์การเรียนรู้ศึกษาธรรมชาติของงานที่ให้ปฏิบัติ วิเคราะห์คุณลักษณะของพฤติกรรมที่ต้องการวัด กำหนดน้ำหนักความสำคัญของคุณลักษณะ กำหนดวิธีวัด และกำหนดเครื่องมือวัด

2) ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามหลักการสร้างเครื่องมือแต่ละชนิด เครื่องมือแต่ละชนิดมีแนวทางในการสร้างแตกต่างกัน ดังนั้น ผู้สร้างต้องศึกษาและดำเนินการอย่างถูกต้องตามขั้นตอน

3) ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือก่อนนำไปใช้ เมื่อดำเนินการสร้างเครื่องมือเสร็จแล้ว ก่อนนำไปใช้ต้องมีการตรวจสอบคุณภาพตามหลักการตรวจสอบเครื่องมือแต่ละชนิด จนผ่านเกณฑ์ก่อนนำไปใช้

4) พัฒนาเครื่องมือในการวัดอย่างต่อเนื่อง เมื่อมีการนำเครื่องมือการวัดด้านทักษะพิสัยไปใช้แล้ว ผู้สร้างควรมีการตรวจสอบจุดอ่อนหรือข้อบกพร่องของเครื่องมือดังกล่าว และปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อจะได้เครื่องมือวัดที่เป็นมาตรฐานต่อไป

กล่าวโดยสรุป เครื่องมือวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ นับว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในกระบวนการวัดและประเมินผล เพราะหากเครื่องมือคุณภาพไม่ดีพอ ถึงแม้ว่าการวิเคราะห์ข้อมูลจะถูกต้องก็ตาม ผลการวัดก็เชื่อถือไม่ได้ การพัฒนาแบบวัดทักษะ เป็นเครื่องมือวัดพฤติกรรมด้านทักษะพิสัย ได้แก่การสอบภาคปฏิบัติ การสังเกต แบบตรวจสอบรายการ มาตรฐานค่า การประเมินตามสภาพจริง และแฟ้มสะสมงาน การเลือกใช้เครื่องมือประเภทใดขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และลักษณะงานที่ต้องการจะวัด ในวัตถุประสงค์หนึ่งอาจจะใช้เครื่องมือวัดได้หลายประเภท เพื่อจะช่วยให้ได้ข้อมูลที่มีความครอบคลุม ถูกต้องสมบูรณ์มากขึ้น ซึ่งมีหลักในการสร้างเครื่องมือวัดทักษะพิสัยโดยต้องมีการวางแผนในการสร้างอย่างเป็นระบบ ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามหลักการของเครื่องมือแต่ละชนิด ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือก่อนนำไปใช้ และพัฒนาเครื่องมืออย่างต่อเนื่อง

3.5.2 รุบริคหรือรุบริคการให้คะแนน (Scoring Rubrics)

กึ่งกาญจน์ สิริสุคนธ์ (2550, น.1-5) กล่าวว่า รุบริค คือ เครื่องมือในการให้คะแนน ซึ่งประกอบด้วยเกณฑ์ด้านต่างๆ ที่ใช้พิจารณาชิ้นงานหรือการปฏิบัติ เช่น การประเมินงานเขียนจะพิจารณาวัตถุประสงค์ องค์ประกอบ รายละเอียด น้ำเสียงของการเขียน และกลวิธีการเขียน เป็นต้น อีกประการหนึ่ง คือ ระดับคุณภาพของเกณฑ์ แต่ละด้าน ซึ่งมีตั้งแต่ระดับดีเยี่ยมจนถึงต้องปรับปรุง หรือ รุบริคการให้คะแนน คือ แนวทางการให้คะแนนอย่างละเอียด ซึ่งพัฒนาขึ้นโดยผู้สอนหรือผู้ประเมิน เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ผลงานหรือกระบวนการที่เกิดจากความพยายามของนักเรียน

รุบริคเป็นมาตรฐานค่าที่ใช้ประเมินการปฏิบัติซึ่งตรงกันข้ามกับแบบสำรวจรายการ โดยปกติจะเรียกว่าแนวทางการให้คะแนน (Scoring guides) ประกอบด้วยเกณฑ์การประเมินการปฏิบัติที่มีลักษณะเฉพาะ ใช้ในการประเมินการปฏิบัติงานของนักเรียน หรือประเมินผลผลิตซึ่งเป็นผลจากการปฏิบัติงาน ประโยชน์ของการใช้รุบริคมีดังนี้

1) รุบริคเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมากทั้งในการเรียนการสอนและการประเมินช่วยปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติหรือการแสดงออกของนักเรียน ในขณะที่เดียวกันก็ช่วยควบคุมการปฏิบัตินั้นๆ ด้วย โดยครูต้องกำหนดความต้องการหรือความคาดหวังในผลงานของนักเรียน

2) RUBRIC ช่วยให้นักเรียนตัดสินคุณภาพผลงานของตนเองและของคนอื่นๆ อย่างมีเหตุผล เมื่อใช้ RUBRIC เป็นแนวทางการประเมิน นักเรียนจะสามารถชี้แนะและแก้ปัญหาเกี่ยวกับผลงานของตนและผู้อื่นได้อย่างตรงจุด การฝึกซ้ำๆ เกี่ยวกับการประเมินผลงานกลุ่มและผลงานของตนเองทำให้นักเรียนเพิ่มความรับผิดชอบเกี่ยวกับผลงานของตนมากขึ้น และยุติการถามตนเองว่า “ฉันทำงานเสร็จหรือยัง”

3) RUBRIC ช่วยลดเวลาครูในการประเมินงานของนักเรียน ผลงานที่ผ่านการประเมินโดยเจ้าของผลงานเอง โดยกลุ่มซึ่งยึดเกณฑ์หรือ RUBRIC เป็นหลักนั้น ทำให้ข้อบกพร่องมีน้อยมากเมื่อมาถึงมือครู หากมีสิ่งใดที่ต้องปรับปรุงบอกกล่าวกัน ครูก็เพียงแต่องค์ประกอบนั้นใน RUBRIC แทนที่จะต้องอธิบายกันยืดเยื้อ นอกจากนี้ RUBRIC ยังช่วยให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนมากขึ้นเกี่ยวกับจุดเด่นและสิ่งที่ต้องปรับปรุง

4) RUBRIC มีความยืดหยุ่น คือ มีระดับคุณภาพตั้งแต่ดีเยี่ยมจนถึงต้องปรับปรุง ทำให้ครูนำไปใช้กับนักเรียนที่ละความสามารถได้ คือ นำไปใช้กับนักเรียนที่เรียนเก่งจนถึงนักเรียนที่เรียนอ่อนโดยใช้เกณฑ์สะท้อนผลงานของนักเรียน

5) RUBRIC ใช้ง่ายและอธิบายได้ง่าย นักเรียนจะรู้ชัดเจนว่าเรียนรู้อะไรบ้าง ในปลายปีก็จะประเมินได้อย่างถูกต้อง ผู้ปกครองก็เกิดความกระตือรือร้น และรู้ชัดเจนว่าลูกหลานจะต้องทำอะไรเพื่อประสบความสำเร็จ

กมลวรรณ ตังชนกานนท์ (2559, น.39) ได้กล่าวถึง เกณฑ์การให้คะแนนแบบ RUBRIC ว่ามีลักษณะเป็นระดับที่แสดงลักษณะหรือความสำเร็จของการปฏิบัติหรือผลงานของทักษะที่ประเมิน ซึ่งเกณฑ์การให้คะแนนแบบ RUBRIC นี้ จะมีคำอธิบายพฤติกรรมหรือลักษณะที่สะท้อนถึงทักษะที่ประเมินในแต่ละระดับผลการประเมินที่กำกับไว้ ตั้งแต่ระดับสูงหรือดีมากจนถึงระดับต่ำหรือต้องปรับปรุง เกณฑ์การให้คะแนนนี้จึงมีลักษณะละเอียด เหมาะสำหรับการประเมินทักษะที่มีรายละเอียดค่อนข้างมากหรือซับซ้อน หรือประเมินทักษะของผู้รับการประเมินในช่วงอายุมากขึ้น เช่นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา เกณฑ์การให้คะแนนหรือ RUBRIC สามารถช่วยแก้ไขการประเมินทักษะซึ่งมีลักษณะค่อนข้างเป็นอัตนัยได้ ซึ่งจะช่วยให้เกิดความเที่ยงที่เพิ่มขึ้นในการให้คะแนน

อภิภา ปรัชญพฤทธิ (2555, น.505) ได้กล่าวถึง ลักษณะของ RUBRIC ว่า เป็นตารางที่ใช้เป็นเครื่องมือ หรือแนวทางในการให้คะแนนผลการปฏิบัติงานที่ระบุเกณฑ์และมาตรฐานในการตัดสินคุณภาพของงานให้ผู้เรียนได้รับรู้ล่วงหน้า

ดังนั้น RUBRIC จึงเป็นเครื่องมือหรือแนวทางในการให้คะแนนชนิดหนึ่งที่มีลักษณะเป็นตาราง ใช้ในการประเมินการปฏิบัติงานหรือผลงานของนักเรียนหรือนักศึกษา โดยระบุแนวทางการให้คะแนนผลการปฏิบัติงานที่ระบุเกณฑ์และมาตรฐานในการตัดสินคุณภาพของงานให้

ผู้เรียนได้รับรู้ล่วงหน้า ระบุบริจจึงประกอบด้วย 2 ส่วน คือ เกณฑ์ที่ใช้ประเมินการปฏิบัติหรือผลผลิตของนักเรียน และระดับคุณภาพหรือระดับคะแนน เกณฑ์จะบอกผู้สอนหรือ ผู้ประเมินว่าการปฏิบัติงานหรือผลงานนั้นๆ จะต้องพิจารณาสิ่งใดบ้าง ระดับคุณภาพหรือระดับคะแนนจะบอกว่าการปฏิบัติหรือผลงานที่สมควรจะได้ระดับคุณภาพหรือระดับคะแนนนั้น ๆ ของเกณฑ์แต่ละตัวมีลักษณะอย่างไร ระบุบริจจึงเป็นเหมือนการกำหนดลักษณะเฉพาะของการปฏิบัติหรือผลงานนั้น ๆ ในเชิงคุณภาพหรือเชิงปริมาณ หรือทั้ง 2 ประการรวมกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเป้าหมายของการประเมิน

การให้คะแนนแบบระบุบริจเป็นหนึ่งในหลายๆ ทางเลือกที่ใช้ประเมินผลงานของนักเรียน ตัวอย่างเช่น แบบตรวจสอบรายการอาจใช้ประเมินงานเขียน แทนที่จะใช้ระบุบริจก็ได้ ถ้าข้อมูลนั้นอยู่ในขอบเขตจำกัดและเฉพาะเจาะจง การให้คะแนนแบบระบุบริจมักใช้กับการประเมินที่มีการอธิบายบรรยายเพื่อสนับสนุนการประเมินว่า บรรลุตามขอบเขตของเกณฑ์หรือไม่ ตัวอย่างการให้คะแนนแบบระบุบริจ (กึ่งกาญจน์ สิริสุคนธ์, 2550, น.43) แสดงในตารางที่ 2.5

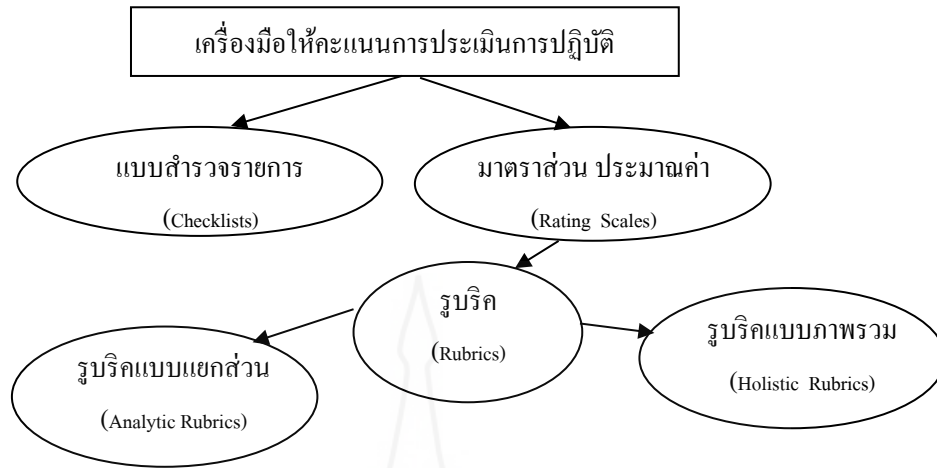
ตารางที่ 2.5 การให้คะแนนแบบรูปรีคที่ใช้กับการประเมินที่มีการอธิบายบรรยาย

ประเด็น / คะแนน	ปัญหา / คำถาม	การหา / การเลือก และ ประเมิน ข้อมูล	การ วิเคราะห์	การ สังเคราะห์	การหา เอกสาร ประกอบ	ผลผลิต / วิธีการ
1	นักเรียนใช้ คำถามที่ครู สร้างขึ้น หรือนำ คำถามมา ปรับปรุง โดยใช้ความคิดเพียง เล็กน้อย	นักเรียน รวบรวม ข้อมูลโดย ขาดทั้งความ ตรงประเด็น คุณภาพ ความลึกซึ้ง และความ สมดุล	นักเรียน เป็นเพียง แคนำ ข้อมูลมา กล่าว ถึงใหม่ไม่ มีหลักฐาน สนับสนุน	งานของ นักเรียน ไม่สม เหตุ สมผลหรือ มีโครงสร้าง ที่ ไม่มีประ สิทธิภาพ	นักเรียน คัดลอก ผลงานมา อย่างชัดเจน	นักเรียนแสดง หลักฐานเพียง เล็กน้อย เกี่ยวกับการ วิจัยงานไม่ได้ สื่อถึงสิ่งที่พบ ในการวิจัย อย่างมี ประสิทธิภาพ
2	นักเรียน สร้างคำถาม ที่ มีคำตอบให้ พร้อมอยู่ แล้ว	นักเรียน รวบรวม ข้อมูลจาก แหล่งข้อมูล ที่จำกัดและ แสดงความ พยายามไม่ มากนักในการ คัดเลือกแหล่ง ที่มีคุณภาพ	นักเรียน ควรมี หลักฐาน สนับสนุน หนักแน่น กว่านี้ ระดับการ วิเคราะห์ ควรลึกกว่า นี้	นักเรียน ควร พยายาม จัดระบบ ผลงานให้ มากกว่านี้	นักเรียน ต้องใช้ ความ ระมัด ระวัง ให้มาก กว่า นี้ในการหา แหล่ง เอกสาร ประกอบ เอกสาร ประกอบ ไม่ดีหรือไม่ มีเลย	นักเรียนต้อง ทำให้การ สื่อความ มี ประสิทธิภาพ มากกว่า นี้

ตารางที่ 2.5 (ต่อ)

ประเด็น / คะแนน	ปัญหา / คำถาม	การหา / การเลือก และ ประเมินข้อมูล	การ วิเคราะห์	การ สังเคราะห์	การหา เอกสาร ประกอบ	ผลผลิต /วิธีการ
3	นักเรียน กำหนด คำถามที่ เกี่ยวข้อง กับตนใน การวิจัยที่ ทำทนาย	นักเรียนรวม รวมข้อมูลจาก แหล่งต่างๆที่ ตรงประเด็นทั้ง ที่เป็นสิ่งพิมพ์ และข้อมูลทาง อิเล็กทรอนิกส์	นักเรียน แสดง ความ พยายาม ที่ดีใน การ วิเคราะห์ เอกสาร หลักฐาน ที่เก็บ รวบรวม มา	นักเรียน จัด ระบบ ผลงานที่ ได้ อย่าง เป็นเหตุ เป็นผล และ เชื่อม โยง แนวคิด ต่างๆ ได้ อย่างดี	นักเรียน กำหนด คำถามที่ เกี่ยวข้อง กับตนใน การวิจัยที่ ทำทนาย	นักเรียนรวม รวมข้อมูลจาก แหล่งต่างๆที่ ตรงประเด็นทั้ง ที่เป็นสิ่งพิมพ์ และข้อมูลทาง อิเล็กทรอนิกส์

การให้คะแนนแบบรูปรีคมี 2 ชนิด คือ แบบภาพรวม (Holistic) และแบบแยกส่วน (Analytic) รูปแบบของรูปรีค ดังภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 รูปแบบของรูบริก

รูบริกแบบภาพรวม (Holistic Rubrics)

ครูต้องให้คะแนนโดยคุณภาพรวมของกระบวนการหรือผลงาน ไม่แยกพิจารณาเป็น ส่วนๆ ตรงกันข้าม รูบริกแบบแยกส่วน ครูจะให้คะแนนแยกทีละส่วนหรือทีละองค์ประกอบ แล้ว รวมคะแนนแต่ละส่วนนั้นเข้าด้วยกันเป็นคะแนนรวม รูบริกแบบภาพรวมจะใช้เมื่อต้องการดู คุณภาพโดยรวมมากกว่าจะดูข้อบกพร่องส่วนย่อยๆ รูบริกแบบภาพรวมจะเหมาะสมกับการปฏิบัติ ที่ต้องการให้นักเรียนสร้างสรรค์การตอบสนอง และไม่มีคำตอบที่ถูกต้องชัดเจน จุดเน้นของการ รายงานคะแนนที่ใช้รูบริกแบบภาพรวมคือ คุณภาพโดยรวม ความคล่องแคล่ว หรือความเข้าใจ เกี่ยวกับเนื้อหาสาระเฉพาะและทักษะ ซึ่งเป็นการประเมินระดับมิติเดียว การใช้รูบริกแบบภาพรวม ทำให้กระบวนการให้คะแนนเร็วกว่าการใช้รูบริกแบบแยกส่วน ดังนั้น ครูจึงต้องอ่าน พิจารณาและ ตรวจสอบการปฏิบัติของนักเรียนโดยตลอด เพื่อให้รู้สึกถึงภาพรวมว่านักเรียนทำอะไรได้และ ยังใช้เป็นการประเมินสรุปได้ด้วย แต่นักเรียนจะได้รับทราบผลสะท้อนกลับน้อยมาก ดังตัวอย่าง รูบริกแบบภาพรวมต่อไปนี้

คะแนน รายละเอียด

- 5 แสดงความเข้าใจปัญหาอย่างสมบูรณ์ คำตอบประกอบด้วยทุกประเด็นที่ต้องการ
- 4 แสดงความเข้าใจปัญหาค่อนข้างมาก คำตอบปรากฏทุกประเด็นที่ต้องการ
- 3 แสดงความเข้าใจปัญหาบางส่วน คำตอบประกอบด้วยประเด็นส่วนใหญ่ที่ต้องการ
- 2 แสดงความเข้าใจปัญหาเพียงเล็กน้อย ประเด็นส่วนใหญ่ที่ต้องการไม่ปรากฏ
- 1 แสดงความไม่เข้าใจปัญหา
- 0 ไม่ตอบ / ไม่ทำงาน

รูบริกแบบแยกส่วน (Analytic Rubrics)

การใช้รูบริกแบบแยกส่วนนิยมใช้เมื่อต้องการเน้นชนิดหรือลักษณะเฉพาะของการตอบสนอง นั่นคือ ใช้สำหรับการปฏิบัติงานที่ยอมรับการตอบสนอง 1 หรือ 2 ลักษณะ และความคิดสร้างสรรค์ไม่ได้เป็นประเด็นสำคัญเกี่ยวกับการตอบสนองของนักเรียน นอกจากนี้ ผลลัพธ์ขั้นต้นจะมีคะแนนหลายตัว ตามด้วยคะแนนรวม ซึ่งใช้เป็นตัวแทนการประเมินหลายมิติ การใช้รูบริกแบบแยกส่วนทำให้กระบวนการให้คะแนนซ้ำ เนื่องจากเป็นการประเมินหลายทักษะหรือหลายคุณลักษณะเป็นรายบุคคล ทำให้ครูต้องใช้เวลารวบรวมผลงานหลายครั้งหลายหน การสร้างและการใช้รูบริกแบบแยกส่วนจึงใช้เวลามาก ซึ่งมีกฎต่างๆ ระบุว่าผลงานของแต่ละคนต้องพิจารณาแยกแต่ละด้านในแต่ละครั้งตามเกณฑ์การให้คะแนน ดังนั้น การใช้รูบริกแบบแยกส่วนจึงได้ผลค่อนข้างสมบูรณ์ ผลสะท้อนกลับที่มีต่อนักเรียนและครูจึงมีความหมายมาก นักเรียนจะรับทราบผลสะท้อนกลับของการปฏิบัติของตนตามเกณฑ์การให้คะแนน ถ้าใช้รูบริกแบบภาพรวมจะไม่ปรากฏรายละเอียดนี้ครูที่ใช้รูบริกแบบแยกส่วนจึงสามารถที่จะสร้างเส้นภาพ (Profile) จุดเด่น จุดด้อยของนักเรียนแต่ละคนได้ ต้นแบบรูบริกแบบแยกส่วน (กึ่งกาญจน์ ธีรสุคนธ์, 2550 : น.12-13) ดังตารางที่ 2.6

ตารางที่ 2.6 ต้นแบบรูบริกแบบแยกส่วน

ระดับ เกณฑ์	ระดับ เริ่มต้น	ระดับ พัฒนา	ระดับ สมบูรณ์	ระดับเป็น ตัวอย่างได้	คะแนน
เกณฑ์ที่ 1	คำบรรยายสะท้อน ระดับ เริ่มต้นของการ ปฏิบัติ	คำบรรยายสะท้อน การเคลื่อนไหว ไปสู่ระดับ ความสำเร็จของ การปฏิบัติ	คำบรรยายสะท้อน ผล สัมฤทธิ์ของ ระดับความสำเร็จ ของการปฏิบัติ	คำบรรยาย สะท้อน ระดับสูงสุด ของการ ปฏิบัติ	
เกณฑ์ที่ 2	คำบรรยายสะท้อน ระดับ เริ่มต้นของการ ปฏิบัติ	คำบรรยายสะท้อน การเคลื่อนไหว สู่ระดับความ สำเร็จของการ ปฏิบัติ	คำบรรยายสะท้อน ผลสัมฤทธิ์ของ ระดับความสำเร็จ ของการปฏิบัติ	คำบรรยาย สะท้อน ระดับสูงสุด ของการ ปฏิบัติ	

ตารางที่ 2.6 (ต่อ)

ระดับ เกณฑ์	ระดับ เริ่มต้น	ระดับ พัฒนา	ระดับ สมบูรณ์	ระดับเป็น ตัวอย่างได้	คะแนน
เกณฑ์ที่ 3	คำบรรยายสะท้อน ระดับ เริ่มต้นของการ ปฏิบัติ	คำบรรยายสะท้อน การเคลื่อนไหว ไปสู่ระดับ ความสำเร็จของ การปฏิบัติ	คำบรรยายสะท้อน ผลสัมฤทธิ์ของ ระดับความสำเร็จ ของการปฏิบัติ	คำบรรยาย สะท้อน ระดับสูงสุด ของการ ปฏิบัติ	
เกณฑ์ที่ 4	คำบรรยายสะท้อน ระดับ เริ่มต้นของการ ปฏิบัติ	คำบรรยายสะท้อน การเคลื่อนไหวไป สู่ระดับ ความสำเร็จของ การปฏิบัติ	คำบรรยายสะท้อน ผลสัมฤทธิ์ของ ระดับความสำเร็จ ของการปฏิบัติ	คำบรรยาย สะท้อน ระดับสูงสุด ของการ ปฏิบัติ	

ก่อนที่จะออกแบบรูบริก ครูจะต้องตัดสินใจว่า การปฏิบัติงานหรือผลงานนั้นจะให้คะแนนแบบภาพรวมหรือแบบแยกส่วน หากไม่คำนึงถึงชนิดของรูบริกที่เลือกใช้แล้ว ขั้นตอนแรกของการพัฒนารูบริกคือการจำแนกแยกแยะเกณฑ์การปฏิบัติที่เฉพาะเจาะจงและตัวชี้วัดการสังเกต การจะเลือกใช้รูบริกแบบใดนั้นเกี่ยวข้องกับหลาย ๆ ปัจจัย แต่สิ่งสำคัญที่สุดนั้น ครูจะต้องพิจารณาเป็นอย่างแรกว่าตั้งใจจะนำไปใช้อย่างไร ถ้าจะดูภาพรวมหรือต้องการคะแนนที่เป็นผลสรุป ก็ควรเลือกรูบริกแบบภาพรวม ในทางกลับกัน ถ้าต้องการผลสะท้อนกลับเป็นส่วนย่อย ๆ ก็ต้องเลือกรูบริกแบบแยกส่วน รูบริกชนิดหนึ่งนั้นไม่ได้ดีกว่ารูบริกอีกชนิดหนึ่งเสมอไป จะต้องหารูปแบบที่ดีที่สุดสำหรับวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ส่วนประเด็นอื่นๆ ที่ต้องคำนึงถึง ได้แก่ เวลาที่ใช้ ธรรมชาติหรือลักษณะของงาน และลักษณะเฉพาะของเกณฑ์การปฏิบัติงานที่ต้องสังเกต

จากตัวอย่างรูบริกทั้ง 2 แบบ จะเห็นว่า ระดับการปฏิบัติที่หลากหลายของ นักเรียนสามารถบรรยายได้ทั้งในด้านปริมาณหรือคุณภาพ บางครั้งครูอาจต้องการใช้ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ หาก รูบริกมี 4 ระดับ ทางด้านปริมาณก็มักใช้ 1 ถึง 4 ทางด้านคุณภาพก็มักใช้คำที่ ยืดหยุ่นได้มาก คำที่ใช้กันทั่วไป ก็คือ เชี่ยวชาญ ชำนาญ ขึ้นฝึกหัด มือใหม่ นั่นคือ ใช้คำอธิบายที่เหมาะสมกับงาน

การออกแบบรูบรีกมี 7 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ตรวจสอบจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องใช้ในการทำงาน เป็นการจับคู่แนวทางการให้คะแนนกับจุดประสงค์และการชี้แนะตามความเป็นจริง

ขั้นที่ 2 อธิบายคุณลักษณะที่ต้องสังเกตเป็นพิเศษซึ่งครูต้องการเห็น (และที่ไม่ต้องการเห็น) นักเรียนแสดงออกในผลผลิต กระบวนการหรือการปฏิบัติ นั่นคืออธิบายคุณลักษณะทักษะหรือพฤติกรรมที่ครูต้องการเห็น รวมทั้งข้อผิดพลาดต่างๆ ไปที่ไม่ต้องการให้เกิด

ขั้นที่ 3 หาวิธีการต่าง ๆ ที่จะอธิบายลักษณะการปฏิบัติที่สูงกว่าระดับค่าเฉลี่ย ระดับค่าเฉลี่ย และต่ำกว่าระดับค่าเฉลี่ย สำหรับแต่ละคุณลักษณะที่สังเกตจากขั้นที่ 2

ขั้นที่ 4 สำหรับรูบรีกแบบภาพรวม เขียนคำบรรยายลักษณะงานที่ดีและงานที่ไม่ดี โดยรวมทุกเกณฑ์เข้าด้วยกันเป็นข้อความเดียว สำหรับรูบรีกแบบแยกส่วน เขียนคำบรรยายลักษณะงานที่ดีและงานที่ไม่ดี โดยแยกต่างหากแต่ละเกณฑ์

ขั้นที่ 5 สำหรับรูบรีกแบบภาพรวม เขียนรายละเอียดการปฏิบัติที่อยู่ในระหว่างกลางของระดับสูงกว่าค่าเฉลี่ย ระดับค่าเฉลี่ย และระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ย เพื่อให้รูบรีกสมบูรณ์สำหรับรูบรีกแบบแยกส่วน เขียนรายละเอียดสำหรับการปฏิบัติที่อยู่ระหว่างกลางของทุกเกณฑ์

ขั้นที่ 6 รวบรวมตัวอย่างผลงานของนักเรียน ซึ่งเป็นตัวแทนของแต่ละระดับ ซึ่งจะช่วยให้คะแนนของครูในอนาคต

ขั้นที่ 7 ทบทวนรูบรีกที่ทำแล้ว (ถ้าจำเป็น)

อภิภา ปรัชญพฤทธิ (2555, น. 508) ได้สรุปวิธีพัฒนารูบรีก ว่า การพัฒนารูบรีกนั้นไม่มีสูตรสำเร็จตายตัว และเสนอแนวทางการพัฒนารูบรีกตามแนวคิดของ Huba & Freed (2000) และของ Stevens & Levi (2005) ตามลำดับ

Huba & Freed (2000) เสนอให้พิจารณาคำถามเหล่านี้เป็นแนวทางในการพัฒนารูบรีก

1. อะไรคือเกณฑ์การตัดสิน หรือองค์ประกอบ/คุณลักษณะของผลงานที่ถือว่ามีคุณภาพ
2. มาตรฐานคุณภาพหรือระดับความสำเร็จของผลงานควรจำแนกเป็นกี่ระดับและจะแบ่งช่วงคะแนนอย่างไร
3. ควรเขียนคำอธิบายคุณลักษณะของความสำเร็จของผลงานแต่ละระดับอย่างไร
4. อะไรเป็นผลที่เกิดขึ้นตามมาจากการปฏิบัติงานในแต่ละระดับคุณภาพ
5. เมื่อนำรูบรีกไปทดสอบก่อนนำไปใช้จริง ส่วนใดของรูบรีกที่ติดอยู่แล้ว และส่วนไหนควรปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้น

ตัวอย่างรูปวิธีการประเมินต่อไปนี้ เป็นตัวอย่างรูปวิธีที่ใช้ประเมินการปฏิบัติ เพื่อให้เห็นแนวคิดที่หลากหลายและนำไปปรับใช้ได้ (กิ่งกาญจน์ สิริสุคนธ์, 2550, น. 26-27) ดังตารางที่ 2.7

ตารางที่ 2.7 ตัวอย่างรูปวิธีการประเมินการนำเสนอของนักเรียน

คะแนน ประเด็น	คะแนน				รวม
	1	2	3	4	
การ จัดระบบ นำเสนอ	ผู้ฟังไม่ เข้าใจการ นำเสนอ	ผู้ฟังติดตาม การนำเสนอ ลำบาก	นักเรียนนำเสนอ ข้อมูล เป็นลำดับขั้นตอน	นักเรียนนำเสนอ ข้อมูลเป็นลำดับ ขั้น ตอนและนำ	
	เพราะ ไม่มี การจัด ลำดับ ข้อมูล	เพราะหัวข้อที่ พูดไม่เป็น ระบบ	ผู้ฟังสามารถ ติดตามได้	สนใจ ผู้ฟัง สามารถติดตาม ได้	
	ขั้นเริ่มต้น (Beginning)	ขั้นพัฒนา (Developing)	ขั้นเป็น ผลสำเร็จ (Accomplished)	ขั้นเป็นตัวอย่าง (Exemplary)	คะแนน
การสื่อความ เกี่ยวกับ ผลลัพธ์	การสื่อ ความ เกี่ยวกับ ผลลัพธ์ ไม่สมบูรณ์ ไม่เป็น ระบบ และ เข้าใจยาก	สื่อข้อมูลสำคัญ บางประการ แต่จัดระบบไม่ ดีพอจะ สนับสนุนการ ตัดสินใจ	สื่อข้อมูลสำคัญ เป็นส่วนใหญ่ แสดง ข้อมูล สนับสนุน สำหรับการ ตัดสินใจ	สื่อผลลัพธ์ได้ ครบทุก ประเด็น แสดง ชัดเจนว่าข้อมูล ใช้ทำนายผลได้ อย่างไร	
คะแนนรวม					

นอกจากนี้กระบวนการสร้างรูปวิธีอาจให้นักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมได้ ดังนี้

- (1) ครอบแบบหรือดูตัวอย่าง ให้นักเรียนดูตัวอย่างงานที่ดีและงานที่ไม่ดี แล้วให้บอกลักษณะที่ทำให้งานนั้นดีหรือไม่ดี
- (2) ทำรายการเกณฑ์หรือคุณลักษณะที่ต้องสังเกต ให้นักเรียนอภิปรายตัวอย่างงานเพื่อทำรายการเกณฑ์ที่จะใช้พิจารณาคุณภาพของงาน

(3) ทำระดับคุณภาพให้ชัดเจน อธิบายระดับคุณภาพที่ดีที่สุดและที่แย่ที่สุดของแต่ละเกณฑ์ แล้วจึงอธิบายคุณภาพของงานระดับกลางซึ่งเป็นงานที่ยอมรับได้และอยู่ระหว่างงานที่ดีที่สุดและงานที่แย่ที่สุด ก็จะได้อัตลักษณ์งาน 3 ระดับคุณภาพ หากต้องการแยกระดับคุณภาพให้ละเอียดลงไปอีก ก็ต้องทำคำอธิบายระดับคุณภาพที่อยู่ตรงกลางระหว่างงานที่ดีที่สุดกับงานระดับกลาง และคำอธิบายระดับคุณภาพที่อยู่ตรงกลางระหว่างงานระดับกลางกับงานที่แย่ที่สุด ก็จะได้อัตลักษณ์งาน 5 ระดับคุณภาพ

(4) ฝึกให้นักเรียนใช้รูปrikที่สร้างขึ้น โดยให้ประเมินงานตัวอย่างที่ให้ดูในขั้นที่ 1

(5) ฝึกการประเมินตนเองและประเมินโดยกลุ่ม กำหนดงานให้นักเรียนทำ ขณะที่นักเรียนทำงานให้มีการประเมินตนเองและประเมินโดยกลุ่มเป็นระยะ ๆ

(6) ทบทวน ให้อ่านนักเรียนทบทวนและปรับปรุง โดยใช้ข้อติชมจากขั้นที่ 5

(7) ครูประเมิน ครูประเมินงานของนักเรียนโดยใช้รูปrikเดียวกับที่นักเรียนใช้

การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างรูปrik ทำให้นักเรียนเข้าใจชัดเจนว่าครูต้องการให้ผลงานมีลักษณะอย่างไร ถ้านักเรียนต้องการได้คะแนนระดับดี จะต้องทำอย่างไรบ้าง และถ้าผลงานไม่ถึงระดับดี จะต้องปรับปรุงตรงจุดใด ทำให้การเรียนการสอนมีเป้าหมายชัดเจน การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับระดับของนักเรียนก็ทำให้รูปrikนั้นมีความเป็นรูปธรรมมากขึ้น สื่อความได้ตรงกันทั้งผู้เรียนและผู้สอน จึงควรหลีกเลี่ยงคำที่อธิบายยากหรือไม่ชัดเจน เช่น เล่าเรื่องอย่างสร้างสรรค์ และหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาเชิงปฏิเสธหรือการใช้คำที่มีความหมายทางลบ เช่น พูดยังน่าเบื่อ หรือน่า สนใจ หากจำเป็นต้องใช้ต้องมีกรอธิบายหรือบรรยายการกระทำว่าเป็นอย่างไร เพื่อไม่ให้เกิดข้อถกเถียง

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพัฒนาแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยผู้วิจัยพัฒนาแบบวัดที่เน้นการวัดประเมินพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงถึงความสามารถ ความชำนาญในการปฏิบัติการพยาบาล ซึ่งเป็นทักษะการเรียนรู้ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ ระดับอุดมศึกษา ด้านที่ 6 ที่ผู้เรียนจะได้รับการวัดและประเมินพฤติกรรมปฏิบัติการพยาบาลในรายวิชาฝึกประสบการณ์ภาคสนาม และกำหนดการใช้เกณฑ์วัดคะแนนแบบรูปrikแบบแยกส่วน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับทราบผลสะท้อนกลับกับการปฏิบัติของตนตามเกณฑ์การให้คะแนน และผู้เรียนสามารถนำไปปรับปรุงและพัฒนาตนเองได้ โดยการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน 4 ระดับ ได้แก่ ปรับปรุง พอใช้ ดี และดีมาก

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี

อมาวลี อัมพันศิริรัตน์, กัญญ์สิริ จันทร์เจริญ, ปิยรัตน์ จีนาพันธุ์ และคณะ (2556) ได้พัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี หลักสูตรพยาบาล ศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2555 ของเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและวิทยาลัยการสาธารณสุข ภาคใต้ เพื่อใช้ในการประเมินผลการจัดการศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ซึ่งประเมิน โดยผู้เรียนประเมินตนเอง ประกอบด้วยแบบวัดและประเมินผลการเรียนรู้ จำนวน 5 ฉบับ คือ 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม 2) ด้านทักษะทางปัญญา 3) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 4) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ 5) ด้านทักษะการปฏิบัติทางวิชาชีพ และมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไปคือ 1) ควรวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างโดยการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบ (Factor Analysis) ของเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับปริญญาตรี หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2555 2) ควรมีการพัฒนาแบบวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับปริญญาตรี หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2555 แต่ละรายวิชาโดยอาจปรับข้อความให้มีความเฉพาะเจาะจงกับวัตถุประสงค์รายวิชานั้นๆ เช่น วิชาการพยาบาลครอบครัวและชุมชน 2 วิชาการพยาบาลมารดาทารกและการผดุงครรภ์ วิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช เป็นต้น และ 3) เครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้ชุดนี้พัฒนาขึ้นมาจากการทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 4 ซึ่งเป็นผู้ที่ผ่านกระบวนการเรียนในรายวิชาต่างๆ ในหลักสูตรแล้ว ซึ่งสามารถวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ครอบคลุมทุกด้านที่หลักสูตรกำหนด (มคอ.2) ดังนั้น ควรมีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาเครื่องมือและแบบวัดผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2555 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เพื่อประเมินความก้าวหน้าด้านทักษะวิชาชีพพยาบาลเป็นระยะจนกระทั่งผู้เรียนสามารถพัฒนาระดับทักษะวิชาชีพพยาบาลสูงขึ้น พร้อมทั้งจะปฏิบัติงานต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ

รัชนิพร ไชยมิ่ง (2557) พัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาสาธารณสุขศาสตร์ (สาธารณสุขชุมชน) วิทยาลัยสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก เพื่อใช้ในการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ 6 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะ

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 6) ด้านทักษะการปฏิบัติทางวิชาชีพ โดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ จำนวน 3 ครั้ง เพื่อจัดทำเครื่องมือ รวมถึงปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือ ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ด้วยการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน และทดลองใช้กับนักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตร (สาธารณสุขชุมชน) ชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2557 ของวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก จำนวน 70 คน ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้ 1) เครื่องมือที่พัฒนาขึ้น มีจำนวน 139 ข้อ ประกอบด้วย มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรม จำนวน 22 ข้อ ด้านความรู้ จำนวน 17 ข้อ ด้านทักษะทางปัญญา จำนวน 17 ข้อ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ จำนวน 17 ข้อ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 14 ข้อ และด้านทักษะการปฏิบัติทางวิชาชีพ จำนวน 52 ข้อ 2) การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือพบว่า เครื่องมือมีค่าความตรงเชิงเนื้อหา ดัชนีความสอดคล้องมีค่าตั้งแต่ .6-1.0 ความตรงเชิงโครงสร้าง พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 13 ข้อ และระดับ .01 จำนวน 126 ข้อ ค่าความเที่ยงแบบความคงที่ภายใน พบว่ามีค่าความเที่ยง ด้านคุณธรรมจริยธรรม .75 ด้านความรู้ .69 ด้านทักษะทางปัญญา .74 ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ .83 ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ .71 และด้านทักษะการปฏิบัติทางวิชาชีพ .97 โดยเครื่องมือวัดและประเมินผล ที่พัฒนาขึ้นเป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพ มีความเชื่อถือได้ และสามารถนำไปใช้ได้ทางปฏิบัติ

จารีศรี กุลศิริปัญญา (2558) พัฒนาเกณฑ์ประเมินสมรรถนะวิชาชีพเพื่อพัฒนาเกณฑ์ประเมินสมรรถนะวิชาชีพ 8 ด้าน คือสมรรถนะด้านจริยธรรมจรรยาบรรณและกฎหมาย สมรรถนะด้านการปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์ สมรรถนะด้านคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ สมรรถนะด้านภาวะผู้นำการจัดการและการพัฒนาคุณภาพ สมรรถนะด้านวิชาการและการวิจัย สมรรถนะด้านการสื่อสารและสัมพันธ์ภาพ สมรรถนะด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ และสมรรถนะด้านสังคม ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ประเมินและพัฒนาตัวบ่งชี้วัดจากแนวคิดของสภาการพยาบาลแห่งประเทศไทย จากนั้นนำไปตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญทางการพยาบาล จำนวน 18 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 2 คน หากค่าความเที่ยงของตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินโดยการให้หัวหน้าหอผู้ป่วย และบัณฑิตพยาบาลศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาไม่เกิน 2 ปี จำนวน 30 คน นำไปประเมินสมรรถนะพยาบาลประจำการที่สำเร็จการศึกษาไม่เกิน 2 ปี จากนั้นหาค่าความเที่ยงซ้ำและหาความเป็นไปได้ในการใช้เกณฑ์ประเมิน โดยหัวหน้าหอผู้ป่วยนำไปประเมินบัณฑิตพยาบาลศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาไม่เกิน 2 ปี และบัณฑิตพยาบาลศาสตร์นำไปประเมินตนเอง จาก

โรงพยาบาลที่ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 ภาค คือภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือภาคกลาง และภาคใต้ จำนวน 112 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย เกณฑ์ประเมินสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพพลับร่าง แบบตรวจสอบโครงสร้างเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ เกณฑ์ประเมินสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพที่พัฒนาแล้ว แบบสำรวจความเป็นไปได้ในการนำไปใช้โดยหัวหน้าหอผู้ป่วยและบัณฑิตพยาบาลศาสตร์และคู่มือเกณฑ์ประเมินสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพ ผลการศึกษาพบว่าเกณฑ์ประเมินสมรรถนะที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญเป็นดังนี้ สมรรถนะที่ 1 มี 7 ตัวบ่งชี้ 25 เกณฑ์ประเมิน สมรรถนะที่ 2 มี 5 ตัวบ่งชี้ 94 เกณฑ์ประเมิน สมรรถนะที่ 3 มี 3 ตัวบ่งชี้ 12 เกณฑ์ประเมิน สมรรถนะที่ 4 มี 4 ตัวบ่งชี้ 20 เกณฑ์ประเมิน สมรรถนะที่ 5 มี 3 ตัวบ่งชี้ 15 เกณฑ์ประเมิน สมรรถนะที่ 6 มี 2 ตัวบ่งชี้ 9 เกณฑ์ประเมินสมรรถนะที่ 7 มี 3 ตัวบ่งชี้ 12 เกณฑ์ประเมิน และสมรรถนะที่ 8 มี 1 ตัวบ่งชี้ 5 เกณฑ์ประเมิน เมื่อนำเกณฑ์ประเมินสมรรถนะไปทดลองใช้ และนำไปใช้จริง ได้ค่าความเที่ยงโดยรวม เท่ากับ .9868 และ .9810 ตามลำดับ ความเป็นไปได้ในการนำเกณฑ์ประเมินสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพ พบว่า สมรรถนะที่เป็นไปได้มาก คือ สมรรถนะด้านการปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์ และสมรรถนะด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ ส่วนสมรรถนะอื่นๆ มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในระดัปลานกลาง

กล่าวโดยสรุป ผู้วิจัยพัฒนาแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ผู้วิจัยได้ใช้ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนาแบบวัดที่เน้นการวัดประเมินพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงถึงความสามารถ ความชำนาญในการปฏิบัติการพยาบาล ซึ่งเป็นทักษะการเรียนรู้ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ ระดับอุดมศึกษา ด้านที่ 6 ที่ผู้เรียนจะได้รับการวัดและประเมินพฤติกรรมปฏิบัติการพยาบาลในรายวิชาฝึกประสบการณ์ภาคสนาม ตามสมรรถนะที่ 2 ด้านปฏิบัติการพยาบาล ตามเกณฑ์ประเมินสมรรถนะวิชาชีพ ของจารีศรี กุลศิริปัญญา (2558) ผู้วิจัยนำมาเป็นกรอบในการพัฒนาแบบวัดทักษะวิชาชีพสำหรับนักศึกษาพยาบาล โดยนำตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินมาศึกษาองค์ประกอบเชิงโครงสร้าง (Factor Analysis) เพื่อยืนยันองค์ประกอบของสมรรถนะวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล และนำมาพัฒนาแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และใช้เกณฑ์วัดคะแนนแบบรูปรีค

4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบวัดทักษะ

ในงานวิจัยนี้จะนำเสนอให้เห็นขั้นตอนและกระบวนการพัฒนาแบบวัดทักษะ มีรายละเอียดดังนี้

วังมัย สุขวนวัฒน์, ดวงหทัย ศรีสุจริต และจิรภัค สุวรรณเจริญ (2555) พัฒนาแบบประเมินการปฏิบัติการพยาบาล มารดา ทารกและการผดุงครรภ์ กลุ่มตัวอย่างเลือกแบบเจาะจง จาก

นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี ชั้นการเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 118 คน ซึ่งขึ้นฝึกปฏิบัติการพยาบาลมารดาทารก 1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสังเกตพฤติกรรมปฏิบัติการพยาบาล 3 ฉบับคือ 1) แบบประเมินปฏิบัติการพยาบาลมารดา ทารกในระยะตั้งครรภ์ 2) แบบประเมินปฏิบัติการพยาบาลมารดา ทารกในระยะคลอด และ 3) แบบประเมินปฏิบัติการพยาบาลมารดา ทารกในระยะหลังคลอด หากคุณภาพแบบประเมินด้านความตรงเชิงเนื้อหา ความตรงเชิงโครงสร้าง ค่าอำนาจจำแนก ความเที่ยงของเกณฑ์การให้คะแนนระหว่างผู้ประเมิน 2 คน และความเที่ยงสร้างเกณฑ์ปกติ และคู่มือการใช้แบบประเมินการปฏิบัติการพยาบาลมารดาและทารก ผลการศึกษาพบว่า ความตรงเชิงเนื้อหา มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .82-.86 ความตรงเชิงโครงสร้าง พบว่า คะแนนรายข้อมีความสัมพันธ์กับคะแนนรวมในแต่ละฉบับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .391-.895$) และคะแนนรายฉบับมีความสัมพันธ์กับคะแนนรวมทั้งหมดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .747, .628$ และ $.533$ ตามลำดับ) อำนาจจำแนกรายข้อพบว่า ทุกข้อทุกฉบับมีอำนาจจำแนกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ความเที่ยงของเกณฑ์การให้คะแนนระหว่างผู้ประเมิน 2 คน พบว่า สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ความเที่ยงของการประเมินพบว่า มีค่าความเที่ยง ฉบับที่ 1-3 เท่ากับ $.978, .866$ และ $.857$ ตามลำดับ เกณฑ์ปกติของแบบประเมินทั้ง 3 ฉบับมีค่าคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T 45.44 ถึง T 51.74 , T 55.94 ถึง T 65.13 และ T 46.52 ถึง T 54.39 ตามลำดับ

วิรดา อรรถเมธากุล, วรณิ ศรีวิลัย, อรพิน สว่างวัฒนเศรษฐ์ และ สุภรัตน์ แจ่มแจ้ง (2554) ได้พัฒนาแบบวัดความสามารถการปฏิบัติการพยาบาลวิชาหลักการและเทคนิคพยาบาลหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาคูณภาพแบบวัดความสามารถการปฏิบัติการพยาบาล ในรายวิชาหลักการและเทคนิคการพยาบาล โดยจัดให้มีการสอบแบบ OSCE (Objective Structure Clinical Examination) ซึ่งเป็นสถานการณ์จำลองที่คล้ายจริงมากที่สุด (Simulation Technique) เพื่อประเมินทักษะการปฏิบัติการพยาบาลที่จำเป็น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาล หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 2 จำนวน 78 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาหลักการและเทคนิคการพยาบาล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบวัดความสามารถการปฏิบัติการพยาบาลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 9 ฉบับ ผลการวิจัยพบว่า แบบวัดความสามารถการปฏิบัติการพยาบาลมีจำนวน 9 ฉบับ ประกอบด้วย การทำความสะอาดอวัยวะสืบพันธุ์ การทำแผล การให้ออกซิเจน การดูดเสมหะ การวัดสัญญาณชีพ การฉีดยา การสวนปัสสาวะ การใส่สายและให้อาหารทางสายยาง และการเตรียมตัวเข้าห้องผ่าตัด คุณภาพของแบบวัดความสามารถการปฏิบัติการพยาบาลที่พัฒนาขึ้นมีดังนี้ 1) คุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่าง $.93-.98$ 2) ความตรงตามเกณฑ์สัมพันธ์ ทดสอบ โดยค่าสัมประสิทธิ์

สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่ามีค่าระหว่าง .22-.60 และ 3) ความตรงเชิงจำแนก พบว่าแบบวัดความสามารถปฏิบัติการพยาบาลสามารถจำแนกนักศึกษากลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) ความเที่ยงของแบบวัดทั้ง 9 ฉบับ มีค่าระหว่าง .70 – .94

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า การพัฒนาแบบวัดทักษะ โดยส่วนใหญ่ใช้แบบสังเกตพฤติกรรม แบบทดสอบ แบบวัดความถนัด และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความตรงเชิงโครงสร้าง ค่าอำนาจจำแนก ด้านความยาก และความเที่ยง

ในงานวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยใช้รูปแบบการพัฒนาแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติระดับอุดมศึกษา หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันเอกชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ บนเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ดังนี้ แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติระดับอุดมศึกษา หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต เป็นแบบสังเกตพฤติกรรมด้านทักษะพิสัย เป็นเครื่องมือการประเมินตามสภาพจริง ขณะนักศึกษาฝึกปฏิบัติงาน มาตรฐานผลการเรียนรู้ ด้านที่ 6 ของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติระดับอุดมศึกษา ให้ครอบคลุมทักษะวิชาชีพพยาบาล 4 ด้าน ตาม พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2540 ในสมรรถนะด้านที่ 2 ด้านปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ประกอบด้วย การมาตรฐานการเรียนรู้ 4 ทักษะย่อย ดังนี้ 1) ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล 2) ความรู้ความสามารถในการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค 3) ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้ป่วยอย่างต่อเนื่อง 4) หัตถการและทักษะ/เทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทั่วไป ซึ่งผู้วิจัยจะใช้เกณฑ์ประเมินสมรรถนะวิชาชีพ แต่ละทักษะย่อย ของจารีศรี กุลศิริปัญญา (2558) โดยพัฒนาเป็นแบบวัดทักษะเชิงวิชาชีพแบบสังเกตพฤติกรรมการฝึกปฏิบัติด้านทักษะวิชาชีพ เพื่อวัดกระบวนการและผลลัพธ์ในการปฏิบัติการด้านทักษะวิชาชีพ วิเคราะห์องค์ประกอบที่เหมาะสมกับสมรรถนะวิชาชีพสำหรับนักศึกษาพยาบาลแต่ละรายวิชา กำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนแบบรูบริค เพื่อวัดระดับทักษะด้านวิชาชีพของนักศึกษาตามสภาพจริง จากนั้นนำไปตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาหาดัชนีความสอดคล้อง ของความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดล และวิเคราะห์หาความเที่ยงใช้สัมประสิทธิ์ของความเที่ยง โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการประเมินจากผู้ประเมิน 2 คน และต่อจากนั้นผู้วิจัยจะนำไปพัฒนาเป็นแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล บนเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เพื่อให้มีความสะดวกในการประเมิน ขณะที่ฝึกปฏิบัติงานในสภาพจริง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การสร้างแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และระยะที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีรายละเอียด ดังนี้

ระยะที่ 1 การสร้างแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ในการสร้างแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล ผู้วิจัยได้ศึกษาและทบทวนเอกสาร ตำรา บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาพิจารณาความเหมาะสมของมาตรฐาน และตัวบ่งชี้ที่จะนำมาใช้ประเมินนักศึกษาพยาบาล และนำผลพิจารณาความเหมาะสมของทักษะวิชาชีพพยาบาลมาสร้างเกณฑ์ประเมิน กำหนดค่าน้ำหนักคะแนน กำหนดระดับคุณภาพทักษะวิชาชีพพยาบาล โดยพิจารณาความสอดคล้องของมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ เกณฑ์การประเมิน น้ำหนักค่าคะแนน และระดับคุณภาพทักษะวิชาชีพพยาบาล ดังนี้

1.1 ผู้ให้ข้อมูล ผู้ให้ข้อมูลแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1.1.1 กลุ่มที่ใช้พิจารณาความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ในการประเมินทักษะวิชาชีพพยาบาล ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ได้แก่ อาจารย์พยาบาล ที่มีประสบการณ์ด้านการจัดการเรียนการสอนทางการพยาบาล 3 ปีขึ้นไป จำนวน 15 คน (รายละเอียดในภาคผนวก ก)

1.1.2 กลุ่มที่ใช้พิจารณาความสอดคล้องของมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ เกณฑ์การประเมิน ค่าคะแนน และระดับคุณภาพของทักษะวิชาชีพพยาบาล ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการพยาบาล และการวัดและประเมินผล 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการพยาบาล 1 คน และ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 1 คน (รายละเอียดในภาคผนวก ข.)

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1.2.1 ประเด็นการสนทนากลุ่ม เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ ในการประเมินทักษะวิชาชีพพยาบาล มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร ตำรา บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ทักษะวิชาชีพพยาบาลตามพระราชบัญญัติการพยาบาลและการ ผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528 และที่แก้ไข (ฉบับที่2) พ.ศ.2540 แล้วนำมาสังเคราะห์ ทักษะวิชาชีพพยาบาล ได้ 5 มาตรฐาน 28 ตัวบ่งชี้

2) กำหนดประเด็นคำถามเกี่ยวกับความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ ในการประเมินทักษะวิชาชีพพยาบาล แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบ ความเหมาะสมในการกำหนดประเด็นคำถามเพื่อใช้ในการสนทนากลุ่ม ดังนี้

(1) ความเหมาะสมของมาตรฐานทักษะวิชาชีพพยาบาล ตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ในการประเมินทักษะ ของนักศึกษาพยาบาล

(2) ความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ทักษะวิชาชีพพยาบาล ตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ในการประเมินทักษะ ของนักศึกษาพยาบาล

1.2.2 แบบประเมินความสอดคล้องของมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ เกณฑ์การประเมิน น้ำหนักค่าคะแนน และเกณฑ์แปลผลระดับคุณภาพของทักษะวิชาชีพพยาบาล มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1) นำผลจากการสนทนากลุ่มของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเหมาะสมของ มาตรฐานและตัวบ่งชี้ในการประเมินทักษะวิชาชีพพยาบาลมาร่างแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล

2) ร่างแบบประเมินความสอดคล้องของมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ เกณฑ์การ ประเมิน ค่าคะแนน และเกณฑ์แปลผลระดับคุณภาพของทักษะวิชาชีพพยาบาล เสนอ ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหา ซึ่งประกอบด้วย

การกำหนดเกณฑ์การประเมิน ค่าคะแนน และเกณฑ์แปลผลระดับคุณภาพของ ทักษะวิชาชีพ พยาบาล ตามขั้นตอนดังนี้

(1) นำมาตรฐานและตัวบ่งชี้ ในการประเมินทักษะวิชาชีพพยาบาล ที่ผ่านการพิจารณาความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ จาก 5 มาตรฐาน 28 ตัวบ่งชี้ เหลือ 4 มาตรฐาน 12 ตัวบ่งชี้ มาร่างเกณฑ์การประเมินคะแนนแบบรูบริค 4 ระดับ ในแต่ละตัวบ่งชี้ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญให้ความคิดเห็น ดังนี้

+1 เห็นด้วยกับข้อความในเกณฑ์ประเมินว่ามีความสอดคล้องกับตัวบ่งชี้

0 ไม่แน่ใจว่าข้อความในเกณฑ์ประเมินมีความสอดคล้องกับ ตัวบ่งชี้

-1 ไม่เห็นด้วยกับข้อความในเกณฑ์ประเมินว่ามีความสอดคล้องกับตัวบ่งชี้

(2) กำหนดคะแนนให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมของการกำหนดคะแนนในแต่ละมาตรฐาน ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ประกอบด้วย 7 ตัวบ่งชี้ ตัวบ่งชี้ละ 4 คะแนนมีคะแนนเต็ม 28 คะแนน

มาตรฐานที่ 2 ประกอบด้วย 1 ตัวบ่งชี้ ตัวบ่งชี้ละ 4 คะแนนมีคะแนนเต็ม 4 คะแนน

มาตรฐานที่ 3 ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ตัวบ่งชี้ละ 4 คะแนนมีคะแนนเต็ม 12 คะแนน

มาตรฐานที่ 4 ประกอบด้วย 1 ตัวบ่งชี้ ตัวบ่งชี้ละ 4 คะแนนมีคะแนนเต็ม 4 คะแนน

คะแนนรวม 4 มาตรฐาน เท่ากับ 48 คะแนน

(3) กำหนดเกณฑ์ในการแปลผลทักษะวิชาชีพพยาบาล โดยแบ่งเป็นคุณภาพเป็น 4 ระดับ ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมของการแปลผลทักษะวิชาชีพพยาบาล โดยแบ่งเกณฑ์การแปลผลเป็น 4 ระดับ ใช้เกณฑ์ของสภาการพยาบาลกำหนดคะแนนผ่านขั้นต่ำร้อยละ 60 ขึ้นไป (ร้อยละ 60 เท่ากับ 28.80 คะแนน) หลังจากนั้นกำหนดคะแนนผ่านขั้นต่ำร้อยละ 60 และใช้เกณฑ์การแบ่งคะแนนเป็นช่วงได้แก่เกณฑ์ในการตัดสินระดับคุณภาพทักษะวิชาชีพพยาบาล ดังนี้

คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60 ระดับคุณภาพ ต้องปรับปรุง

คะแนนร้อยละ 60 -69	ระดับคุณภาพ	พอใช้
คะแนนร้อยละ 70-79	ระดับคุณภาพ	ดี
คะแนนร้อยละ 80-100	ระดับคุณภาพ	ดีมาก

ดังแสดงในตัวอย่าง

ตัวอย่าง

ตารางที่ 3.1 ตัวอย่างการพิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหา ในด้านการกำหนดเกณฑ์การประเมิน ค่าคะแนน และเกณฑ์แปลผลระดับคุณภาพของทักษะวิชาชีพพยาบาล

ส่วนที่ 1 พิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหา

มาตรฐานที่ 1 ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ตัวบ่งชี้ที่ 1 การประเมินสภาพผู้ให้บริการ	1. มีการรวบรวมข้อมูลจากการตรวจประเมินสภาพด้านร่างกาย จิต ปัญญา สังคม	+1			
คำอธิบาย การประเมินสภาพโดยใช้เทคนิควิธีการประเมินสภาพที่เหมาะสมกับบุคคลวัฒนธรรม ภาวะสุขภาพ จากแหล่งข้อมูลที่เหมาะสม และได้ข้อมูลที่จำเป็นต่อการปฏิบัติการพยาบาลอย่างเป็นองค์รวม (กาย จิต ปัญญา สังคม)	2. มีการรวบรวมข้อมูลจากการตรวจประเมินสภาพด้านร่างกาย จิต ปัญญา สังคม และผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการด้วยเทคนิควิธีที่เหมาะสมและถูกต้อง				
มีเกณฑ์การประเมินคุณภาพ 4 ข้อ พิจารณาจากเกณฑ์คุณภาพ ดังนี้	3. มีการรวบรวมข้อมูลจากการตรวจประเมินสภาพด้านร่างกาย จิต ปัญญา สังคม และผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการด้วยเทคนิควิธีที่เหมาะสมและถูกต้อง และสามารถประเมินสภาพผู้ให้บริการ โดยคำนึงถึงความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมของผู้ให้บริการได้ครอบคลุม				
	4. มีการรวบรวมข้อมูลจากการตรวจประเมินสภาพด้านร่างกาย จิต ปัญญา สังคม และผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการด้วยเทคนิควิธีที่เหมาะสมและถูกต้อง และสามารถประเมินสภาพผู้ให้บริการ โดยคำนึงถึงความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรม ความเชื่อและสภาพของผู้ให้บริการได้ครอบคลุมและครบถ้วน				

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ส่วนที่ 2 พิจารณาความเหมาะสมของการกำหนดคะแนนในแต่ละมาตรฐาน

มาตรฐาน	จำนวนตัวบ่งชี้	คะแนนเต็ม
1. ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล	7	28
2. ความรู้ความสามารถในการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค	1	4
3. ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้ป่วยอย่างต่อเนื่อง	3	12
4. ทัศนคติและทักษะ/เทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทั่วไป	1	4
รวม	12	48
ให้นำหนักคะแนน มาตรฐานที่ 1 : มาตรฐานที่ 2 : มาตรฐานที่ 3 : มาตรฐานที่ 4 7 : 1 : 3 : 1		
ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วย โปรดพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ		

ตารางที่ 3.2 ตัวอย่างการพิจารณาความเหมาะสมของการกำหนดเกณฑ์แปลผลระดับคุณภาพทักษะ
วิชาชีพพยาบาล

ส่วนที่ 3 พิจารณาความเหมาะสมของการกำหนดเกณฑ์แปลผลระดับคุณภาพทักษะวิชาชีพพยาบาล

ประเด็นพิจารณา	วิธีการ												
2. การกำหนดเกณฑ์แปลผลระดับ คุณภาพทักษะวิชาชีพพยาบาล	<p>1. กำหนดเกณฑ์ในการแปลผลทักษะวิชาชีพพยาบาล โดยแบ่งเป็น คุณภาพเป็น 4 ระดับ</p> <p>2. คิดคะแนนรวมแต่ละมาตรฐาน โดยการนำสัดส่วนน้ำหนัก X คะแนนรวมแต่ละมาตรฐาน ได้ดังนี้</p> <p>มาตรฐานที่ 1 (7X4) เท่ากับ 28 คะแนน มาตรฐานที่ 2 (1X 4) เท่ากับ 4 คะแนน มาตรฐานที่ 3 (3X 4) เท่ากับ 12 คะแนน มาตรฐานที่ 4 (1X 4) เท่ากับ 4 คะแนน คะแนนรวมทั้งหมด 48 คะแนน</p> <p>3. แบ่งเกณฑ์เป็น 4 ระดับ ใช้เกณฑ์ของสภากาการพยาบาลกำหนด คะแนนผ่านขั้นต่ำ ร้อยละ 60 ขึ้นไป (ร้อยละ 60 เท่ากับ 28.80 คะแนน)</p> <p>4. หลังจากกำหนดคะแนนผ่านขั้นต่ำร้อยละ 60 จากนั้นใช้เกณฑ์ การแบ่งคะแนนเป็นช่วง</p> <p>5. ได้เกณฑ์ในการตัดสินระดับคุณภาพทักษะวิชาชีพพยาบาล ดังนี้</p> <table border="0"> <tr> <td>คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60</td> <td>ระดับคุณภาพ</td> <td>ต้องปรับปรุง</td> </tr> <tr> <td>คะแนนร้อยละ 60 -69</td> <td>ระดับคุณภาพ</td> <td>พอใช้</td> </tr> <tr> <td>คะแนนร้อยละ 70-79</td> <td>ระดับคุณภาพ</td> <td>ดี</td> </tr> <tr> <td>คะแนนร้อยละ 80-100</td> <td>ระดับคุณภาพ</td> <td>ดีมาก</td> </tr> </table>	คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60	ระดับคุณภาพ	ต้องปรับปรุง	คะแนนร้อยละ 60 -69	ระดับคุณภาพ	พอใช้	คะแนนร้อยละ 70-79	ระดับคุณภาพ	ดี	คะแนนร้อยละ 80-100	ระดับคุณภาพ	ดีมาก
คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60	ระดับคุณภาพ	ต้องปรับปรุง											
คะแนนร้อยละ 60 -69	ระดับคุณภาพ	พอใช้											
คะแนนร้อยละ 70-79	ระดับคุณภาพ	ดี											
คะแนนร้อยละ 80-100	ระดับคุณภาพ	ดีมาก											
ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ	☐ เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วย โปรดพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ												

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังนี้

1.3.1 นำมาตรฐานและตัวบ่งชี้ทักษะวิชาชีพพยาบาลที่ได้จากการสังเคราะห์ให้
ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนพยาบาลที่มีประสบการณ์ด้านการสอน 3 ปีขึ้นไป จำนวน 15 คน

พิจารณาความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ ทักษะวิชาชีพพยาบาล สำหรับประเมินทักษะวิชาชีพพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล โดยการสนทนากลุ่ม

1.3.2 นำผลการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จัดที่คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ขอนแก่น เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2559 สรุปเป็นทักษะวิชาชีพพยาบาลที่มีความเหมาะสมในการประเมินทักษะวิชาชีพพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล กำหนดเกณฑ์การประเมิน เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริก 4 ระดับ ค่าคะแนน และเกณฑ์แปลผลระดับคุณภาพของทักษะวิชาชีพพยาบาล และนำมาสร้างเป็นแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.3.3 นำแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่สร้างขึ้น มาให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการพยาบาล และการวัดและประเมินผล 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการพยาบาล 1 คน และ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 1 คน ให้ช่วยตรวจสอบนิยามศัพท์ การใช้ภาษา ความสอดคล้องของพฤติกรรมกรรมการประเมิน มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ เกณฑ์การประเมิน เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริก 4 ระดับ ค่าคะแนน และเกณฑ์แปลผลระดับคุณภาพของทักษะวิชาชีพพยาบาล จากนั้นนำผลการพิจารณามาวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index : IOC) ทักษะวิชาชีพพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1.4.1 การพิจารณาความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ในการประเมินทักษะวิชาชีพพยาบาลตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการสนทนากลุ่มมาวิเคราะห์เนื้อหา จัดกลุ่ม และสรุปมาตรฐานและตัวบ่งชี้ ที่เหมาะสมในการประเมินทักษะวิชาชีพพยาบาลสำหรับนักศึกษาพยาบาล

1.4.2 การพิจารณาความสอดคล้องของมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ เกณฑ์การประเมิน ค่าคะแนน และระดับคุณภาพของทักษะวิชาชีพพยาบาล ผู้วิจัยวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์

**ระยะที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่าย
คอมพิวเตอร์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
หลักสูตรพยาบาล-ศาสตรบัณฑิต สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**

การตรวจสอบคุณภาพแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ-
ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การตรวจสอบคุณภาพความตรงเชิงโครงสร้างและความเที่ยง มี
รายละเอียดดังนี้

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาพยาบาล สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ที่ลงทะเบียนเรียน ปีการศึกษา 2559 ชั้นปีที่ 4 จำนวน 532 คน จาก 5 สถาบัน ดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 จำนวนประชากร จำแนกตามสถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สถาบันเอกชน	จำนวน (คน)
วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย	102
มหาวิทยาลัยราชธานี อุบลราชธานี	104
มหาวิทยาลัยราชธานี วิทยาเขตอุดรธานี	120
มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล นครราชสีมา	96
มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์	110
รวมทั้งสิ้น	532

1.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity)
คือ นักศึกษาพยาบาล สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ลงทะเบียนเรียนปีการศึกษา 2559
ชั้นปีที่ 4 จำนวน 364 คน ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Sampling Randomization) และ
ได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้กฎของชูแมคเกอร์และ โลแมกซ์ แฮร์ และคณะ

(Schumacher & Lomax, 1996; Hair et al.1998) แนะนำให้ใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 10 – 20 คนต่อตัวแปรในการวิจัย 1 ตัวแปร การวิจัยครั้งนี้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง 10 คนต่อ 1 ตัวแปร ขนาดกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำเท่ากับ 270 คน และผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 364 คน ขึ้นไป

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ตรวจสอบความเที่ยงของแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล คือ นักศึกษาพยาบาล สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ลงทะเบียนเรียน การศึกษา 2559 ชั้นปีที่ 4 จำนวน 16 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่มตามการแบ่งกลุ่มเพื่อขึ้นฝึกทักษะการปฏิบัติการพยาบาลในรายวิชาภาคปฏิบัติ วิเคราะห์หาความเที่ยงโดยการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ระหว่างผลการสังเกตของผู้ประเมิน (Inter-rater) จำนวน 2 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน รวมเป็น 16 คน

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ได้จากการสร้างในระยะที่ 1 ประกอบด้วย 4 มาตรฐาน 12 ตัวบ่งชี้ เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริก 4 ระดับ

1.3 การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1.3.1 นำแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล สำหรับประเมินทักษะวิชาชีพพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลที่มีความตรงเชิงเนื้อหา เพื่อตรวจสอบคุณภาพความตรงเชิงโครงสร้าง โดยนำแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล ให้อาจารย์นิเทศประเมินพฤติกรรมทักษะวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาลขณะฝึกปฏิบัติงานในสถานที่ฝึกปฏิบัติงาน

1.3.2 นำแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลที่มีคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา และความตรงเชิงโครงสร้าง ไปทดลองใช้เพื่อหาความเที่ยง โดยอาจารย์ที่นิเทศนักศึกษาพยาบาลที่ขึ้นฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ประเมินพฤติกรรมนักศึกษาจากการปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยโดยมีอาจารย์ กลุ่มละ 2 คน ประกอบด้วยอาจารย์นิเทศ และอาจารย์พี่เลี้ยงบนหอผู้ป่วย

1.3.3 ปรับปรุงแก้ไขแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1.4.1 การหาคุณภาพของแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล ตามกรอบมาตรฐานตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ด้านความตรงเชิงโครงสร้าง ใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis)

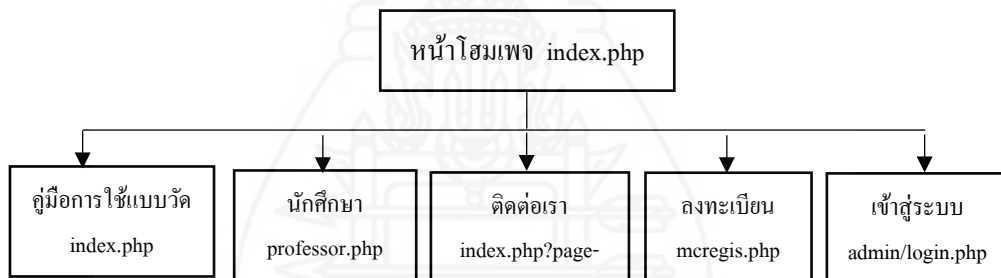
1.4.2 การหาคุณภาพของแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล ตามกรอบมาตรฐานตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ด้านความเที่ยง ใช้การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ระหว่างผลการสังเกตของผู้ประเมิน (Inter-rater) 2 คน

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.1 นำแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีความตรงเชิงเนื้อหา ความตรงเชิงโครงสร้าง และความเที่ยง ออกแบบเพื่อพัฒนาเป็นแบบวัดทักษะผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1.1 วางแผนออกแบบเว็บไซต์ โดยกำหนดเนื้อหาแบ่งเป็นหมวดหมู่ ประกอบด้วย เมนูหลักได้แก่ กลุ่มผู้ใช้แบบวัด นักศึกษา ติดต่อเรา ลงทะเบียน เข้าสู่ระบบ

2.2.2 กำหนดโครงสร้างของเว็บไซต์ โดยกำหนดผังของเว็บไซต์ (Site Map) เพื่อให้ทราบองค์ประกอบทั้งหมดของเว็บไซต์ ดังภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 โครงสร้างของเว็บไซต์

2.2.3 กำหนดการเชื่อมโยงระหว่างเว็บเพจ โดยกำหนดการเชื่อมโยงในแต่ละหน้าเว็บเพจให้สามารถเชื่อมโยงกลับไปกลับมาระหว่างหน้าเว็บเพจต่างๆได้

2.2.4 ออกแบบหน้าเว็บเพจแต่ละหน้าเพื่อลงรายละเอียดในเว็บเพจแต่ละหน้า ดังนี้

1) กลุ่มผู้ใช้แบบวัด (index.php) ประกอบด้วยรายละเอียดกลุ่มผู้ใช้แบบวัดทักษะ

2) นักศึกษา (professor.php) ประกอบด้วย รายชื่อนักศึกษาจำแนกตามรายชื่ออาจารย์ผู้ประเมิน

3) ติดต่อเรา (index.php?page) ประกอบด้วย รายละเอียดช่องทางการประสานงานผู้จัดทำระบบแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล

- 4) ลงทะเบียน (mcregis.php) ประกอบด้วย ชื่อ-สกุล อาจารย์อีเมลล์ ชื่อสถาบันการศึกษา ชื่อผู้ใช้ รหัสผ่าน
 - 5) เข้าสู่ระบบ (admin/login.php) ประกอบด้วย ล็อกอินสำหรับอาจารย์ ล็อกอินสำหรับนักศึกษา และ เข้าสู่ระบบ
 - 6) เมื่อเข้าสู่ระบบ ประกอบด้วย หน้าแรก (admin/index.php) แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล (admin/cvgroup.php) รายชื่อนักศึกษา (admin/stdent.php) และ Logout
 - 7) ในเว็บเพจแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล (admin/cvgroup.php) ประกอบด้วยรายละเอียดแบบวัดทักษะ 4 มาตรฐาน ในแต่ละมาตรฐานมีรายละเอียดตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูปรีด 4 ระดับ
 - 8) ในเว็บเพจรายชื่อนักศึกษา (admin/stdent.php) ประกอบด้วยรายชื่อ นักศึกษาที่ลงทะเบียนตามรายชื่ออาจารย์ผู้ประเมิน การให้คะแนนประเมินทักษะวิชาชีพพยาบาล เป็นรายบุคคล และ เข้าสู่เกณฑ์การแปลผลคุณภาพทักษะวิชาชีพพยาบาล (admin/repord.php?)
 - 9) เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านเครือข่ายคอมพิวเตอร์พิจารณาความเหมาะสมของเว็บไซต์
 - 10) สร้างแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตามผลการพิจารณาความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญ
 - 11) ดำเนินการทดลองใช้ แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้น
 - 12) ปรับปรุงแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ จากการทดลองใช้
- 2.2 สร้างคู่มือการใช้แบบวัดทักษะพยาบาลวิชาชีพผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (รายละเอียดดังภาคผนวก ง)

บทที่ 4

ผลการพัฒนาแบบวัด

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการพัฒนาแบบวัดนำเสนอเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการสร้างแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

- 1.1 ผลการร่างมาตรฐานและตัวบ่งชี้ในการประเมินทักษะวิชาชีพพยาบาล
- 1.2 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา

ตอนที่ 2 ผลการตรวจสอบคุณภาพแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

- 2.1 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง
- 2.2 ผลการตรวจสอบความเที่ยง
- 2.3 ผลการสร้างแบบวัดผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

ตอนที่ 1 ผลการสร้างแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.1 ผลการร่างมาตรฐานและตัวบ่งชี้ในการประเมินทักษะวิชาชีพพยาบาล

1.1.1 ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบทักษะวิชาชีพพยาบาลตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต จากการศึกษาเอกสารและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องได้ 5 มาตรฐาน 28 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาลเพื่อให้การพยาบาลทุกกลุ่มวัย ทั้งผู้ที่มีสุขภาพดี ภาวะเสี่ยงและเจ็บป่วย เพื่อ

ส่งเสริมสุขภาพ ป้องกัน แก้ไขปัญหาสุขภาพ และเจ็บป่วยได้อย่างเหมาะสม 2) ความรู้ความสามารถในการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค 3) ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้เจ็บป่วยอย่างต่อเนื่อง 4) ความรู้ความสามารถด้านการพยาบาลครอบครัวและการผดุงครรภ์ และ 5) หัตถการและทักษะหรือเทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทั่วไป ตรวจสอบความตรงขององค์ประกอบ และนำมาตรฐานตัวบ่งชี้มาจัดทำแบบวัดทักษะและกำหนดเกณฑ์การประเมินแต่ละตัวบ่งชี้

1.1.2 พิจารณาความเหมาะสมของมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ ในการประเมินทักษะวิชาชีพพยาบาล สำหรับนักศึกษาพยาบาล ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต โดยการสนทนากลุ่มกับผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนสาขาพยาบาลศาสตร์ พบว่า ผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันว่าองค์ประกอบทักษะวิชาชีพพยาบาลสำหรับนักศึกษาพยาบาล มี 4 มาตรฐาน 12 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล 2) ความรู้ความสามารถในการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค 3) ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้เจ็บป่วยอย่างต่อเนื่อง และ 4) หัตถการและ ทักษะ/เทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทั่วไป และให้แยกทักษะการผดุงครรภ์ไปพัฒนาแบบวัดทักษะที่มีความเฉพาะของสาขาวิชาการผดุงครรภ์

1.2 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา

ผู้วิจัยนำมาตรฐานและตัวบ่งชี้ มากำหนดเกณฑ์มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และคะแนนเต็ม การประเมินคะแนนแบบรูปรีค 4 ระดับ ในแต่ละตัวบ่งชี้ และค่าคะแนนในแต่ละมาตรฐาน เสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้อง ผลพบว่า จากองค์ประกอบทักษะวิชาชีพพยาบาล 4 มาตรฐาน 12 ตัวบ่งชี้ แต่ละตัวบ่งชี้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 ทุกตัวบ่งชี้ รายละเอียดแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และ คะแนนเต็ม

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	คะแนน รวม
1. ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล	1.การประเมินสภาพผู้ใช้บริการ 2.การประเมินปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยที่ส่งเสริม 3.การวิเคราะห์ข้อมูล และวินิจฉัยการพยาบาล 4.การวางแผนการพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัย 5.การปฏิบัติการพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยการพยาบาลและแผนการพยาบาล 6.การประเมินผลการปฏิบัติการพยาบาลอย่างต่อเนื่อง 7.การบันทึกทางการพยาบาล	28
2. ความรู้ความสามารถในการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค	8.การประเมินการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของบุคคลแต่ละวัย ครอบครัวและชุมชน	4
3. ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้เจ็บป่วยอย่างต่อเนื่อง	9. ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้เจ็บป่วยอย่างต่อเนื่อง 10. การใช้หลักการและเทคโนโลยีการบำบัดทางการพยาบาล 11. การใช้หลักการดูแลสุขภาพที่บ้านอย่างต่อเนื่อง	12
4. ทัศนคติและ ทักษะ/เทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทั่วไป	12. การปฏิบัติหัตถการตามข้อบังคับสภาการพยาบาลว่าด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2550	4
	คะแนนเต็ม	48

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริกแต่ละตัวบ่งชี้ ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน

มาตรฐานที่ 1 ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
ตัวบ่งชี้ที่ 1 การประเมินสภาพผู้ใช้บริการ	1. มีการรวบรวมข้อมูลจากการตรวจประเมินสภาพด้านร่างกาย จิต ปัญญา สังคม
คำอธิบาย การประเมินการประเมินสภาพโดยใช้ เทคนิควิธีการประเมินสภาพ ที่ เหมาะสมกับบุคคลวัฒนธรรม ภาวะ สุขภาพ จากแหล่งข้อมูลที่เหมาะสม และได้ข้อมูลที่เป็นต่อการปฏิบัติการ พยาบาลอย่างเป็นองค์รวม (กาย จิต ปัญญา สังคม)	2. มีการรวบรวมข้อมูลจากการตรวจประเมินสภาพด้านร่างกาย จิต ปัญญา สังคม และ ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการด้วยเทคนิควิธีที่ เหมาะสมและถูกต้อง 3. มีการรวบรวมข้อมูลจากการตรวจประเมินสภาพด้านร่างกาย จิต ปัญญา สังคม และ ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการด้วยเทคนิควิธีที่ เหมาะสมและถูกต้อง และสามารถประเมินสภาพผู้ใช้บริการ โดย คำนึงถึงความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมของผู้ใช้บริการได้ ครอบคลุม 4. มีการรวบรวมข้อมูลจากการตรวจประเมินสภาพด้านร่างกาย จิต ปัญญา สังคม และผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการด้วยเทคนิควิธีที่ เหมาะสมและถูกต้อง และสามารถประเมินสภาพผู้ใช้บริการ โดย คำนึงถึงความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรม ความเชื่อและ ถูกต้องตาม สภาพปัญหาและความต้องการของผู้ใช้บริการ

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

มาตรฐานที่ 1 ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
<p>ตัวบ่งชี้ที่ 2</p> <p>การประเมินปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยที่ส่งเสริมสุขภาพ</p> <p>คำอธิบาย</p> <p>การประเมินปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยที่ส่งเสริมสุขภาพ ทั้งปัจจัยด้านบุคคล สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ สิ่งแวดล้อมด้านสังคม วัฒนธรรม</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีการระบุปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสุขภาพ อันเกิดจากปัจจัยบุคคลและสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ได้ครอบคลุม 2. มีการระบุปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสุขภาพ อันเกิดจากปัจจัยบุคคลและสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และ ปัจจัยสิ่งแวดล้อมด้านสังคม วัฒนธรรม ได้ครอบคลุม 3. มีการระบุปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสุขภาพ อันเกิดจากปัจจัยบุคคลและสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และปัจจัยสิ่งแวดล้อมด้านสังคมและวัฒนธรรม ได้ครอบคลุม และ มีการระบุปัจจัยที่ส่งเสริมสุขภาพอันเกิดจากบุคคล สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ได้ครอบคลุม 4. มีการระบุปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสุขภาพ อันเกิดจากปัจจัยบุคคลและสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และปัจจัยสิ่งแวดล้อมด้านสังคมและวัฒนธรรม มีการระบุปัจจัยที่ส่งเสริมสุขภาพอันเกิดจากบุคคล สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และสิ่งแวดล้อมด้านสังคม วัฒนธรรม ของผู้ใช้บริการ ได้ครอบคลุม
<p>ตัวบ่งชี้ที่ 3</p> <p>การวิเคราะห์ข้อมูล และวินิจฉัยการพยาบาล</p> <p>คำอธิบาย</p> <p>การวิเคราะห์ข้อมูล และวินิจฉัยการพยาบาลโดยใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ บนพื้นฐานของข้อมูล และหลักการวินิจฉัยการพยาบาล ได้อย่างครบถ้วน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีการเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาได้เหมาะสม 2. มีการเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาได้เหมาะสม และเป็นปัจจุบัน 3. มีการเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาได้เหมาะสม เป็นปัจจุบัน และมีการระบุปัญหาและข้อวินิจฉัยทางการพยาบาลได้ถูกต้อง ตรงตามความต้องการ และปัญหาสุขภาพของผู้ใช้บริการแบบองค์รวม 4. มีการเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาได้เหมาะสมเป็นปัจจุบัน มีการระบุปัญหา ระบุข้อวินิจฉัยทางการพยาบาลได้ถูกต้อง ตรงตามความต้องการ และปัญหาสุขภาพของผู้ใช้บริการแบบองค์รวม และมีการใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างถูกต้องและสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

มาตรฐานที่ 1 ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
<p>ตัวบ่งชี้ที่ 4</p> <p>การวางแผนการพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยการพยาบาล</p> <p>คำอธิบาย วางแผนการพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยการพยาบาล โดยใช้ข้อมูล ความรู้เชิงประจักษ์ กำหนดเป้าหมายผลลัพธ์ที่ชัดเจน ผู้ใช้บริการ/ครอบครัว/ผู้ดูแลมีส่วนร่วม ในการวางแผนการพยาบาลอย่างเหมาะสม แผนการพยาบาลเป็นแผนที่มีความเป็นไปได้ มีความเฉพาะเจาะจงกับผู้ใช้บริการ เหมาะสมกับบริบททางสังคมวัฒนธรรมของผู้ใช้บริการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีการกำหนดเป้าหมายผลลัพธ์ที่ชัดเจน สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล 2. มีการกำหนดเป้าหมายผลลัพธ์ที่ชัดเจน สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล และ มีการวางแผนการพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยทางการพยาบาลโดย ระบุข้อมูลเชิงประจักษ์ อย่างครอบคลุม และครบถ้วน 3. มีการกำหนดเป้าหมายผลลัพธ์ที่ชัดเจน สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล และ มีการวางแผนการพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยทางการพยาบาลโดย ระบุข้อมูลเชิงประจักษ์ อย่างครอบคลุม และครบถ้วน มีการวางแผนการพยาบาลโดยผู้ใช้บริการหรือครอบครัวมีส่วนร่วม 4. มีการกำหนดเป้าหมายผลลัพธ์ที่ชัดเจน สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล และ มีการวางแผนการพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยทางการพยาบาลโดย ระบุข้อมูลเชิงประจักษ์ อย่างครอบคลุม และครบถ้วน มีการวางแผนการพยาบาลโดยผู้ใช้บริการหรือครอบครัวมีส่วนร่วม และ มีการกำหนดกิจกรรมการพยาบาลที่เฉพาะเจาะจงกับผู้ใช้บริการแต่ละรายโดยคำนึงถึงความแตกต่างทางสังคม และวัฒนธรรมของผู้ใช้บริการ

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

มาตรฐานที่ 1 ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
<p>ตัวบ่งชี้ที่ 5</p> <p>การปฏิบัติการพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยการพยาบาลและแผนการพยาบาล</p> <p>คำอธิบาย</p> <p>ปฏิบัติการพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยการพยาบาลและแผนการพยาบาล เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพยาบาล โดยใช้ศาสตร์ทางการพยาบาลและศาสตร์ที่เกี่ยวข้องและหลักฐานเชิงประจักษ์ ใช้เทคนิควิธีการปฏิบัติการพยาบาลที่ถูกต้องตามหลักวิชาการมีความเหมาะสมกับผู้ให้บริการและครอบครัว ใช้หลักการส่งเสริมการดูแลตนเอง หลักความปลอดภัย ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างเหมาะสม</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ปฏิบัติการพยาบาลโดยการรักษา ป้องกัน ส่งเสริม และฟื้นฟูสภาพ ที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยทางการพยาบาลด้วยความเอาใจใส่ห่วงใยความเป็นมนุษย์ 2. ปฏิบัติการพยาบาลโดยการรักษา ป้องกัน ส่งเสริม และฟื้นฟูสภาพ ที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยทางการพยาบาลด้วยความเอาใจใส่ห่วงใยความเป็นมนุษย์ และ ศาสตร์ทางการพยาบาลและศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ถูกต้องตามหลักวิชาการ ที่เหมาะสมกับผู้ให้บริการและครอบครัว 3. ปฏิบัติการพยาบาลโดยการรักษา ป้องกัน ส่งเสริม และฟื้นฟูสภาพ ที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยทางการพยาบาลด้วยความเอาใจใส่ห่วงใยความเป็นมนุษย์ และ ศาสตร์ทางการพยาบาลและศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ถูกต้องตามหลักวิชาการ ที่เหมาะสมกับผู้ให้บริการหรือครอบครัว และ มีการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ และเทคนิควิธีปฏิบัติการพยาบาลที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ เหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการของผู้ให้บริการและครอบครัว 4. ปฏิบัติการพยาบาลโดยการรักษา ป้องกัน ส่งเสริม และฟื้นฟูสภาพ ที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยทางการพยาบาลด้วยความเอาใจใส่ห่วงใยความเป็นมนุษย์ และ ศาสตร์ทางการพยาบาลและศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ถูกต้องตามหลักวิชาการ ที่เหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการของผู้ให้บริการ หรือครอบครัว และ มีการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ และเทคนิควิธีปฏิบัติการพยาบาลที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ เหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการของผู้ให้บริการ หรือครอบครัว มีการส่งเสริมให้ผู้ให้บริการและครอบครัวในการดูแลตนเอง โดยคำนึงถึงความปลอดภัยและประจักษ์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างเหมาะสม

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

มาตรฐานที่ 1 ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
<p>ตัวบ่งชี้ที่ 6</p> <p>การประเมินผลการปฏิบัติการพยาบาล อย่างต่อเนื่อง</p> <p>คำอธิบาย</p> <p>ประเมินผลการปฏิบัติการพยาบาล อย่าง ต่อเนื่องสอดคล้องกับเป้าหมาย/ผลลัพธ์ ทางการพยาบาล ในระยะเวลาที่เหมาะสม ตั้งแต่ผู้ใช้บริการอยู่ในความดูแลจนกระทั่ง การปฏิบัติการพยาบาลบรรลุวัตถุประสงค์ หรือผู้ใช้บริการสามารถดูแลตนเองได้</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีการประเมินผลการพยาบาลที่ต่อเนื่องในระยะเวลาที่ เหมาะสม 2. มีการประเมินผลการพยาบาลที่ต่อเนื่องในระยะเวลาที่ เหมาะสม และ สอดคล้องกับเป้าหมาย หรือผลลัพธ์ของการ พยาบาล ได้ครบถ้วน 3. มีการประเมินผลการพยาบาลที่ต่อเนื่องในระยะเวลาที่ เหมาะสมและ สอดคล้องกับเป้าหมาย หรือผลลัพธ์ของการ พยาบาล ได้ครบถ้วน และนำผลที่ได้จากการประเมินมาปรับปรุง การพยาบาลเพื่อให้เกิดผลดีต่อผู้ใช้บริการ 4. มีการประเมินผลการพยาบาลที่ต่อเนื่องในระยะเวลาที่ เหมาะสม และ สอดคล้องกับเป้าหมาย หรือผลลัพธ์ของการ พยาบาล ได้ครบถ้วน มีการนำผลที่ได้จากการประเมินมาปรับปรุงการพยาบาลเพื่อให้ เกิดผลดีต่อผู้ใช้บริการ และผู้ใช้บริการและครอบครัวพึ่งตนเอง ได้
<p>ตัวบ่งชี้ที่ 7</p> <p>การบันทึกทางการพยาบาล</p> <p>คำอธิบาย</p> <p>บันทึกทางการพยาบาลได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน เป็นปัจจุบัน ตามกระบวนการ พยาบาล</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีการเขียนบันทึกทางการพยาบาลได้ถูกต้องชัดเจน ตาม วัตถุประสงค์ทางการพยาบาล 2. มีการเขียนบันทึกทางการพยาบาลได้ถูกต้องชัดเจน ตาม วัตถุประสงค์ทางการพยาบาล และ ตามเกณฑ์ประเมินผลทางการ พยาบาล 3. มีการเขียนบันทึกทางการพยาบาลได้ถูกต้องชัดเจน ตาม วัตถุประสงค์ทางการพยาบาล ตามเกณฑ์ประเมินผลทางการ พยาบาล และ ถูกต้องและครอบคลุมตามกิจกรรมการพยาบาล 4. มีการเขียนบันทึกทางการพยาบาลได้ถูกต้องชัดเจน ตาม วัตถุประสงค์ทางการพยาบาล ตามเกณฑ์ประเมินผลทางการ พยาบาล และ ถูกต้องและครอบคลุมตามกิจกรรมการพยาบาล และ มีการปรับปรุงแผนการพยาบาลอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

มาตรฐานที่ 2 ความรู้ความสามารถในการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
<p>ตัวบ่งชี้ที่ 8</p> <p>การประเมินการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของบุคคลแต่ละวัย ครอบครัวและชุมชน</p> <p>คำอธิบาย</p> <p>ประเมินการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของบุคคลแต่ละวัย ครอบครัวและชุมชน โดยใช้กลวิธีที่เหมาะสม</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ระบุปัญหา หรือเฝ้าระวังภาวะสุขภาพ ในแต่ละช่วงวัย ตามพัฒนาการของบุคคล ครอบครัวและชุมชน ได้ถูกต้อง 2. ระบุปัญหา หรือเฝ้าระวังภาวะสุขภาพ ในแต่ละช่วงวัย ตามพัฒนาการของบุคคล ครอบครัวและชุมชน ได้ถูกต้อง และป้องกัน หรือ เฝ้าระวัง ปัจจัยที่มีผลทำให้บุคคล ครอบครัวและชุมชนมีพฤติกรรมสุขภาพไปในทางที่ไม่เหมาะสม 3. ระบุปัญหา หรือเฝ้าระวังภาวะสุขภาพ ในแต่ละช่วงวัย ตามพัฒนาการของบุคคล ครอบครัวและชุมชน ได้ถูกต้อง มีการป้องกัน หรือ เฝ้าระวัง ปัจจัยที่มีผลทำให้บุคคล ครอบครัวและชุมชนมีพฤติกรรมสุขภาพไปในทางที่ไม่เหมาะสม และยอมรับทางเลือกการ ใช้บริการสุขภาพที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพของประชาชนทั้งในและนอกสถานบริการด้านสุขภาพ 4. ระบุปัญหา หรือเฝ้าระวังภาวะสุขภาพ ในแต่ละช่วงวัย ตามพัฒนาการของบุคคล ครอบครัวและชุมชน ได้ถูกต้อง มีการป้องกัน หรือ เฝ้าระวัง ปัจจัยที่มีผลทำให้บุคคล ครอบครัวและชุมชนมีพฤติกรรมสุขภาพไปในทางที่ไม่เหมาะสม ยอมรับทางเลือกการ ใช้บริการสุขภาพที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ ของประชาชนทั้งในและนอกสถานบริการด้านสุขภาพ และ ยอมรับและให้การสนับสนุนการตัดสินใจกระทำพฤติกรรมที่ส่งเสริมการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาพที่ดีตามที่ชุมชนได้เลือก และประสานงานแหล่งประโยชน์ต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการเสริมสร้างสุขภาพผู้ให้บริการได้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

มาตรฐานที่ 3 ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้ป่วยอย่างต่อเนื่อง

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
<p>ตัวบ่งชี้ที่ 9</p> <p>การประเมินภาวะสุขภาพ ภาวะเสี่ยง และความสามารถในการดูแลตนเอง</p> <p>คำอธิบาย</p> <p>ประเมินภาวะสุขภาพ ภาวะเสี่ยง ความสามารถในการดูแลตนเอง วินิจฉัยการพยาบาลและปฏิบัติการ พยาบาลผู้ป่วยใน ภาวะเจ็บป่วยเฉียบพลัน อุกฤษณ์ วิกฤต และเรื้อรัง ได้อย่างปลอดภัย</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีการประเมินผู้ให้บริการระยะวิกฤตฉุกเฉิน เรื้อรัง โดยระบุภาวะสุขภาพ ภาวะเสี่ยงของผู้ให้บริการได้ และส่งต่อได้อย่างเหมาะสม 2. มีการประเมินผู้ให้บริการระยะวิกฤตฉุกเฉิน เรื้อรัง โดยระบุภาวะสุขภาพ ภาวะเสี่ยงของผู้ให้บริการได้ และส่งต่อได้อย่างเหมาะสม และมีการระบุข้อวินิจฉัยทางการพยาบาลได้ถูกต้อง 3. มีการประเมินผู้ให้บริการระยะวิกฤตฉุกเฉิน เรื้อรัง โดยระบุภาวะสุขภาพ ภาวะเสี่ยงของผู้ให้บริการได้ ส่งต่อได้อย่างเหมาะสม มีการระบุข้อวินิจฉัยทางการพยาบาลได้ถูกต้อง และปฏิบัติการพยาบาลได้ต่อเนื่องและครอบคลุม 4. มีการประเมินผู้ให้บริการระยะวิกฤตฉุกเฉิน เรื้อรัง โดยระบุภาวะสุขภาพ ภาวะเสี่ยงของ ผู้ให้บริการ ได้ และส่งต่อได้อย่างเหมาะสม มีการระบุข้อวินิจฉัยทางการพยาบาลได้ถูกต้อง ปฏิบัติการพยาบาลได้ต่อเนื่องและครอบคลุม และมีการประเมินผล และปรับแผนให้ผู้ให้บริการ ได้รับความปลอดภัย
<p>ตัวบ่งชี้ที่ 10</p> <p>การใช้หลักการและเทคโนโลยีการบำบัดทางการพยาบาล</p> <p>คำอธิบาย</p> <p>ใช้หลักการและเทคโนโลยีการบำบัดทางการพยาบาล ในการจัดการ อาการ การดูแล ความสุขสบาย การเฝ้าระวังและ การป้องกัน ภาวะแทรกซ้อน การดูแลของโรค และ ความพิการ ส่งเสริมการฟื้นฟู ให้เหมาะสม กับความ เจ็บป่วย และความเป็นปัจเจกบุคคลของผู้ให้บริการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีการเลือกใช้หลักการและเทคโนโลยีทางการบำบัดการพยาบาล ได้เหมาะสม 2. มีการเลือกใช้หลักการและเทคโนโลยีทางการบำบัดการพยาบาล ได้เหมาะสม และมีการเฝ้าระวังการดูแลของโรค และ ป้องกันภาวะแทรกซ้อน ได้อย่างเหมาะสม 3. มีการเลือกใช้หลักการและเทคโนโลยีทางการบำบัดการพยาบาล ได้เหมาะสม และมีการเฝ้าระวังการดูแลของโรค มีการป้องกันภาวะแทรกซ้อน ได้อย่างเหมาะสม และ มีการเฝ้าระวังความพิการ ได้อย่างเหมาะสมกับสภาวะความเจ็บป่วย 4. มีการเลือกใช้หลักการและเทคโนโลยีทางการบำบัดการพยาบาล ได้เหมาะสม และ

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

มาตรฐานที่ 3 ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้ป่วยอย่างต่อเนื่อง

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
	<p>มีการเฝ้าระวังการลุกลามของโรค ป้องกันภาวะแทรกซ้อนได้อย่างเหมาะสม</p> <p>มีการเฝ้าระวังความพิการได้อย่างเหมาะสมกับสภาวะความเจ็บป่วย และมีการฟื้นฟูสภาพของผู้ใช้บริการได้เหมาะสมกับความเป็นปัจเจกบุคคล</p>
<p>ตัวบ่งชี้ที่ 11</p> <p>การใช้หลักการดูแลสุขภาพที่บ้านอย่างต่อเนื่อง</p> <p>คำอธิบาย</p> <p>ใช้หลักการดูแลต่อเนื่อง หลักการดูแลสุขภาพที่บ้าน เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้ให้บริการและครอบครัวในการดูแลตนเองได้</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีการจัดทำแผนการจำหน่ายผู้ป่วยเพื่อเตรียมการพัฒนาศักยภาพ ด้านความพร้อมของผู้ให้บริการและครอบครัว ในการดูแลตนเองเมื่อกลับไปอยู่บ้าน 2. มีการจัดทำแผนการจำหน่ายผู้ป่วยเพื่อเตรียมการพัฒนาศักยภาพ ด้านความพร้อมของผู้ให้บริการและครอบครัว ในการดูแลตนเองเมื่อกลับไปอยู่บ้าน มีการระบุข้อมูลที่จำเป็นของผู้บริการก่อนกลับบ้านกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 3. มีการจัดทำแผนการจำหน่ายผู้ป่วยเพื่อเตรียมการพัฒนาศักยภาพ ด้านความพร้อมของผู้ให้บริการและครอบครัว ในการดูแลตนเองเมื่อกลับไปอยู่บ้าน มีการระบุข้อมูลที่จำเป็นของผู้บริการก่อนกลับบ้านกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และมีการกำหนดแนวทางการปฏิบัติการดูแลผู้ให้บริการต่อเนื่องที่บ้าน 4. มีการจัดทำแผนการจำหน่ายผู้ป่วยเพื่อเตรียมการพัฒนาศักยภาพ ด้านความพร้อมของผู้ให้บริการและครอบครัว ในการดูแลตนเองเมื่อกลับไปอยู่บ้าน มีการระบุข้อมูลที่จำเป็นของผู้บริการก่อนกลับบ้านกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการกำหนดแนวทางการปฏิบัติการดูแลผู้ให้บริการต่อเนื่องที่บ้าน และมีแนวทางให้ครอบครัวและชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลผู้ให้บริการ

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

มาตรฐานที่ 4 หัตถการและ ทักษะ/เทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทั่วไป

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
ตัวบ่งชี้ที่ 12 การปฏิบัติหัตถการตามข้อบ่งคับสภา การพยาบาลว่าด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไขในการ ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2550	1. สามารถปฏิบัติหัตถการตามข้อบ่งคับสภาการพยาบาล ถูกต้องตามเทคนิคและ หลักวิชาการ น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 25 2. สามารถปฏิบัติหัตถการตามข้อบ่งคับสภาการพยาบาล ถูกต้องตามเทคนิคและ หลักวิชาการ มากกว่าร้อยละ 25 ถึง ร้อยละ 50 3. สามารถปฏิบัติหัตถการตามข้อบ่งคับสภาการพยาบาล ถูกต้องตามเทคนิคและ หลักวิชาการ มากกว่าร้อยละ 51 ถึง ร้อยละ 75 4. สามารถปฏิบัติหัตถการตามข้อบ่งคับสภาการพยาบาล ถูกต้องตามเทคนิคและ หลักวิชาการ ร้อยละ 76 ถึง ร้อยละ 100
คำอธิบาย การปฏิบัติหัตถการตามข้อบ่งคับสภา การพยาบาลว่าด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไขในการ ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2550 เช่น ปฏิบัติการทำแผล การตกแต่ง บาดแผล การเย็บแผล การตัดไหม การถอดเล็บ การจี้หูด จี้ตาปลา การผ่าตัดเอาสิ่งแปลกปลอม การฉีดยาระงับความรู้สึกทางผิวหนัง การล้างตา	

1.2.2 ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์แปลผลทักษะวิชาชีพพยาบาล เพื่อสรุป ระดับคุณภาพ ทักษะวิชาชีพพยาบาล โดยแบ่งเป็นคุณภาพเป็น 4 ระดับ ตามเกณฑ์ของสภาการพยาบาลแห่งประเทศไทย ซึ่งกำหนดคะแนนผ่านขั้นต่ำ ร้อยละ 60 ขึ้นไป หลังจากกำหนดคะแนนผ่านขั้นต่ำร้อยละ 60 จากนั้นใช้เกณฑ์การแบ่งคะแนนเป็นช่วง ได้เกณฑ์ในการตัดสินคุณภาพทักษะวิชาชีพพยาบาล ดังนี้

คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60	ระดับคุณภาพ	ต้องปรับปรุง
คะแนนร้อยละ 60 -69	ระดับคุณภาพ	พอใช้
คะแนนร้อยละ 70-79	ระดับคุณภาพ	ดี
คะแนนร้อยละ 80-100	ระดับคุณภาพ	ดีมาก

ได้เกณฑ์ในการตัดสินคุณภาพทักษะวิชาชีพพยาบาล จำแนกตามระดับคะแนน ดังนี้

- 1-28 คะแนน ผู้ถูกประเมินมีทักษะวิชาชีพพยาบาล ระดับปรับปรุง
- 29-33 คะแนน ผู้ถูกประเมินมีทักษะวิชาชีพพยาบาล ระดับพอใช้
- 34-37 คะแนน ผู้ถูกประเมินมีทักษะวิชาชีพพยาบาล ระดับดี
- 34-48 คะแนน ผู้ถูกประเมินมีทักษะวิชาชีพพยาบาล ระดับ ดีมาก

ตอนที่ 2 ผลการตรวจสอบคุณภาพแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่าย

คอมพิวเตอร์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

หลักสูตรพยาบาล-ศาสตรบัณฑิต สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

หลังจากที่แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล ตามกรอบมาตรฐานตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ มีความตรงเชิงเนื้อหา ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 ทุกตัวบ่งชี้แล้ว ผู้วิจัยนำมาหาค่าความตรงเชิงโครงสร้าง ความเที่ยง และพัฒนาแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ผลการตรวจสอบคุณภาพแบบวัดมีดังนี้

2.1 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของทักษะวิชาชีพพยาบาล สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มี 4 มาตรฐาน ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 องค์ประกอบทักษะวิชาชีพพยาบาล ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

องค์ประกอบ	ชื่อองค์ประกอบ
มาตรฐานที่ 1	ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล
มาตรฐานที่ 2	ความรู้ความสามารถในการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค
มาตรฐานที่ 3	ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้เจ็บป่วยอย่างต่อเนื่อง
มาตรฐานที่ 4	หัตถการและ ทักษะ/เทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทั่วไป

ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล ตามกรอบมาตรฐานตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ด้านความตรงเชิงโครงสร้าง พบว่าค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ทั้ง 12 ตัว มีค่าเป็นบวกและมีค่าระหว่าง .462 ถึง .985 มีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .002 การตรวจสอบความ

สอดคล้องของโมเดล โดยพิจารณาความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ค่าสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล

ค่าสถิติ	เกณฑ์การยอมรับ	ผลการวิเคราะห์	การแปลผล
1. ไคสแควร์ (χ^2)	ระดับนัยสำคัญมากกว่า 0.05 ($p > 0.05$)	0.002	ไม่เป็นไปตามเกณฑ์
2. ไคสแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df)	น้อยกว่า 2 (Tabachnik and fidell, 2007)	1.82	ผ่านเกณฑ์
3. ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังของการประมาณค่าความคาดเคลื่อน (RMSEA)	ควรมีค่าน้อยกว่า 0.07 (Steiger, 2007)	.048	ผ่านเกณฑ์
4. ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (SRMR)	ควรมีค่าน้อยกว่า 0.08 (Hu and Bentler, 1999)	.014	ผ่านเกณฑ์
5. ดัชนี Tucker-Lewis Index (TLI)	ควรมีค่ามากกว่า 0.95	.975	ผ่านเกณฑ์
6. ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI)	ควรมีค่ามากกว่า 0.95	.987	ผ่านเกณฑ์
7. ดัชนี GFI และดัชนี AGFI	มีค่ามากกว่า 0.90	GFI = .973 AGFI = .938	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 4.4 ค่าสถิติไคสแควร์มีนัยสำคัญ ($p \leq .05$) แต่ค่าไคสแควร์สัมพัทธ์น้อยกว่า 2.00 ดัชนี GFI และดัชนี AGFI มีค่ามากกว่า 0.90 ดัชนี CFI มีค่ามากกว่า 0.95 ค่า SRMR มีค่าต่ำกว่า 0.08 และค่า RMSEA มีค่าต่ำกว่า 0.07 ถือว่าโมเดลองค์ประกอบสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และสามารถนำโมเดลไปใช้ประโยชน์ได้ และผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อยืนยันตัวบ่งชี้ทักษะวิชาชีพพยาบาล สำหรับนักศึกษาพยาบาล สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แสดงดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อยืนยันตัวบ่งชี้ทักษะวิชาชีพ
พยาบาล สำหรับนักศึกษาพยาบาล สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

องค์ประกอบ	น้ำหนัก องค์ประกอบ	SE	t	Factor Score	ค่าสัมประสิทธิ์ พยากรณ์ R ²	
มาตรฐานที่ 1	.985	.226	7.761	-	.971	
ตัวบ่งชี้ที่ 1	.799	-	-	.092	.638	
ตัวบ่งชี้ที่ 2	.685	.052	16.248	.014	.469	
ตัวบ่งชี้ที่ 3	.850	.058	17.842	.131	.722	
ตัวบ่งชี้ที่ 4	.828	.058	17.716	.082	.686	
ตัวบ่งชี้ที่ 5	.694	.063	12.639	.052	.482	
ตัวบ่งชี้ที่ 6	.699	.056	14.005	.070	.489	
ตัวบ่งชี้ที่ 7	.593	.065	11.635	.010	.352	
มาตรฐานที่ 2	ตัวบ่งชี้ที่ 8	.462	-	-	.020	.213
มาตรฐานที่ 3	.897	.139	6.994		.805	
ตัวบ่งชี้ที่ 9	.542	-	-	.022	.294	
ตัวบ่งชี้ที่ 10	.692	.140	9.030	.019	.479	
ตัวบ่งชี้ที่ 11	.605	.160	8.240	.042	.366	
มาตรฐานที่ 4	ตัวบ่งชี้ที่ 12	.704	.185	8.214	.076	.496

องค์ประกอบมาตรฐานที่ 1 ความรู้ความสามารถในการประเมินสภาพผู้รับบริการ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 7 ตัว มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .593 ถึง .850 เรียงลำดับตามค่าน้ำหนักองค์ประกอบจากมากไปหาน้อยคือ ตัวบ่งชี้ที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและวินิจฉัยการพยาบาล (.850) ตัวบ่งชี้ที่ 4 การวางแผนการพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยการพยาบาล (.828) ตัวบ่งชี้ที่ 1 การประเมินสภาพผู้ใช้บริการ (.799) ตัวบ่งชี้ที่ 6 การประเมินผลการปฏิบัติการพยาบาลอย่างต่อเนื่อง (.699) ตัวบ่งชี้ที่ 5 การปฏิบัติการพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยการพยาบาลและแผนการพยาบาล (.694) ตัวบ่งชี้ที่ 2 การประเมินปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยที่ส่งเสริมสุขภาพ (.685) และตัวบ่งชี้ที่ 7 การบันทึกทางการพยาบาล (.593) ตามลำดับ

องค์ประกอบมาตรฐานที่ 2 ความรู้ความสามารถในการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรคประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 1 ตัว มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .462 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบคือ

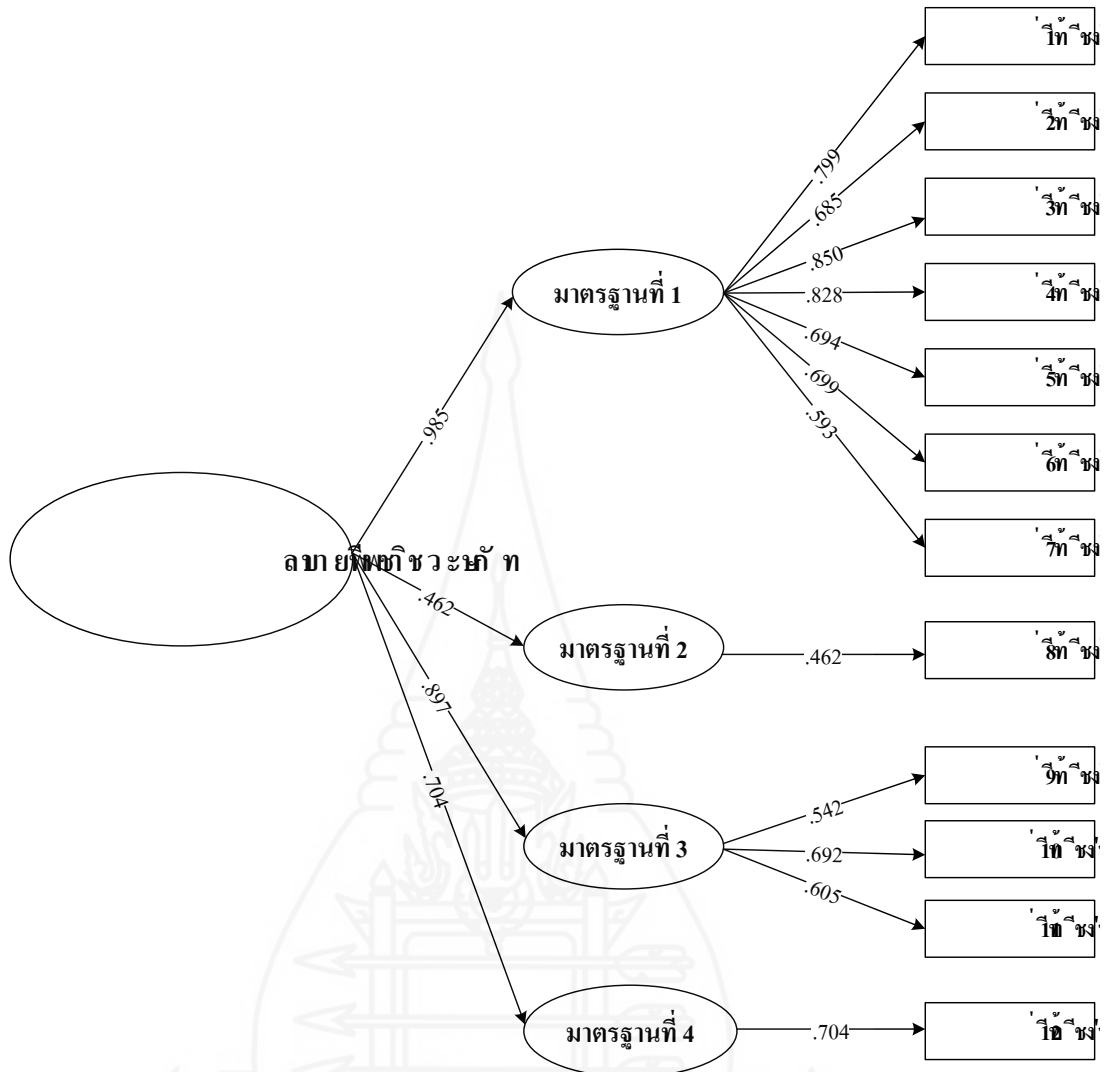
ตัวบ่งชี้ที่ 8 การประเมินการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของบุคคลแต่ละวัย ครอบครัวและชุมชน (.462)

องค์ประกอบมาตรฐานที่ 3 ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้เจ็บป่วยอย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 3 ตัว มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .542 ถึง .692 เรียงลำดับตามค่าน้ำหนักองค์ประกอบจากมากไปหาน้อยคือ ตัวบ่งชี้ที่ 10 การใช้หลักการและเทคโนโลยีการบำบัดทางการพยาบาล (.692) ตัวบ่งชี้ที่ 11 การใช้หลักการดูแลสุขภาพที่บ้านอย่างต่อเนื่อง (.605) และ ตัวบ่งชี้ที่ 9 การประเมินภาวะสุขภาพ ภาวะเสี่ยง และความสามารถในการดูแลตนเอง (.542) ตามลำดับ

องค์ประกอบมาตรฐานที่ 4 หัตถการและ ทักษะ/เทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทั่วไป ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 1 ตัว มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .704 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบคือ ตัวบ่งชี้ที่ 12 การปฏิบัติหัตถการตามข้อบังคับสภาการพยาบาลว่าด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2550 (.704)

โมเดลทักษะวิชาชีพพยาบาล โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 2 แสดงดังภาพที่ 4.1

$\chi^2 = 62.045$ $df = 34$ $\chi^2/df = 1.82$ $p\text{-value} = .002$

RMSEA = .048 SRMR = .014 GFI = .973 AGFI = .938 TLI = .975 CFI = .973

ภาพที่ 4.1 โมเดลทักษะวิชาชีพพยาบาล การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันลำดับที่ 2

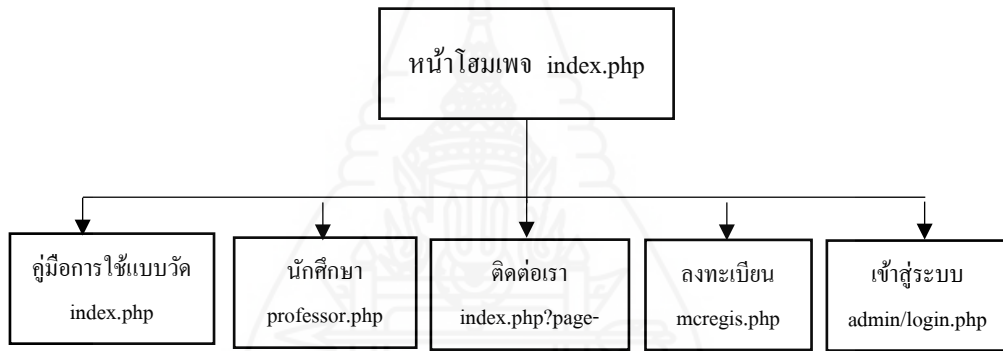
2.2 ผลการตรวจสอบความเที่ยง

คุณภาพของแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล ตามกรอบมาตรฐานตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ด้านความเที่ยง จากการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ระหว่างผลการตั้งเขตของผู้ประเมิน (Inter-rater) 2 คน ได้แก่อาจารย์นิเทศ 1 คน และอาจารย์พี่เลี้ยง 1 คนที่ร่วมกันประเมินผู้ถูกประเมินคนเดียวกัน ในขณะที่ผู้ถูกประเมินปฏิบัติกรพยาบาล พบว่าคะแนนวัดทักษะ

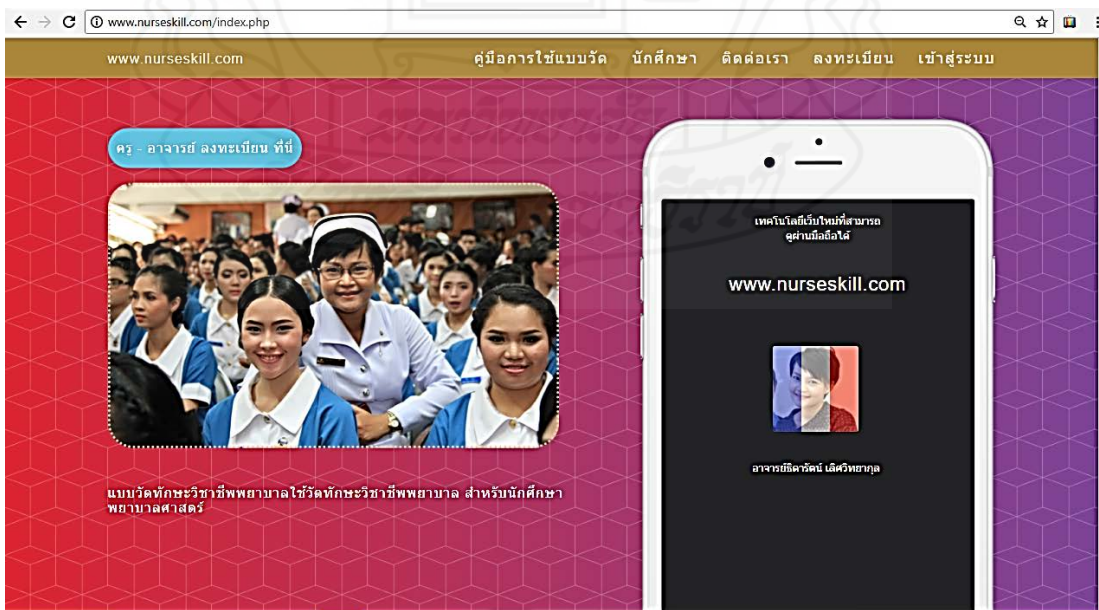
วิชาชีพพยาบาล จากผู้ประเมินคนที่ 1 มีความสัมพันธ์ กับผู้ประเมินคนที่ 2 และมีทิศทางบวก เท่ากับ .870 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.01

2.3 ผลการพัฒนาแบบวัดผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

หลังจากที่แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มีความตรงเชิงเนื้อหา ความตรงเชิงโครงสร้าง และความเที่ยง ผู้วิจัยนำมาออกแบบเพื่อสร้างแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ที่ประกอบด้วย 5 เมนูการใช้งานคือ 1) กลุ่มการใช้งานแบบวัด 2) นักศึกษา 3) ติดต่อเรา 4) ลงทะเบียน และ 5) เข้าสู่ระบบ ผ่านการพิจารณาผู้เชี่ยวชาญด้านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ มีลักษณะโครงสร้างเว็บไซต์ ดังภาพที่ 4.2 และแสดงหน้าเว็บไซต์ <http://www.nurseskill.com/> ดังภาพที่ 4.3

ภาพที่ 4.2 โครงสร้างเว็บไซต์

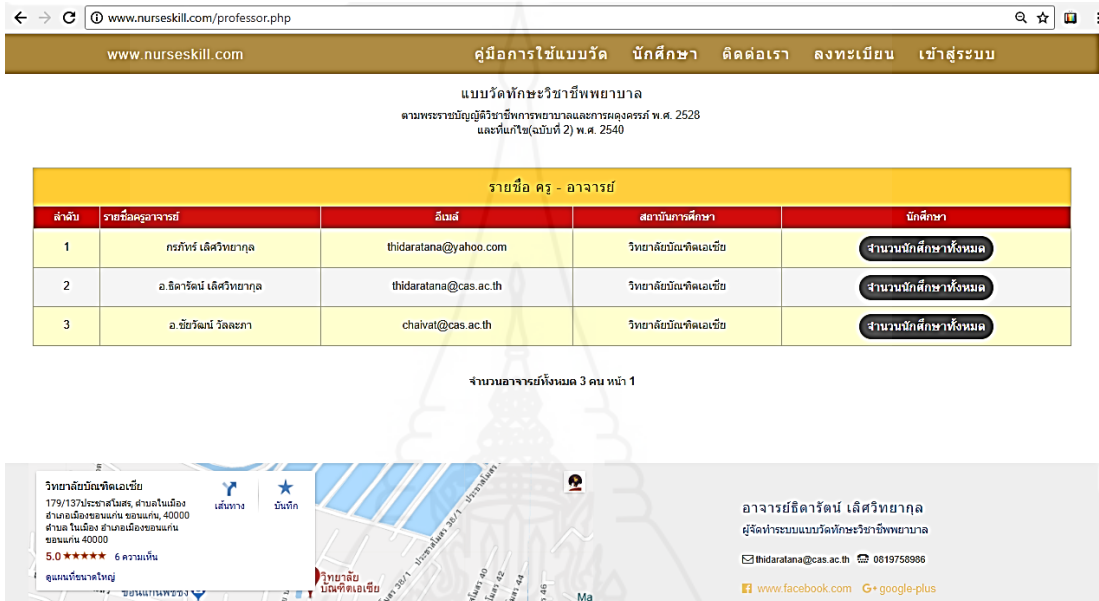

ภาพที่ 4.3 หน้าเว็บไซต์ <http://www.nurseskill.com/>

ในแต่ละเมนูมีลักษณะ ดังนี้

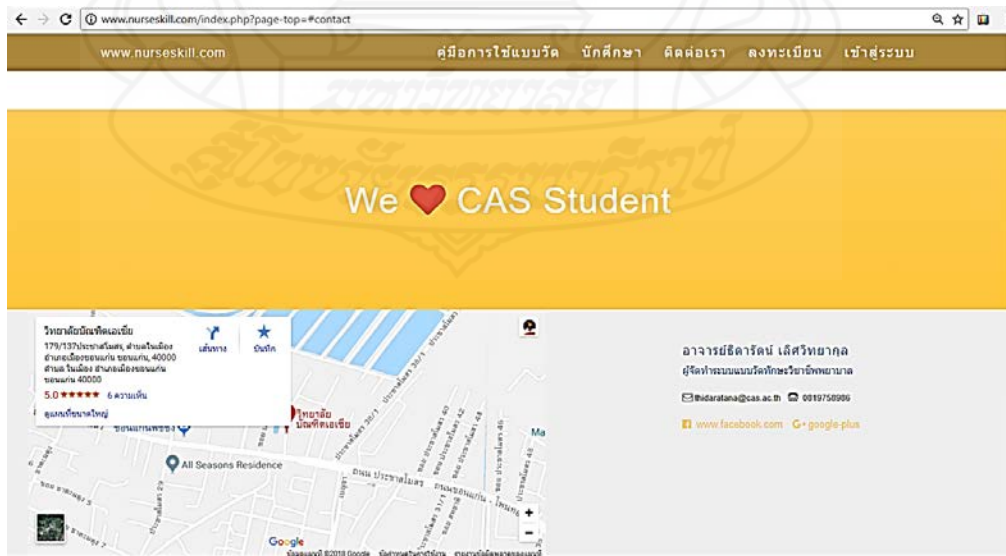
1) คู่มือการใช้แบบวัด (index.php) ประกอบด้วยรายละเอียดคู่มือการใช้แบบวัดทักษะพยาบาลวิชาชีพ แสดงขั้นตอนการใช้แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล รูปแบบอัปโหลดไฟล์ .pdf

2) นักศึกษา (professor.php) ประกอบด้วย รายชื่อนักศึกษาจำแนกตามรายชื่ออาจารย์ผู้ประเมิน แสดงรายละเอียดจำนวนนักศึกษาที่อาจารย์ลงทะเบียนไว้ ดังภาพที่ 4.4

ภาพที่ 4.4 ลักษณะเมนูนักศึกษา

3) ติดต่อเรา (index.php?page) แสดงรายละเอียดช่องทางการประสานงานผู้จัดทำระบบแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล ประกอบด้วยชื่อผู้จัดทำระบบ อีเมล และเบอร์โทรศัพท์ ดังภาพที่ 4.5

ภาพที่ 4.5 ลักษณะเมนูติดต่อเรา

4) ลงทะเบียน (mcregis.php) แสดง ชื่อ-สกุล อาจารย์อีเมล ชื่อสถาบันการศึกษา ชื่อผู้รั้รหัสผ่าน ที่ผู้ประเมินกำหนดเอง ดังภาพที่ 4.76

ภาพที่ 4.6 ลักษณะเมนูลงทะเบียน

5) เข้าสู่ระบบ (admin/login.php) แสดงการเลือกอินสำหรับอาจารย์ การเลือกอินสำหรับนักศึกษา และ การเข้าสู่ระบบ ดังภาพที่ 4.7

ภาพที่ 4.7 ลักษณะเมนูเข้าสู่ระบบ

6) เมื่อเข้าสู่ระบบ แสดงหน้าแรก (admin/index.php) แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล (admin/cvgroup.php) รายชื่อนักศึกษา (admin/stdent.php) และ Logout ซึ่งในหน้าเพจนี้ผู้ประเมินสามารถแก้ไขข้อมูลส่วนตัวหรือเปลี่ยนรหัสผ่านได้ ดังภาพที่ 4.8

ภาพที่ 4.8 รายละเอียดเมื่อเข้าสู่ระบบ

7) เมื่อเข้าสู่เว็บเพจแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล (admin/cvgroup.php) แสดงรายละเอียดแบบวัดทักษะ 4 มาตรฐาน ในแต่ละมาตรฐานมีรายละเอียดตัวบ่งชี้ และ เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูปรีด 4 ระดับ ดังภาพที่ 4.9 และ ภาพที่ 4.10

ชื่อ	รายละเอียด มาตรฐาน	บันทึกล่าสุด	แก้ไข	ลบ
1	มาตรฐานที่ 1 ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล	2016-09-07	Edit	ลบ
2	มาตรฐานที่ 2 ความรู้ความสามารถในการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค	2016-09-07	Edit	ลบ
3	มาตรฐานที่ 3 ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้เจ็บป่วยอย่างต่อเนื่อง	2016-09-09	Edit	ลบ
4	มาตรฐานที่ 4 ทัศนคติและทักษะในการปฏิบัติงานพยาบาลทั่วไป	2016-09-09	Edit	ลบ

ภาพที่ 4.9 รายละเอียดแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล 4 มาตรฐาน

แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล มาตรฐานที่ 1

Previous

ลำดับ	ตัวบ่งชี้	รายละเอียด	รายละเอียดผล	ปรับปรุง
1	การประเมินสภาพไข้บริการ	1. มีการรวบรวมข้อมูลจากการตรวจประเมินสภาพไข้ร่างกาย จิต ปัญญา สังคม 2. มีการรวบรวมข้อมูลจากการตรวจประเมินสภาพไข้ร่างกาย จิต ปัญญา สังคม และ ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการด้วยเทคนิควิธีที่เหมาะสมและถูกต้อง 3. มีการรวบรวมข้อมูลจากการตรวจประเมินสภาพไข้ร่างกาย จิต ปัญญา สังคม และ ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการด้วยเทคนิควิธีที่เหมาะสมและถูกต้อง และ สามารถประเมินสภาพไข้บริการ โดยคำนึงถึงความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมของผู้ให้บริการได้ครอบคลุม 4. มีการรวบรวมข้อมูลจากการตรวจประเมินสภาพไข้ร่างกาย จิต ปัญญา สังคม และ ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการด้วยเทคนิควิธีที่เหมาะสมและถูกต้อง และสามารถประเมินสภาพไข้บริการ โดยคำนึงถึงความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรม ความเชื่อ และ ถูกต้องตามสภาพปัญหาและความต้องการของผู้ให้บริการ	<input type="button" value="Edit รายละเอียด"/>	<input type="button" value="ลบ"/>
2	การประเมินปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยที่ส่งเสริมสุขภาพ	1. มีการระบุปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสุขภาพ อันเกิดจากปัจจัยบุคคลและสิ่งแวดล้อมทางกายภาพได้ครอบคลุม 2. มีการระบุปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสุขภาพ อันเกิดจากปัจจัยบุคคลและสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และ ปัจจัยสิ่งแวดล้อมด้านสังคม วัฒนธรรมได้ครอบคลุม 3. มีการระบุปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสุขภาพ อันเกิดจากปัจจัยบุคคลและสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และปัจจัยสิ่งแวดล้อมด้านสังคมและวัฒนธรรม มีการระบุปัจจัยที่ส่งเสริมสุขภาพอันเกิดจากบุคคล สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และสิ่งแวดล้อมด้านสังคม วัฒนธรรม ได้ครอบคลุม 4. มีการระบุปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสุขภาพ อันเกิดจากปัจจัยบุคคลและสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และปัจจัยสิ่งแวดล้อมด้านสังคมและวัฒนธรรม มีการระบุปัจจัยที่ส่งเสริมสุขภาพอันเกิดจากบุคคล สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และสิ่งแวดล้อมด้านสังคม วัฒนธรรม ของผู้ให้บริการได้ครอบคลุม	<input type="button" value="Edit รายละเอียด"/>	<input type="button" value="ลบ"/>
		1. มีการเรียงลำดับความสำคัญของปัญหา ได้เหมาะสม		

ภาพที่ 4.10 รายละเอียดตัวบ่งชี้ และ เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริค 4 ระดับในแต่ละมาตรฐาน

8) เมื่อเข้าเว็บเพจรายชื่อนักศึกษา (admin/stdent.php) แสดงรายชื่อนักศึกษาที่ลงทะเบียนตามรายชื่ออาจารย์ผู้ประเมิน ผู้ประเมินสามารถให้คะแนนประเมินทักษะวิชาชีพพยาบาลเป็นรายบุคคล และ เข้าสู่เกณฑ์การแปลผลคุณภาพทักษะวิชาชีพพยาบาล (admin/reporad.php?) โดยผู้ประเมินสามารถเพิ่มรายชื่อนักศึกษาที่ถูกประเมินได้ ในช่องเพิ่มนักศึกษา ดังภาพที่ 4.11

แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล

ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528 และที่แก้ไข(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2540

ลำดับ	รหัสนักศึกษา	ประเมินนักศึกษา	ปี พ.ศ.	สถานประเมิน 1	สถานประเมิน 2	สถานประเมิน 3	สถานประเมิน 4	แก้ไขประเมิน	แก้ไข	คะแนนประเมิน
1	5714101	นางสาววไลสินี หริสสอน	2560	✓	✓	✓	✓	<input type="button" value="แก้ไขประเมิน"/>	<input type="button" value="แก้ไขนักศึกษา"/>	<input type="button" value="รายงานคะแนน"/>
2	5714102	นางสาววิภา บัณฑิต	2560	✓	✓	✓	✓	<input type="button" value="แก้ไขประเมิน"/>	<input type="button" value="แก้ไขนักศึกษา"/>	<input type="button" value="รายงานคะแนน"/>
3	5714103	นางสาวธัญญิณี หิรัญ	2560	✓	✓	✓	✓	<input type="button" value="แก้ไขประเมิน"/>	<input type="button" value="แก้ไขนักศึกษา"/>	<input type="button" value="รายงานคะแนน"/>
4	5714104	นางสาวศุภิญญา โจนพละ	2560	✓	✓	✓	✓	<input type="button" value="แก้ไขประเมิน"/>	<input type="button" value="แก้ไขนักศึกษา"/>	<input type="button" value="รายงานคะแนน"/>
5	5714105	นางสาวธัญญา ธงพรธรา	2560	✓	✓	✓	✓	<input type="button" value="แก้ไขประเมิน"/>	<input type="button" value="แก้ไขนักศึกษา"/>	<input type="button" value="รายงานคะแนน"/>
6	5714106	นางสาวนันทน์ ในสุพรรณ	2560	✓	✓	✓	✓	<input type="button" value="แก้ไขประเมิน"/>	<input type="button" value="แก้ไขนักศึกษา"/>	<input type="button" value="รายงานคะแนน"/>
7	5714107	นางสาวศุภิญญา จำปาปึง	2560	✗	✓	✗	✗	<input type="button" value="แก้ไขประเมิน"/>	<input type="button" value="แก้ไขนักศึกษา"/>	<input type="button" value="รายงานคะแนน"/>
8	5714108	นางสาวณัฐมาศ นิลศิริ	2560	✗	✗	✗	✗	<input type="button" value="แก้ไขประเมิน"/>	<input type="button" value="แก้ไขนักศึกษา"/>	<input type="button" value="รายงานคะแนน"/>
รวมนักศึกษา			ปี พ.ศ.							
	0-9	เพิ่มนักศึกษา	2559	<input type="button" value="เพิ่มนักศึกษา"/>						

ภาพที่ 4.11 รายชื่อนักศึกษาที่ลงทะเบียนไว้เพื่อประเมินทักษะวิชาชีพพยาบาล

9) ผู้ประเมินเลือกรายชื่อนักศึกษาที่จะประเมิน จะแสดงรายการการประเมินรายบุคคลตามมาตรฐาน เมื่อประเมินครบทั้ง 4 มาตรฐาน สามารถเลือกรายงานคะแนนประเมินเพื่อแปลผลระดับคุณภาพทักษะวิชาชีพพยาบาล ดังภาพที่ 4.12 และภาพที่ 4.13

www.nurseskill.com/admin/view.php?cv_code=5714106

www.nurseskill.com หน้าแรก แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล รายชื่อนักศึกษา Logout

แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล
ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528
และที่แก้ไข(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2540

Previous Next

รหัส นักศึกษา	รายชื่อนักศึกษา	ระดับคะแนน
5714106	นางสาวน้ำฝน โนนสุวรรณ	เลือกคะแนนประเมินมาตรฐาน

ประเมินมาตรฐานชุดที่ 1 ประเมินมาตรฐานชุดที่ 2 ประเมินมาตรฐานชุดที่ 3 ประเมินมาตรฐานชุดที่ 4

✓ ✓ ✓ ✓

ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล

ตัวบ่งชี้	รายการ	1	2	3	4
1	1. มีการรวบรวมข้อมูลจากการตรวจประเมินสภาพด้านร่างกาย จิต ปัญญา สังคม 2. มีการรวบรวมข้อมูลจากการตรวจประเมินสภาพด้านร่างกาย จิต ปัญญา สังคม และ ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการด้วยเทคนิควิธีที่ เหมาะสมและถูกต้อง 3. มีการรวบรวมข้อมูลจากการตรวจประเมินสภาพด้านร่างกาย จิต				

ภาพที่ 4.12 แสดงรายการการประเมินรายบุคคล

www.nurseskill.com หน้าแรก คู่มือการใช้งาน แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล รายชื่อนักศึกษา รายงานประเมิน Logout

รายงานระบบคะแนน

Previous Next

รหัสนักศึกษา	รายชื่อนักศึกษา	ระดับคะแนนผลรวม มาตรฐาน 4 ชุด														
5714101	 นางสาววิลาสินี ทวีสอน	<table border="1"> <thead> <tr> <th>คะแนนรวมมาตรฐาน</th> <th>ผลรวม</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>คะแนนรวมมาตรฐานที่ 1</td> <td>21</td> </tr> <tr> <td>คะแนนรวมมาตรฐานที่ 2</td> <td>1</td> </tr> <tr> <td>คะแนนรวมมาตรฐานที่ 3</td> <td>3</td> </tr> <tr> <td>คะแนนรวมมาตรฐานที่ 4</td> <td>1</td> </tr> <tr> <td>คะแนนรวมพร้อมน้ำหนัก</td> <td>26</td> </tr> <tr> <td>ระดับคะแนนที่ได้</td> <td>ระดับคุณภาพ ปรับปรุง</td> </tr> </tbody> </table>	คะแนนรวมมาตรฐาน	ผลรวม	คะแนนรวมมาตรฐานที่ 1	21	คะแนนรวมมาตรฐานที่ 2	1	คะแนนรวมมาตรฐานที่ 3	3	คะแนนรวมมาตรฐานที่ 4	1	คะแนนรวมพร้อมน้ำหนัก	26	ระดับคะแนนที่ได้	ระดับคุณภาพ ปรับปรุง
คะแนนรวมมาตรฐาน	ผลรวม															
คะแนนรวมมาตรฐานที่ 1	21															
คะแนนรวมมาตรฐานที่ 2	1															
คะแนนรวมมาตรฐานที่ 3	3															
คะแนนรวมมาตรฐานที่ 4	1															
คะแนนรวมพร้อมน้ำหนัก	26															
ระดับคะแนนที่ได้	ระดับคุณภาพ ปรับปรุง															

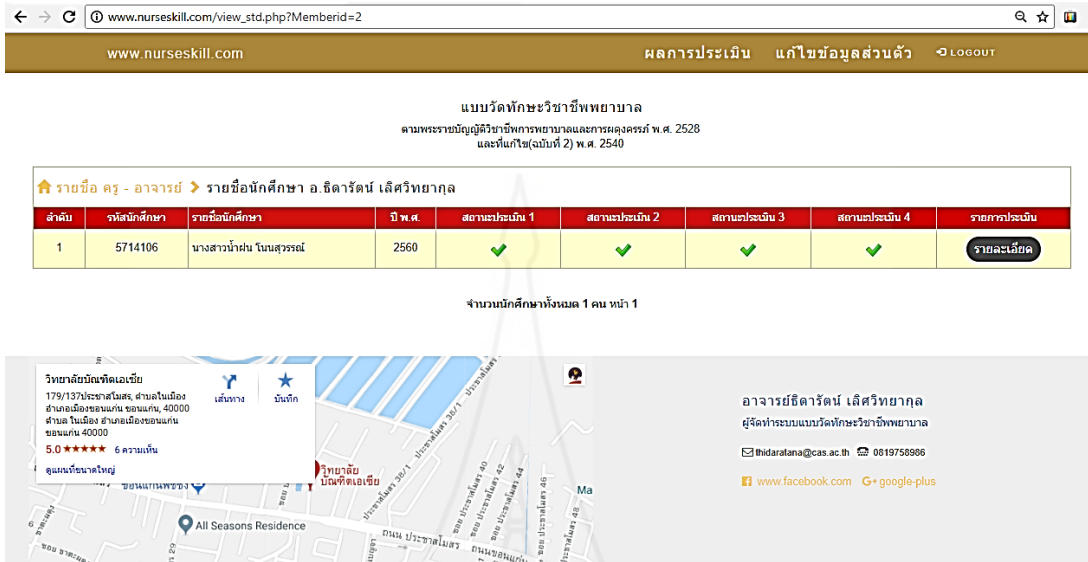
เกณฑ์แปลผลคุณภาพระดับทักษะวิชาชีพพยาบาล
1-28 คะแนน ผู้ถูกประเมินมี ทักษะวิชาชีพพยาบาล ระดับ ปรับปรุง
29-33 คะแนน ผู้ถูกประเมินมี ทักษะวิชาชีพพยาบาล ระดับ พอใช้
34-37 คะแนน ผู้ถูกประเมินมี ทักษะวิชาชีพพยาบาล ระดับ ดี
38-48 คะแนน ผู้ถูกประเมินมี ทักษะวิชาชีพพยาบาล ระดับ ดีมาก

ภาพที่ 4.13 แสดงการแปลผลระดับคุณภาพทักษะวิชาชีพพยาบาล

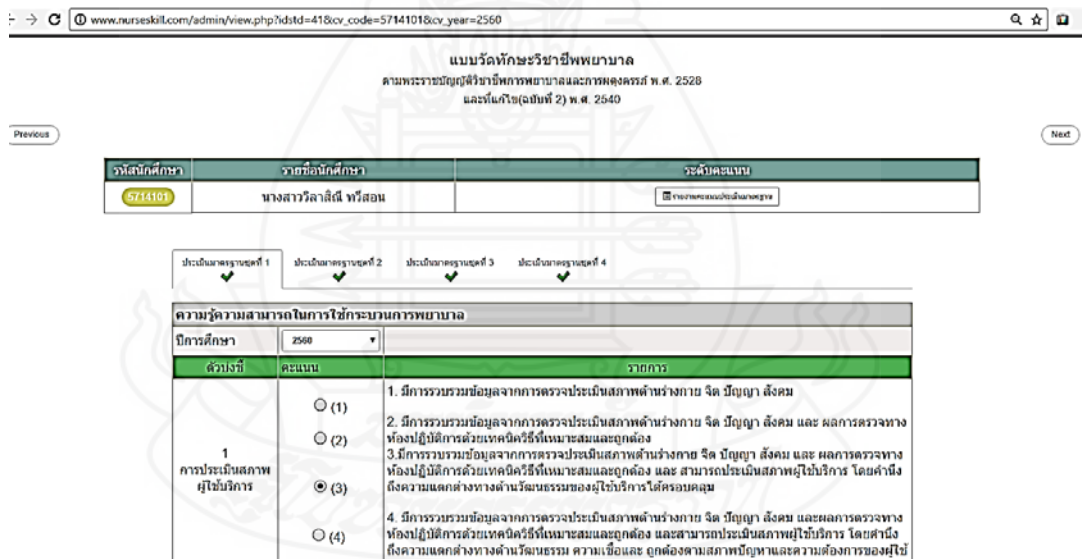
แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้น มีลักษณะเด่นคือ

1) ผู้ถูกประเมินสามารถเข้าไปตรวจสอบผลการประเมินของตนเองได้ โดยสามารถเข้าเมนูเข้าสู่ระบบ เลือก ล็อกอินสำหรับนักศึกษา โดยใช้รหัสนักศึกษาเป็นทั้ง Username และ

Password ซึ่งผู้ถูกประเมินสามารถแก้ไขข้อมูลส่วนตัวได้ ดังภาพที่ 4.14 และแสดงผลการประเมินรายบุคคล ดังภาพที่ 4.15

ภาพที่ 4.14 การล็อกอินสำหรับนักศึกษา

ภาพที่ 4.15 ผลการประเมินรายบุคคล

2) ผู้ประเมินสามารถแก้ไขคะแนนการประเมินทักษะวิชาชีพพยาบาลได้เมื่อทักษะของผู้เรียนมีการพัฒนาขึ้น

3) ผู้ประเมินและผู้ถูกประเมินสามารถเข้าใช้เครือข่ายได้จากสมาร์ตโฟน จึงสะดวกต่อการใช้และสามารถประเมินตามสภาพจริง ผู้ถูกประเมินทราบผลการประเมินได้ทันที

นอกจากนั้นผลจากการทดลองใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ พบว่า ผู้ใช้มีความเห็นว่าง่ายและสะดวกต่อการใช้งาน ขั้นตอนไม่ซับซ้อน และประมวลผลระดับคุณภาพได้ทันที

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ สร้างและตรวจสอบคุณภาพแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการแบ่งเป็น 2 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1 การสร้างแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย 2 กลุ่ม ดังนี้ 1) กลุ่มที่ใช้พิจารณาความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ในการประเมินทักษะวิชาชีพพยาบาล ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ได้แก่ อาจารย์พยาบาลที่มีประสบการณ์ด้านการจัดการเรียนการสอนทางการพยาบาล 3 ปีขึ้นไป จำนวน 15 คน และ 2) กลุ่มที่ใช้พิจารณาความสอดคล้องของมาตรฐานตัวบ่งชี้ เกณฑ์การประเมิน ค่าคะแนน และระดับคุณภาพของทักษะวิชาชีพพยาบาล ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการพยาบาล และการวัดและประเมินผล 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการพยาบาล 1 คน และ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 1 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ ประเด็นการสนทนากลุ่ม เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ ในการประเมินทักษะวิชาชีพพยาบาล และ แบบประเมินความสอดคล้องของมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ เกณฑ์การประเมิน น้ำหนักค่าคะแนน และเกณฑ์แปลผลระดับคุณภาพของทักษะวิชาชีพพยาบาล

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนพยาบาลที่มีประสบการณ์ด้านการสอน 3 ปีขึ้นไป จำนวน 15 คน พิจารณาความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ ทักษะวิชาชีพพยาบาล สำหรับประเมินทักษะวิชาชีพพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล โดยการสนทนากลุ่ม และ ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบนิยามศัพท์ การใช้ภาษา ความสอดคล้องของพฤติกรรมกรประเมิน มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ เกณฑ์การประเมิน เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริค 4 ระดับ ค่าคะแนน และเกณฑ์แปลผลระดับคุณภาพของทักษะวิชาชีพพยาบาล

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์เนื้อหา และวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์

ระยะที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย 2 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล ด้านความตรงเชิงโครงสร้าง ได้แก่ นักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 4 สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ลงทะเบียนเรียน การศึกษา 2559 จำนวน 5 สถาบัน จำนวน 364 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างแบบกลุ่ม

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ตรวจสอบความเที่ยงของแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล คือ นักศึกษาพยาบาล สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ลงทะเบียนเรียน การศึกษา 2559 ชั้นปีที่ 4 จำนวน 16 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่มตามการแบ่งกลุ่มเพื่อขึ้นฝึกทักษะการปฏิบัติการพยาบาลในรายวิชาภาคปฏิบัติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย รายการประเมิน 4 มาตรฐาน 12 ตัวบ่งชี้ เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูปรีค 4 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบคุณภาพความตรงเชิงโครงสร้าง โดยนำแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล ให้อาจารย์นิเทศประเมินพฤติกรรมทักษะวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาลขณะฝึกปฏิบัติงานในสถานที่ฝึกปฏิบัติงาน และ ทดลองใช้เพื่อหาความเที่ยง โดยอาจารย์ที่นิเทศ นักศึกษาพยาบาลที่ขึ้นฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ประเมินพฤติกรรมนักศึกษาจากการปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยโดยมีอาจารย์ กลุ่มละ 2 คน ประกอบด้วยอาจารย์นิเทศ และอาจารย์พี่เลี้ยงบนหอผู้ป่วย

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) และวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ระหว่างผลการสังเกตของผู้ประเมิน (Inter-rater) 2 คน

1. สรุปการวิจัย

ผลการวิจัย การพัฒนาแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนี้

1.1 แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล สำหรับนักศึกษาพยาบาล ประกอบด้วย 4 มาตรฐาน 12 ตัวบ่งชี้ มีเกณฑ์การประเมินในแต่ละตัวบ่งชี้ โดยให้คะแนนแบบรูปรีค 4 ระดับ นำหนักคะแนน

แต่ละตัวบ่งชี้ 4 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 48 คะแนน มีเกณฑ์การแปลผลระดับคุณภาพของทักษะวิชาชีพพยาบาล 4 ระดับ คือ ปรับปรุง พอใช้ ดี ดีมาก รายละเอียดดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล

ตัวบ่งชี้ที่ 1 การประเมินสภาพผู้ใช้บริการ

ตัวบ่งชี้ที่ 2 การประเมินปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยที่ส่งเสริม

ตัวบ่งชี้ที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูล และวินิจฉัยการพยาบาล

ตัวบ่งชี้ที่ 4 การวางแผนการพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัย

ตัวบ่งชี้ที่ 5 การปฏิบัติการพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยการพยาบาลและ

แผนการพยาบาล

ตัวบ่งชี้ที่ 6 การประเมินผลการปฏิบัติการพยาบาลอย่างต่อเนื่อง

ตัวบ่งชี้ที่ 7 การบันทึกทางการพยาบาล

มาตรฐานที่ 2 ความรู้ความสามารถในการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค

ตัวบ่งชี้ที่ 8 การประเมินการเจริญเติบโตและพัฒนาการของบุคคลแต่ละวัย

ครอบครัวและชุมชน

มาตรฐานที่ 3 ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้เจ็บป่วยอย่างต่อเนื่อง

ตัวบ่งชี้ที่ 9 ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้เจ็บป่วยอย่างต่อเนื่อง

ตัวบ่งชี้ที่ 10 การใช้หลักการและเทคโนโลยีการบำบัดทางการพยาบาล

ตัวบ่งชี้ที่ 11 การใช้หลักการดูแลสุขภาพที่บ้านอย่างต่อเนื่อง

มาตรฐานที่ 4 หัตถการและ ทักษะ/เทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทั่วไป

ตัวบ่งชี้ที่ 12 การปฏิบัติหัตถการตามข้อบังคับสภาการพยาบาลว่าด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2550

1.2 แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล สำหรับนักศึกษาพยาบาลที่พัฒนาขึ้น มีคุณภาพ โดยมีความตรงเชิงเนื้อหา ความตรงเชิงโครงสร้าง และความเที่ยง ดังนี้

1.2.1 มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 ทุกตัวบ่งชี้

1.2.2 ผลการวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยัน ด้านทักษะวิชาชีพพยาบาล ของนักศึกษาพยาบาล พบว่าค่าไคสแคว (χ^2) = 62.045 องศาอิสระ (df) = 34 ค่าไคสแควสัมพัทธ์ (χ^2/df) = 1.82 ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังของการประมาณค่าความคาดเคลื่อน (RMSEA) = .048 ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (SRMR) = .014 ดัชนี GFI = .973 ดัชนี AGFI = .938 ดัชนี Tucker-Lewis Index (TLI) = .975 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) = .987

1.2.3 ผลการตรวจสอบความเที่ยง พบว่าคะแนนวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล จากผู้ประเมินคนที่ 1 มีความสัมพันธ์ กับผู้ประเมินคนที่ 2 และมีทิศทางบวก เท่ากับ .870 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 แสดงว่าแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลที่สร้างขึ้นมีความเที่ยง

1.2.4 แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลสำหรับนักศึกษาพยาบาล ที่มีความตรงเชิงเนื้อหา ความตรงเชิงโครงสร้าง และความเที่ยง นำมาออกแบบพัฒนาแบบวัดผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ได้แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ใช้งานง่าย บนเว็บไซต์ <http://www.nurseskill.com/> ประกอบด้วย 5 เมนู หลักการใช้งานคือ 1) คู่มือการใช้แบบวัด 2) นักศึกษา 3) ติดต่อเรา 4) ลงทะเบียน และ 5) เข้าสู่ระบบ

มีขั้นตอนเข้าสู่ระบบ โดยการลงทะเบียนผู้ประเมินและผู้ถูกประเมิน เพื่อกำหนด Username และ Password ที่ใช้ในการล็อกอินใช้ระบบ ผู้ประเมินสามารถเลือกรายชื่อนักศึกษาที่จะประเมิน เพื่อเข้าสู่รายการประเมินในแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลทั้ง 4 มาตรฐาน 12 ตัวบ่งชี้ และแสดงรายงานสรุปคะแนนประเมินรายด้าน คะแนนรวม และแปลผลระดับคุณภาพทักษะวิชาชีพพยาบาล 4 ระดับ คือ ปรับปรุง พอใช้ ดี และดีมาก

2. อภิปรายผล

จากการพัฒนาแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีประเด็นที่นำมาอภิปรายผลดังนี้

2.1 จากการสังเคราะห์เอกสาร พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ.2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2540 และ งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์ประเมินสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพ ของ จารีศิริกุลศิริปัญญา (2556) ผู้วิจัยสังเคราะห์ได้องค์ประกอบทักษะวิชาชีพพยาบาลตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต 5 มาตรฐาน 28 ตัวบ่งชี้ การที่ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 15 ท่าน มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ทักษะวิชาชีพพยาบาล สำหรับนักศึกษาพยาบาลควรมี 4 มาตรฐาน 12 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล 2) ความรู้ความสามารถในการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค 3) ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้เจ็บป่วยอย่างต่อเนื่อง 4) หัตถการและทักษะหรือเทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทั่วไป

อภิปรายผลได้ว่า ทักษะวิชาชีพพยาบาลสำหรับนักศึกษาพยาบาล สอดคล้องกับบทบาทพยาบาล 4 มิติ ด้านการรักษาพยาบาล การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค และ การฟื้นฟูสภาพร่างกาย ซึ่ง ทักษะวิชาชีพพยาบาลที่ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเหมาะสม ล้วนเป็นทักษะพื้นฐานสำหรับระดับปริญญาตรี และพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิได้แยกมาตรฐานที่ 4 ความรู้ความสามารถด้านการพยาบาล ครอบคลุมและการผดุงครรภ์ใน 5 มาตรฐานออกไป เนื่องจากทักษะด้านการพยาบาลครอบคลุมและ การผดุงครรภ์ เป็นทักษะที่ต้องมีการประเมินเฉพาะในสาขาวิชาและ เมื่อจบการศึกษานักศึกษา สามารถเลือกสอบเพื่อขึ้นทะเบียนขอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพพยาบาลที่ไม่รวมการผดุงครรภ์ได้

2.2 การตรวจสอบคุณภาพแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล

2.2.1 แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล สำหรับนักศึกษาพยาบาล มีความตรงเชิงเนื้อหา ค่าดัชนีความสอดคล้องพฤติกรรมกรรมการประเมิน เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ เป็นไปตามเกณฑ์ กล่าวคือดัชนีความสอดคล้องมีค่าเท่ากับหรือมากกว่า .05 ขึ้นไป แสดงว่า แบบวัดมีคุณภาพที่จะวัด ทักษะวิชาชีพพยาบาล ของนักศึกษาได้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการวัด ซึ่งผู้วิจัยได้ทบทวนเอกสาร และงานวิจัยเกี่ยวกับกับทักษะวิชาชีพพยาบาลที่มีความสัมพันธ์และเชื่อมโยงระหว่างทักษะวิชาชีพ พยาบาล ตาม พระราชบัญญัติวิชาชีพพยาบาล ที่ สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์

2.2.2 แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลสำหรับนักศึกษาพยาบาล มีความตรงเชิง โครงสร้าง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา ทบทวนแนวคิดทฤษฎี ที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ สามารถอภิปราย ผลเรียงจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด ไปน้อยที่สุด ตามลำดับดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล มีค่าน้ำหนัก องค์ประกอบมากที่สุด จะเห็นได้ว่า กระบวนการพยาบาลเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการวิเคราะห์ ปัญหาของผู้ใช้บริการ เพื่อวางแผนการพยาบาลในการปฏิบัติการพยาบาลให้มีคุณภาพ ซึ่ง องค์ประกอบย่อยที่สำคัญ คือการประเมินสภาพผู้ให้บริการ การวิเคราะห์ข้อมูล และวินิจฉัยการ พยาบาล และการวางแผนการพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยการพยาบาล สอดคล้องกับคำนิยาม การพยาบาลในพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528 และที่แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2540 ใน มาตรา 4 โดยสรุปว่า "การพยาบาลเป็นการปฏิบัติต่อมนุษย์ โดย ต้องอาศัยหลักวิทยาศาสตร์และศิลปะการพยาบาล"

มาตรฐานที่ 3 ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้เจ็บป่วยอย่างต่อเนื่อง มีค่าน้ำหนัก องค์ประกอบเป็นลำดับที่สอง มีองค์ประกอบย่อยที่สำคัญคือ การใช้หลักการและเทคโนโลยีการ บำบัดทางการพยาบาล สอดคล้องกับ ความหมายของ การประกอบวิชาชีพการพยาบาลใน พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2540 คือ การปฏิบัติหน้าที่การพยาบาลต่อบุคคล ครอบครัว และชุมชน เป็นการกระทำต่อร่างกายและจิตใจของบุคคล รวมทั้งการจัดสภาพแวดล้อม เพื่อการแก้ปัญหาความเจ็บป่วยการบรรเทาอาการของโรค การถูกลามของโรค และการฟื้นฟูสภาพ ดังนั้นความรู้ความสามารถในการดูแลผู้เจ็บป่วยอย่างต่อเนื่องจึงมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงจากการวางแผนการพยาบาลใน มาตรฐานที่ 1

มาตรฐานที่ 4 หัตถการและ ทักษะ/เทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทั่วไป มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เป็นลำดับที่สาม ทักษะนี้พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติหัตถการตามข้อบังคับสภาการพยาบาลว่าด้วย ข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2550 ส่วนที่ 2 ว่าด้วยการทำหัตถการ ข้อ 8 ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล ชั้นหนึ่ง ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ชั้นหนึ่ง สามารถระทำการพยาบาลโดยการทำหัตถการตามขอบเขตที่กำหนด ดังนี้ 1) การทำแผล การตกแต่งบาดแผล การเย็บแผล การตัดไหม การผ่าฝีในตำแหน่งซึ่งไม่เป็นอันตรายต่ออวัยวะสำคัญของร่างกาย การถอดเล็บ และการจี๊ดหรือจี๊ดปลา 2) การผ่าตัดเอาสิ่งแปลกปลอมที่อยู่ในตำแหน่งซึ่งไม่เป็นอันตรายต่ออวัยวะสำคัญของร่างกายออกโดยฉีดยาระงับความรู้สึกทางผิวหนัง และ 3) การล้างตา ซึ่งสอดคล้องกับ ความหมายของ การประกอบวิชาชีพการพยาบาลในพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2540 ว่าด้วยการ ช่วยเหลือแพทย์ระทำการรักษาโรค

มาตรฐานที่ 2 ความรู้ความสามารถในการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นลำดับสุดท้าย แสดงให้เห็นว่าบทบาทของนักศึกษาพยาบาลส่วนใหญ่ ปฏิบัติการพยาบาลชัดเจน ในบทบาทด้านการรักษาพยาบาล การปฏิบัติหัตถการ และการดูแลภาวะเจ็บป่วยต่อเนื่อง ส่วนบทบาทด้านการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค เป็นบทบาทที่ปฏิบัติต่อจาก การให้การพยาบาลและการดูแลรักษาต้องอาศัยการดูแลผู้ป่วยที่ต่อเนื่องระยะยาว และเมื่อประกอบวิชาชีพแล้วต้องมีการพัฒนาสมรรถนะด้านการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรคที่มีความชำนาญ และเชี่ยวชาญสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

3) แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล มีความเที่ยงเท่ากับ .87 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ถือว่ามีความเที่ยงสูง แสดงว่าทุกตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมในการวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล สำหรับนักศึกษาพยาบาลได้ครอบคลุมทักษะวิชาชีพพยาบาล ด้านสมรรถนะวิชาชีพพยาบาล (สภาการพยาบาลแห่งประเทศไทย, 2540) ซึ่งความเที่ยงของเครื่องมือที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ประเมินเป็นการวัดความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายในของเครื่องมือ โดยการพิจารณาของผู้ประเมินตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ผู้ประเมินแต่ละคนมีความเป็นอิสระต่อกัน ค่าความเที่ยงนี้จึงขึ้นจากความคงเส้นคงวาของผลการพิจารณาจากผู้ประเมิน ผู้วิจัยอภิปรายได้ว่า แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล สำหรับ

นักศึกษาพยาบาลที่พัฒนาขึ้น เป็นแบบวัดที่มีข้อความ และรายละเอียดที่ระบุเกณฑ์ได้ชัดเจน ขณะประเมินผู้ประเมินทั้ง 2 คน ได้ประเมิน โดยการสังเกตจากสิ่งที่วัดพร้อมกัน จึงทำให้เกิดความเที่ยงสูง และเครื่องมือที่ใช้ในการสังเกต ควรมีค่าเที่ยงตั้งแต่ .80 ขึ้นไป

ผู้วิจัยออกแบบพัฒนาเว็บไซต์ <http://www.nurseskill.com/> ประกอบด้วย 5 เมนูการใช้งานคือ 1) คู่มือการใช้แบบวัด 2) นักศึกษา 3) ติดต่อเรา 4) ลงทะเบียน และ 5) เข้าสู่ระบบ ผู้ประเมินสามารถใช้แบบวัดทักษะในการประเมินผู้เรียนได้สะดวกรวดเร็ว ผ่านหน้าจอสมาร์ตโฟน และประเมินผู้เรียนได้ในสภาพจริง ระบบสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับผลการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบอย่างทันที ผู้เรียนสามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการประเมินที่สอดคล้องกับการวัดและประเมินทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ดังที่ ศศิธร บัวทอง (2560) ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ว่า ต้องเป็นการวัดและประเมินผลสภาพที่แท้จริงของนักเรียน เป็นพื้นฐานของเหตุการณ์ในชีวิตจริง ยึดการปฏิบัติเป็นสำคัญและสัมพันธ์กับการเรียนการสอน เน้นพัฒนาการที่ปรากฏให้เห็นผู้เกี่ยวข้องในการประเมินมีหลายฝ่ายและเกิดขึ้นในทุกบริบททั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน หรือสถานที่อื่นๆ ดังนั้นการวัดและประเมินทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จะต้องเป็นการสร้างความสมดุลในการประเมินผลเชิงคุณภาพ เน้นการปฏิบัติจริง บูรณาการวิธีการประเมินและใช้เครื่องมือวัดที่หลากหลาย สร้างและพัฒนาระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการวัดและประเมินผลเพื่อยกระดับการทดสอบวัดและประเมินผลให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และนำประโยชน์ของผลสะท้อนจากการปฏิบัติของผู้เรียนมาปรับปรุงแก้ไขงาน

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลนี้ หากจะขยายผลนำไปใช้ในสถาบันอื่นๆ ควรจะมีการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของแบบวัดอีกครั้ง เพื่อให้แน่ใจว่าแบบวัดมีคุณภาพเหมาะสมกับกลุ่มที่นำไปใช้

3.1.2 การนำแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลไปใช้ ควรมีการอบรมผู้ประเมินในการใช้แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ด้านเกณฑ์ประเมิน และการเข้าใช้ระบบ

3.1.3 แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลนี้ สามารถขยายผลนำไปประยุกต์ใช้ในโรงพยาบาลที่มีพยาบาลวิชาชีพใหม่ เพื่อประเมินทักษะวิชาชีพพยาบาลก่อนเริ่มปฏิบัติงานได้

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการพัฒนาแบบวัดทักษะวิชาชีพการผดุงครรภ์ที่เป็นทักษะเฉพาะ ในพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์

3.2.2 ควรมีการวิจัยและพัฒนาความก้าวหน้าของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1-3 เพื่อประเมินก่อน ระหว่าง และหลังฝึกปฏิบัติการพยาบาล ให้ได้ข้อมูลย้อนกลับทันที และได้สารสนเทศในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

3.2.3 ควรมีการติดตามผลการนำแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ไปใช้

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลวรรณ ตั้งชนากานนท์. (2559). *การวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กฤษฎา แสงเจริญทรัพย์ และ เชษฐ รัชดาพรธนาธิกุล. (2557). *จริยธรรมวิชาชีพ. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยปทุมธานี*. 6 (1). มกราคม – เมษายน. 203-208 สืบค้น จาก <http://www.ptu.ac.th/journal/data/6-1/6-1-20.pdf>. เข้าถึงข้อมูล 1 ตุลาคม 2560.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ. 2552*. สืบค้นจาก <http://www.mua.go.th/users/he-commission/doc/law/ministry%law/139%20TQF%20nursing%202552.pdf>. เข้าถึงข้อมูล 1 ตุลาคม 2560.
- กึ่งกาญจน์ สิริสุขนธ์. (2550). *รูปรีกรูบริกรให้คะแนน*. กลุ่มส่งเสริมการเรียนการสอนและประเมินผลสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2557). *การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล*. (พิมพ์ครั้งที่ 14). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สามลดา.
- เกียรติภูมิ ชูเกียรติกสิริ. (2554). *เครื่องมือวัดเจตพิสัยและทักษะพิสัย*. ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาการพัฒนาเครื่องมือวัดเจตพิสัยและทักษะพิสัย*. หน่วยที่ 1-8. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- คุรุสภา กระทรวงศึกษาธิการ.(ม.ป.ป.). *มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา*. สืบค้นจาก <file:///D:/STOU-Final/1.%2030%20%E0%B8%95%E0%B8%84%202560/doc02.pdf> เข้าถึงข้อมูล 28 พฤษภาคม 2559.
- จารีศรี กุลศิริปัญญา. (2558). *การพัฒนาเกณฑ์ประเมินสมรรถนะวิชาชีพ*. วารสารทหารบก. 16(2). พฤษภาคม-สิงหาคม 2558.
- จิตาตินันท์ สิงห์กสิริ. (2559). *การสร้างแบบประเมินออนไลน์*. สืบค้นจาก <file:///D:/STOU-Final/online.pdf> เข้าถึงข้อมูล 28 พฤษภาคม 2559.
- ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์. (2557). *ก้าวข้ามขีดจำกัด สู่สหัสวรรษแห่งคุณภาพ : Breaking Barriers Towards a Millennium of Quality*. กรุงเทพฯ: ซีโน พับลิชชิ่ง แอนด์ แพคเกจจิ้ง.

- ชัยวิชิต เขียรชนะ. (2558). *การใช้สถิติหลายตัวแปรเพื่อการวิจัย : การออกแบบ การวิเคราะห์และ การตีความหมาย Using multivariate statistics for research : Designing, analyzing and interpreting*. กรุงเทพฯ: สามลดดา.
- พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (2554). สืบค้นจาก <http://www.royin.go.th/dictionary/> เข้าถึงข้อมูล 28 พฤษภาคม 2559.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2552). *หลักการวัดและการประเมินผลการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: เฮ้าส์ ออฟ เคอร์มิสท์.
- พิศณุ ฟองศรี. (2554). *การประเมินทางการศึกษา: แนวคิดสู่การปฏิบัติ*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: ค่านสุทธาการพิมพ์.
- ราตรี นันทสุคนธ์. (2555). *หลักการวัดและการประเมินผลการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุดทอง.
- รัชนิพร ไชยมิ่ง (2557). การพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับปริญญาตรี สาขาสาธารณสุขศาสตร์ (สาธารณสุขชุมชน) วิทยาลัยสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก. *วารสารการพยาบาลและการศึกษา*. 7(4). ตุลาคม-ธันวาคม 2557.
- วิจิตรา กุสุมภ์ และคณะ. (2553). *ประเด็นและแนวโน้มวิชาชีพการพยาบาล*. กรุงเทพฯ: สามัญนิติบุคคล สหประชาพาณิชย์.
- วิรดา อรรถเมธากุล, วรรณิ ศรีวิสัย, อรพิน สว่างวัฒนะเศรษฐ์ และ ศุภรัตน์ แจ่มแจ้ง. (2554). การพัฒนาแบบวัดความสามารถการปฏิบัติการพยาบาลวิชาหลักการและเทคนิคพยาบาลหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนราธิวาส. *วารสารการพยาบาลและการศึกษา*. 4(3) กันยายน-ธันวาคม : 26-37.
- วัจมี สุขวนวัฒน์, ดวงหทัย ศรีสุจริต และจิรภัค สุวรรณเจริญ. (2555). การพัฒนาแบบประเมินการปฏิบัติการพยาบาลมารดา ทารกและการดูแลครรภ์โดยการกำหนดเกณฑ์การประเมินและเกณฑ์การให้คะแนน. *วารสารการพยาบาลและการศึกษา*. 5(2) พฤษภาคม-สิงหาคม 2555.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2554). *ทฤษฎีการประเมิน*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย กาญจนวาสี และ ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์ และ ดิเรก ศรีสุโข. (2555). *การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สภาการพยาบาล. (2550). *ข้อบังคับสภาการพยาบาลว่าด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๕๐*. สืบค้นจาก <http://www.tnc.or.th:81/parliament-3-list.html?page=1>, เข้าถึงข้อมูล 1 ตุลาคม 2560.
- _____. (2552). *ประกาศสภาการพยาบาล เรื่อง สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพ*. สืบค้นจาก <http://www.tnc.or.th/files/2016/09/page-44708/28294.pdf> เข้าถึงข้อมูล 1 มกราคม 2560.
- _____. (2540). *พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ.๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดย พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๐* สืบค้นจาก <http://www.tnc.or.th:81/parliament-1-list.html> เข้าถึงข้อมูล 1 ตุลาคม 2560.
- _____. (2552). *แผนพัฒนาการพยาบาล และการผดุงครรภ์แห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 – 2559*. นนทบุรี: ศิริยอดการพิมพ์.
- สิริรัตน์ วิภาสศิลป์. (2554). *การพัฒนาเครื่องมือวัดทักษะพิสัย*. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการวิจัย และสถิติการศึกษา*. หน่วยที่ 6-10. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุกัญญา บุญศรี, สิริลักษณ์ หาญพัฒนานุ, ประนอม พันธุ์ไสว, เกียรติศักดิ์ ส่องแสง และ อังคัรวรา วงษ์รักษา. (2553). *การพัฒนาแบบวัดความถนัดทางวิชาชีพ*. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สุปราณี หมั่นยา, วิภาวรรณ นวลทอง, ปุณณวิเศษ ทองแดง และ ดวงดาว เทพทองคำ. (2557). *ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติทักษะการพยาบาลตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาลที่ฝึกภาคปฏิบัติวิชาหลักการและเทคนิคการพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุดรดิตถ์*. วารสาร _____ การพยาบาลและสุขภาพ. 8(3) ฉบับพิเศษ. กันยายน-ธันวาคม: 200-211.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2550). *การประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2547). *การวัดทักษะการปฏิบัติ*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสรี ชัดเข้ม. (2547). *การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน*. *วารสารวิจัยและวัดผลการศึกษา*. 2(1). มีนาคม: 15-42.
- สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา. (2558). *กรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ ระดับอุดมศึกษา*. สืบค้น จาก www.mua.go.th, เข้าถึงข้อมูล 5 ธันวาคม 2558.

- ลำราญ มีแจ้ง. (2557). *สถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัย: ทฤษฎีและปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2558). *การประเมินโครงการทางการศึกษา: ทฤษฎีและปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศศิธร บัวทอง. (2560). *การวัดและประเมินทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 Measurement and Assessment of Learning Skills in the 21st Century*. Veridian E-Journal, Silpakorn University, ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ. 10 (2) . พฤษภาคม – สิงหาคม 2560, (1856-1867).
- อมาวลี อัมพันศิริรัตน์ กัญญ์สิริ จันทร์เจริญ ปิยรัตน์ จินาพันธุ์ และคณะ. (2556). การพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2555 ของเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและวิทยาลัยการสาธารณสุข ภาคใต้. *วารสารวิจัยทางสุขภาพ*. 7(2). กรกฎาคม-ธันวาคม 2556.
- อภิภา ปรัชญพฤทธิ์. (2555). *หลักสูตรและการเรียนการสอนอุดมศึกษา : พาราไดม์และวิธีปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อินทกษา.
- Hair, J. F., Black, W.C. Babin, B. J., Anderson, R.E. and Tatham, R.L. (1998). *Multivariate Data Analysis*. (Fifth Edition). New Jersey: Pearson Education.
- Mueller, R.O. (1999). *Basic Principles of Structural Equation Modeling: An Introduction to LISREL and EQS*. New York: Springer-Verlag.
- Schumacker, R.E., Lomax, R.G. (1996). *A Beginner's Guide to Structural Equation Modeling*. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.
- Warner, R. M. (2007). *Applied statistical: from bivariate though multivariate techniques*. Los Angeles: Sage Publication.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ตรวจสอบความเหมาะสมองค์ประกอบทักษะวิชาชีพพยาบาล

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ตรวจสอบความเหมาะสมองค์ประกอบทักษะวิชาชีพพยาบาล

1. อาจารย์ลัดดา พลพุทธา	สาขาการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ
คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
(สาขาการพยาบาลผู้ใหญ่) มหาวิทยาลัยขอนแก่น
อาจารย์ประจำ
วุฒิการศึกษา	หัวหน้าสาขาการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ
กรรมการบริหารหลักสูตร
ประสบการณ์การทำงานอาจารย์พยาบาล 7 ปี
ตำแหน่ง	
2. อาจารย์รัชฎาภรณ์ เนาววิบูลย์พร	สาขาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น
คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
(สาขาการพยาบาลสุขภาพเด็ก) มหาวิทยาลัยขอนแก่น
อาจารย์ประจำ
วุฒิการศึกษา	หัวหน้าสาขาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น กรรมการบริหาร
หลักสูตร
ประสบการณ์การทำงานอาจารย์พยาบาล 8 ปี
ตำแหน่ง	
3. อาจารย์สุภาพร สิทธิกร	สาขาการพยาบาลมารดาทารกและการผดุงครรภ์
คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (สาขาการเจริญพันธุ์และวางแผน
ประชากร คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามธิบดี
มหาวิทยาลัยมหิดล
อาจารย์ประจำ
วุฒิการศึกษา	หัวหน้าสาขาการพยาบาลมารดาทารกและ
การผดุงครรภ์
กรรมการบริหารหลักสูตร
ประสบการณ์การทำงานอาจารย์พยาบาล 5 ปี
ตำแหน่ง	

รายนามผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบความเหมาะสมองค์ประกอบทักษะวิชาชีพพยาบาล
(ต่อ)

4. อาจารย์อุคมลักษณ์ ดวงขุนมาตย์	สาขาการพยาบาลครอบครัวและชุมชน
คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
วุฒิการศึกษา	พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
(สาขาวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน)
ตำแหน่ง	อาจารย์ประจำ
สาขาการพยาบาลครอบครัวและชุมชน
ประสบการณ์การทำงานอาจารย์พยาบาล 8 ปี
5. อาจารย์ไศภิชญ์ นามขำ	สาขาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น
คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
วุฒิการศึกษา	พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
(สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพเด็ก)
ตำแหน่ง	อาจารย์ประจำ
สาขาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น
ประสบการณ์การทำงานพยาบาลวิชาชีพ 32 ปี
อาจารย์พยาบาล 3 ปี
6. อาจารย์อนพรรณ อุดมพร	สาขาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล
วุฒิการศึกษา	พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
(สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน)
ตำแหน่ง	อาจารย์ประจำ
สาขาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน
ประสบการณ์การทำงานอาจารย์พยาบาล 5 ปี

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ตรวจสอบความเหมาะสมองค์ประกอบทักษะวิชาชีพพยาบาล

(ต่อ)

7. ชื่อ อาจารย์ณัฐจิรา ราชบุตร	สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น นูริร์มัย
วุฒิการศึกษา	พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
(สาขาวิชาสุขภาพจิตและจิตเวช)
ตำแหน่ง	อาจารย์ประจำ
สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช
ประสบการณ์การทำงานอาจารย์พยาบาล 8 ปี
8. อาจารย์จุลจิรา จันทะมุงคุณ	สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น นูริร์มัย
วุฒิการศึกษา	พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
(สาขาวิชาสุขภาพจิตและจิตเวช)
ตำแหน่ง	อาจารย์ประจำ
สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช
ประสบการณ์การทำงานอาจารย์พยาบาล 8 ปี
9. อาจารย์ นาวาอากาศโทหญิง
ดร. ศิริกัญญา ฤทธิ์แปลก	สาขาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น นูริร์มัย
วุฒิการศึกษา	พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
(สาขาวิชาสุขภาพเด็กและวัยรุ่น)
ตำแหน่ง	อาจารย์ประจำ
สาขาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น และ การวิจัยทางการ
พยาบาล
ประสบการณ์การทำงานอาจารย์พยาบาล 20 ปี

รายนามผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบความเหมาะสมองค์ประกอบทักษะวิชาชีพพยาบาล
(ต่อ)

10. อาจารย์ภาวดี ทองนพคุณ ทอยน์	<p>กลุ่มวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี
วิทยาเขตอุดรธานี</p>
วุฒิการศึกษา	<p>พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
(สาขาวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่)</p>
ตำแหน่ง	<p>อาจารย์ประจำ
หัวหน้ากลุ่มวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ
ประสบการณ์การทำงานอาจารย์พยาบาล 14 ปี</p>
11. อาจารย์ปีติฉัตร ราชภักดิ์	<p>กลุ่มวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี
วิทยาเขตอุดรธานี</p>
วุฒิการศึกษา	<p>พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
(สาขาวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่)</p>
ตำแหน่ง	<p>อาจารย์ประจำ
กลุ่มวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ
ประสบการณ์การทำงานอาจารย์พยาบาล 6 ปี</p>
12. อาจารย์ปิยภัทร พรหมสุวรรณ	<p>กลุ่มวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี
วิทยาเขตอุดรธานี</p>
วุฒิการศึกษา	<p>พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
(สาขาวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่)</p>
ตำแหน่ง	<p>อาจารย์ประจำ
กลุ่มวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ
ประสบการณ์การทำงานอาจารย์พยาบาล 13 ปี และ
กรรมการบริหารหลักสูตร</p>

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ตรวจสอบความเหมาะสมองค์ประกอบทักษะวิชาชีพพยาบาล

(ต่อ)

13. อาจารย์นันทาวดี ศิริจันทร์	<p>กลุ่มวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ
คณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชธานี วิทยาเขตอุดรธานี
พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
(สาขาวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่)
อาจารย์ประจำ</p>
วุฒิการศึกษา	
ตำแหน่ง	<p>กลุ่มวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ
รองคณบดีฝ่ายบริการและกิจการนักศึกษา
ประสบการณ์การทำงานอาจารย์พยาบาล 13 ปี</p>
14. อาจารย์สุภาพัคตร์ หาญกล้า	<p>กลุ่มวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ
คณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชธานี วิทยาเขตอุดรธานี
พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
(สาขาวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่)
อาจารย์ประจำ</p>
วุฒิการศึกษา	
ตำแหน่ง	<p>กลุ่มวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ
ประสบการณ์การทำงานอาจารย์พยาบาล 16 ปี</p>
15. อาจารย์แพรวทิพย์ สุธีระประเสริฐ	<p>สาขาวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน
คณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชธานี วิทยาเขตอุบลราชธานี
พยาบาลศาสตรบัณฑิต
(สาขาการพยาบาลอนามัยชุมชน)
อาจารย์ประจำ</p>
วุฒิการศึกษา	
ตำแหน่ง	<p>กลุ่มวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน
ประสบการณ์การทำงานอาจารย์พยาบาล 4ปี</p>

ภาคผนวก ข

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จตุภูมิ เขตจัตุรัส	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดและประเมินผล
การศึกษา
ตำแหน่ง	อาจารย์ประจำ
กรรมการและเลขานุการบริหารหลักสูตร
ระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการวัดและ
ประเมินผลการศึกษา
วุฒิการศึกษา	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. อาจารย์ ดร. ธรนิศ สายวัฒน์	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเรียนการสอนการพยาบาล
และด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา
ตำแหน่ง	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ (อาจารย์)
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดขอนแก่น
วุฒิการศึกษา	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
3. อาจารย์ระพีพร สุภาพัญญกุล	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเรียนการสอนการพยาบาล
ตำแหน่ง	อาจารย์
สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช
คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
วุฒิการศึกษา	การพยาบาลสุขภาพจิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล

แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล

พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528

และที่แก้ไข(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2540

ชื่อ-สกุล ผู้ถูกประเมิน

1. _____ รหัสนักศึกษา _____
2. _____ รหัสนักศึกษา _____
3. _____ รหัสนักศึกษา _____
4. _____ รหัสนักศึกษา _____
5. _____ รหัสนักศึกษา _____
6. _____ รหัสนักศึกษา _____
7. _____ รหัสนักศึกษา _____
8. _____ รหัสนักศึกษา _____

ผู้ประเมิน _____ วันที่ประเมิน _____

แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล พัฒนาขึ้นตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528 และที่แก้ไข (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2540 เพื่อใช้วัดทักษะวิชาชีพพยาบาล สำหรับนักศึกษาพยาบาลประกอบด้วยรายการประเมิน 4 มาตรฐาน 12 ตัวบ่งชี้ เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริค 4 ระดับ มีรายละเอียด 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 รายการมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และคะแนน

ส่วนที่ 2 เกณฑ์การให้คะแนนรายตัวบ่งชี้ และ เกณฑ์การแปลผลระดับคุณภาพ

ส่วนที่ 3 รายการประเมิน 4 มาตรฐาน 12 ตัวบ่งชี้

ส่วนที่ 1 รายการมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และ คะแนน

แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลใช้วัดทักษะวิชาชีพพยาบาล สำหรับนักศึกษาพยาบาล ประกอบด้วยรายการประเมิน 4 มาตรฐาน 12 ตัวบ่งชี้ คะแนนรวมทั้งหมด 48 คะแนน ดังนี้

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	คะแนนรวม
1. ความรู้ ความสามารถใน การใช้กระบวนการ พยาบาล	1.การประเมินสภาพผู้ใช้บริการ 2.การประเมินปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยที่ส่งเสริม 3.การวิเคราะห์ข้อมูล และวินิจฉัยการพยาบาล 4.การวางแผนการพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัย 5.การปฏิบัติการพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยการ พยาบาลและแผนการพยาบาล 6.การประเมินผลการปฏิบัติการพยาบาลอย่างต่อเนื่อง 7.การบันทึกทางการพยาบาล	28
2. ความรู้ ความสามารถใน การสร้างเสริม สุขภาพและการ ป้องกันโรค	8.การประเมินการเจริญเติบโตและพัฒนาการของบุคคลแต่ ละวัย ครอบครัวและชุมชน	4
3. ความรู้ ความสามารถใน การดูแลผู้เจ็บป่วย อย่างต่อเนื่อง	9.ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้เจ็บป่วยอย่างต่อเนื่อง 10.การใช้หลักการและเทคโนโลยีการบำบัดทางการ พยาบาล 11.การใช้หลักการดูแลสุขภาพที่บ้านอย่างต่อเนื่อง	12
4. หัตถการและ ทักษะ/เทคนิคการ ปฏิบัติการพยาบาล ทั่วไป	12.การปฏิบัติหัตถการตามข้อบังคับสภาการพยาบาลว่า ด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพการ พยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2550	4
คะแนนเต็ม		48

รายละเอียดจำแนกตามมาตรฐาน

<p>มาตรฐานที่ 1 ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล (ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ 7 ตัวบ่งชี้)</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ 1 การประเมินสภาพผู้ให้บริการ</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ 2 การประเมินปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยที่ส่งเสริมสุขภาพ</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูล และวินิจฉัยการพยาบาล</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ 4 การวางแผนการพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยการพยาบาล</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ 5 การปฏิบัติการพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยการพยาบาล และแผนการพยาบาล</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ 6 การประเมินผลการปฏิบัติการพยาบาลอย่างต่อเนื่อง</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ 7 การบันทึกทางการพยาบาล</p>	<p>คะแนนรวม</p> <p>7x4 = 28 คะแนน</p>
<p>มาตรฐานที่ 2 ความรู้ความสามารถในการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค</p> <p>น้ำหนักคะแนน 4 คะแนน (ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ 1 ตัวบ่งชี้)</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ 8 การประเมินการเจริญเติบโตและพัฒนาการของบุคคลแต่ละวัย ครอบครัวและชุมชน</p>	<p>คะแนนรวม</p> <p>1X4 = 4 คะแนน</p>
<p>มาตรฐานที่ 3 ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้ป่วยอย่างต่อเนื่อง</p> <p>น้ำหนักคะแนน 12 คะแนน (ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ 3 ตัวบ่งชี้)</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ 9 การประเมินภาวะสุขภาพ ภาวะเสี่ยง และความสามารถในการดูแลตนเอง</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ 10 การใช้หลักการและเทคโนโลยีการบำบัดทางการพยาบาล</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ 11 การใช้หลักการดูแลสุขภาพที่บ้านอย่างต่อเนื่อง</p>	<p>คะแนนรวม</p> <p>3x4 = 12 คะแนน</p>
<p>มาตรฐานที่ 4 หัตถการและ ทักษะ/เทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทั่วไป</p> <p>น้ำหนักคะแนน 4 คะแนน (ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ 1 ตัวบ่งชี้)</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ 12 การปฏิบัติหัตถการตามข้อบ่งคับสภาวะการพยาบาลว่าด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2550</p>	<p>คะแนนรวม</p> <p>1X4 = 4 คะแนน</p>

ส่วนที่ 2 เกณฑ์การให้คะแนนรายตัวบ่งชี้ และ เกณฑ์การแปลผลระดับคุณภาพ

เกณฑ์การให้คะแนนรายตัวบ่งชี้

ระดับคะแนน	ความหมายของคะแนน
คะแนน 1	หมายถึง การแสดงทักษะในรายการประเมิน อยู่ในระดับคุณภาพ ปรับปรุง
คะแนน 2	หมายถึง การแสดงทักษะในรายการประเมิน อยู่ในระดับคุณภาพ พอใช้
คะแนน 3	หมายถึง การแสดงทักษะในรายการประเมิน อยู่ในระดับคุณภาพ ดี
คะแนน 4	หมายถึง การแสดงทักษะในรายการประเมิน อยู่ในระดับคุณภาพ ดีมาก

เกณฑ์การแปลผลระดับคุณภาพ

ระดับคะแนน	ระดับคุณภาพ
1-28 คะแนน	ผู้ถูกประเมินมีทักษะวิชาชีพพยาบาล ระดับ ปรับปรุง
29- 33 คะแนน	ผู้ถูกประเมินมีทักษะวิชาชีพพยาบาล ระดับ พอใช้
34-37 คะแนน	ผู้ถูกประเมินมีทักษะวิชาชีพพยาบาล ระดับ ดี
38-48 คะแนน	ผู้ถูกประเมินมีทักษะวิชาชีพพยาบาล ระดับ ดีมาก

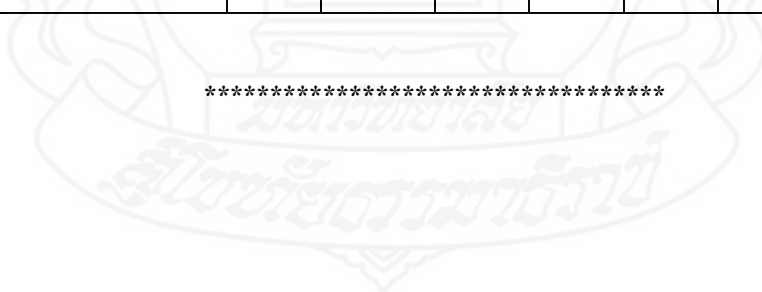
ระดับ คะแนน	รายการประเมิน	น.ศ.	น.ศ.	น.ศ.	น.ศ.	น.ศ.	น.ศ.	น.ศ.	น.ศ.
		1	2	3	4	5	6	7	8
	ข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างครอบคลุม และครบถ้วน และมีการวางแผนการ พยาบาล โดยผู้ใช้บริการ/ครอบครัวมี ส่วนร่วม และมีการกำหนดกิจกรรม การพยาบาลที่เฉพาะเจาะจงกับ ผู้ใช้บริการแต่ละราย โดยคำนึงถึง ความแตกต่างทางสังคม และ วัฒนธรรม ของผู้ใช้บริการ								
	รวมคะแนน								

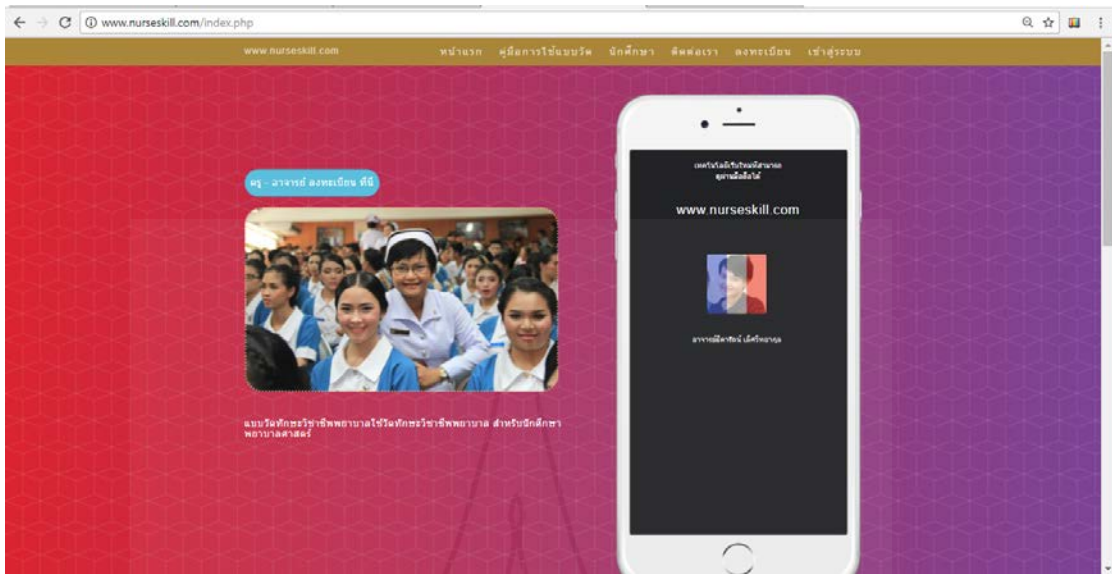
ระดับ คะแนน	รายการประเมิน	น.ศ. 1	น.ศ. 2	น.ศ. 3	น.ศ. 4	น.ศ. 5	น.ศ. 6	น.ศ. 7	น.ศ. 8
	<p>สุขภาพ ในแต่ละช่วงวัย ตาม พัฒนาการของบุคคล ครอบครัวและ ชุมชน ได้ถูกต้อง และ ป้องกัน หรือ เฝ้าระวัง ปัจจัยที่มีผลทำให้บุคคล ครอบครัวและชุมชนมีพฤติกรรม สุขภาพไปในทางที่ไม่เหมาะสม และ ยอมรับทางเลือกการใช้บริการ สุขภาพที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ ของ ประชาชนทั้งในและนอกสถาน บริการด้านสุขภาพ และยอมรับและ ให้การสนับสนุนให้การสนับสนุน การตัดสินใจกระทำพฤติกรรมที่ ส่งเสริมการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อ การมีสุขภาพที่ดีตามที่ชุมชนได้เลือก และประสานงานแหล่งประ โยชน์ ต่างๆ ที่จำเป็นต่อการเสริมสร้าง สุขภาพผู้ให้บริการได้</p>								
	รวมคะแนน								

สรุปคะแนนและระดับคุณภาพของทักษะวิชาชีพพยาบาล

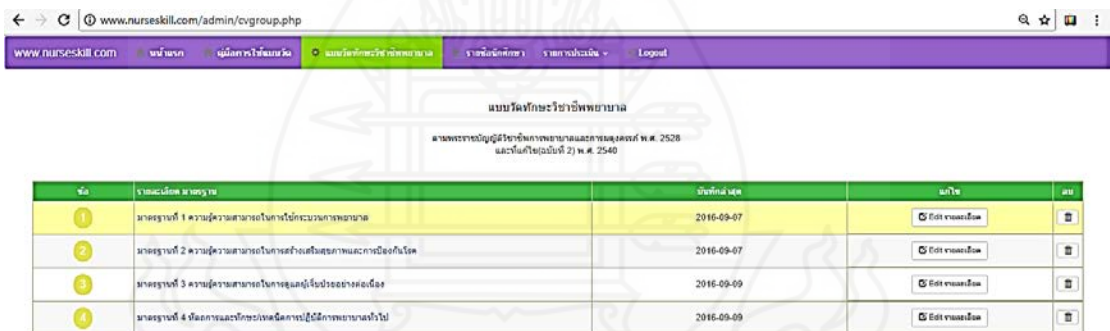
มาตรฐาน	คะแนนรวมจำแนกตามมาตรฐาน							
	น.ศ. 1	น.ศ. 2	น.ศ. 3	น.ศ. 4	น.ศ. 5	น.ศ. 6	น.ศ. 7	น.ศ. 8
1.ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล								
2.ความรู้ความสามารถในการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค								
3.ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้เจ็บป่วยอย่างต่อเนื่อง								
4.หัตถการและ ทักษะ/เทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทั่วไป								
คะแนนรวมทั้งหมด								
ผู้ถูกประเมินมีทักษะวิชาชีพพยาบาล ระดับ								
ปรับปรุง	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
พอใช้	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
ดี	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
ดีมาก	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

ภาพที่ 1 หน้าเว็บแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

ภาพที่ 2 รายการประเมิน 4 มาตรฐาน

www.nurseskill.com/admin/cv_student.php

นักเรียนชื่อ: 2550

ปีที่เลือกคือ 2560

ร.ร.	รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา / ชื่อภาส 9	ปี พ.ศ.	สำเร็จระดับ 1	สำเร็จระดับ 2	สำเร็จระดับ 3	สำเร็จระดับ 4	ทำโครงงาน	ทำใบ	รวมผลระดับ
1	5714101	พยาบาลวิชาชีพ 1 ภาค 1	2550	✓	✓	✓	✓	เขียน	เขียน	เขียน
2	5714102	พยาบาลวิชาชีพ 1 ภาค 2	2550	✗	✗	✗	✗	เขียน	เขียน	เขียน
3	5714103	พยาบาลวิชาชีพ 1 ภาค 3	2550	✗	✗	✗	✗	เขียน	เขียน	เขียน
4	5714104	พยาบาลวิชาชีพ 1 ภาค 4	2550	✗	✗	✗	✗	เขียน	เขียน	เขียน
5	5714105	พยาบาลวิชาชีพ 1 ภาค 5	2550	✗	✗	✗	✗	เขียน	เขียน	เขียน
6	5714106	พยาบาลวิชาชีพ 1 ภาค 6	2550	✗	✗	✗	✗	เขียน	เขียน	เขียน
7	5714107	พยาบาลวิชาชีพ 1 ภาค 7	2550	✗	✗	✗	✗	เขียน	เขียน	เขียน
8	5714108	พยาบาลวิชาชีพ 1 ภาค 8	2550	✗	✗	✗	✗	เขียน	เขียน	เขียน
9	5714109	พยาบาลวิชาชีพ 1 ภาค 9	2550	✗	✗	✗	✗	เขียน	เขียน	เขียน
10	5714100	พยาบาลวิชาชีพ 1 ภาค 10	2550	✓	✓	✓	✓	เขียน	เขียน	เขียน

ภาพที่ 3 รายชื่อนักศึกษาที่นำเข้าประเมิน

www.nurseskill.com/admin/view.php?idstd=41&cv_code=5714101&cv_year=2560

แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล
สถานพยาบาลศูนย์วิจัยการพยาบาลและการดูแลระดับ พ.ศ. 2528
และที่แก้ไข(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2540

รหัสนักศึกษา: 5714101 | ชื่อ: นางสาววิลาสินี ทรัพย์สิน | วิชา: พยาบาลวิชาชีพ 1 ภาค 1

ประเมินตามมาตรฐาน 1, 2, 3, 4

ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล	ปีการศึกษา	คะแนน	รายการ
1 การประเมินสภาพผู้ป่วย	2560	3	1. มีการรวบรวมข้อมูลจากการตรวจประเมินสภาพผู้ป่วยร่างกาย จิต ปัญญา สังคม 2. มีการรวบรวมข้อมูลจากการตรวจประเมินสภาพผู้ป่วยร่างกาย จิต ปัญญา สังคม และ ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการที่มีผลต่อการวินิจฉัยและดูแลผู้ป่วย 3. มีการรวบรวมข้อมูลจากการตรวจประเมินสภาพผู้ป่วยร่างกาย จิต ปัญญา สังคม และ ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการที่มีผลต่อการวินิจฉัยและดูแลผู้ป่วย และสามารถประเมินสภาพผู้ป่วยได้ โดยคำนึงถึงเวลาและค่าทางชีวเคมีที่เหมาะสม 4. มีการรวบรวมข้อมูลจากการตรวจประเมินสภาพผู้ป่วยร่างกาย จิต ปัญญา สังคม และผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการที่มีผลต่อการวินิจฉัยและดูแลผู้ป่วย และสามารถประเมินสภาพผู้ป่วยได้ โดยคำนึงถึงเวลาและค่าทางชีวเคมีที่เหมาะสม ความถี่และ ถูกต้องตามสภาพปัญหาและความต้องการของผู้ป่วย
	2560	3	1. มีการระบุปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสุขภาพ อันเกิดจากปัจจัยบุคคลและสิ่งแวดล้อมทางกายภาพได้ครบถ้วน 2. มีการระบุปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสุขภาพ อันเกิดจากปัจจัยบุคคลและสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และเพิกเฉยกับสิ่งแวดล้อมทางสังคม จิตวิทยาและวัฒนธรรม

ภาพที่ 4 มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์คะแนนแบบรูปรีด 4 ระดับ

www.nurseskill.com/admin/repord.php?idstd=41&cv_code=5714101&cv_year=2560

รายงานระบบคะแนน

รหัสนักศึกษา	ชื่อนักศึกษา	รวมคะแนนโดยรวม มาตรฐาน 4 ชุด														
5714101	 นางสาววิลาสินี ทรัพย์สิน	<table border="1"> <thead> <tr> <th>คะแนนรวมมาตรฐาน</th> <th>โดยรวม</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>คะแนนรวมมาตรฐานที่ 1</td> <td>21</td> </tr> <tr> <td>คะแนนรวมมาตรฐานที่ 2</td> <td>1</td> </tr> <tr> <td>คะแนนรวมมาตรฐานที่ 3</td> <td>3</td> </tr> <tr> <td>คะแนนรวมมาตรฐานที่ 4</td> <td>1</td> </tr> <tr> <td>คะแนนรวมก่อนนำหนัก</td> <td>26</td> </tr> <tr> <td>รวมคะแนนทั้งหมด</td> <td>คะแนนรวม ทศ ปว.ปวส.</td> </tr> </tbody> </table>	คะแนนรวมมาตรฐาน	โดยรวม	คะแนนรวมมาตรฐานที่ 1	21	คะแนนรวมมาตรฐานที่ 2	1	คะแนนรวมมาตรฐานที่ 3	3	คะแนนรวมมาตรฐานที่ 4	1	คะแนนรวมก่อนนำหนัก	26	รวมคะแนนทั้งหมด	คะแนนรวม ทศ ปว.ปวส.
คะแนนรวมมาตรฐาน	โดยรวม															
คะแนนรวมมาตรฐานที่ 1	21															
คะแนนรวมมาตรฐานที่ 2	1															
คะแนนรวมมาตรฐานที่ 3	3															
คะแนนรวมมาตรฐานที่ 4	1															
คะแนนรวมก่อนนำหนัก	26															
รวมคะแนนทั้งหมด	คะแนนรวม ทศ ปว.ปวส.															

เกณฑ์แปลผลคุณภาพระดับทักษะวิชาชีพพยาบาล
 1-28 คะแนน ผู้ถูกประเมินมี ทักษะวิชาชีพพยาบาล ระดับ ปานกลาง
 29-33 คะแนน ผู้ถูกประเมินมี ทักษะวิชาชีพพยาบาล ระดับ พอใช้
 34-37 คะแนน ผู้ถูกประเมินมี ทักษะวิชาชีพพยาบาล ระดับ ดี
 38-48 คะแนน ผู้ถูกประเมินมี ทักษะวิชาชีพพยาบาล ระดับ ดีมาก

ภาพที่ 5 คะแนนประเมิน และการแปลผลระดับคุณภาพทักษะวิชาชีพรายบุคคล

www.nurseskill.com/admin/reporddata.php

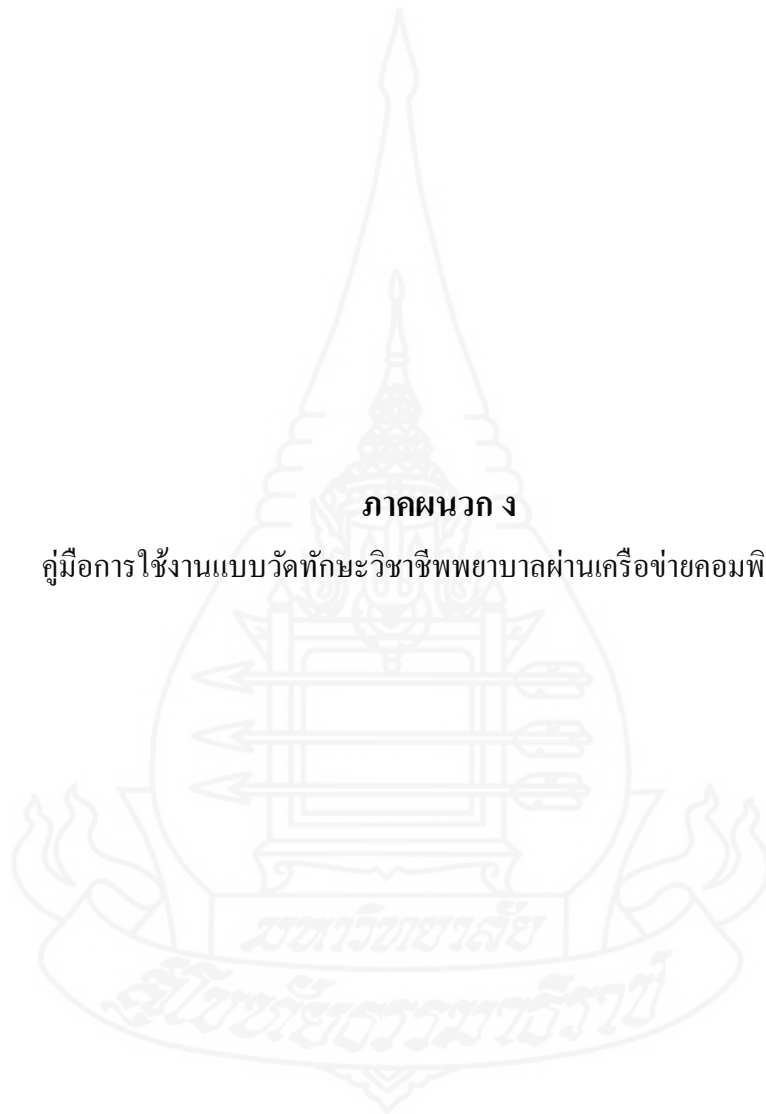
รายงานคะแนนแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล

ลำดับ	รหัสนักศึกษา	ประเมินนักศึกษา ทั้งหมด 9	ปี ที่เลือกคือ 2560	ปี พ.ศ.	คะแนนชุดที่ 1	คะแนนชุดที่ 2	คะแนนชุดที่ 3	คะแนนชุดที่ 4	แก้ไขประเมิน	แก้ไข	คะแนนประเมิน
1	5714101	นางสาววิลาสินี ทรัพย์สิน		2560	21	1	3	1	แก้ไข	ประเมิน	รายงานผล
2	5714102	นางสาววิลาสินี ปัตติยศ		2560	19	3	9	3	แก้ไข	ประเมิน	รายงานผล
3	5714103	นางสาวณัฐวิญญา ทรัพย์รัก		2560	0	0	0	0	แก้ไข	ประเมิน	รายงานผล
4	5714104	นางสาวณัฐวิญญา โนนระยอง		2560	0	0	0	0	แก้ไข	ประเมิน	รายงานผล
5	5714105	นางสาวณัฐวิญญา ธงพรรณา		2560	0	0	0	0	แก้ไข	ประเมิน	รายงานผล
6	5714106	นางสาวนันทน์ โนนสุรเชษฐ์		2560	0	0	0	0	แก้ไข	ประเมิน	รายงานผล
7	5714107	นางสาวณัฐวิญญา จำปาแดง		2560	0	0	0	0	แก้ไข	ประเมิน	รายงานผล
8	5714108	นางสาวณัฐวิญญา นิลศิริ		2560	0	0	0	0	แก้ไข	ประเมิน	รายงานผล
9	5714199	นายชัชวาลย์ วัฒนธนา		2560	21	4	12	4	แก้ไข	ประเมิน	รายงานผล

ภาพที่ 6 แสดงคะแนนรายกลุ่ม

ภาคผนวก ง

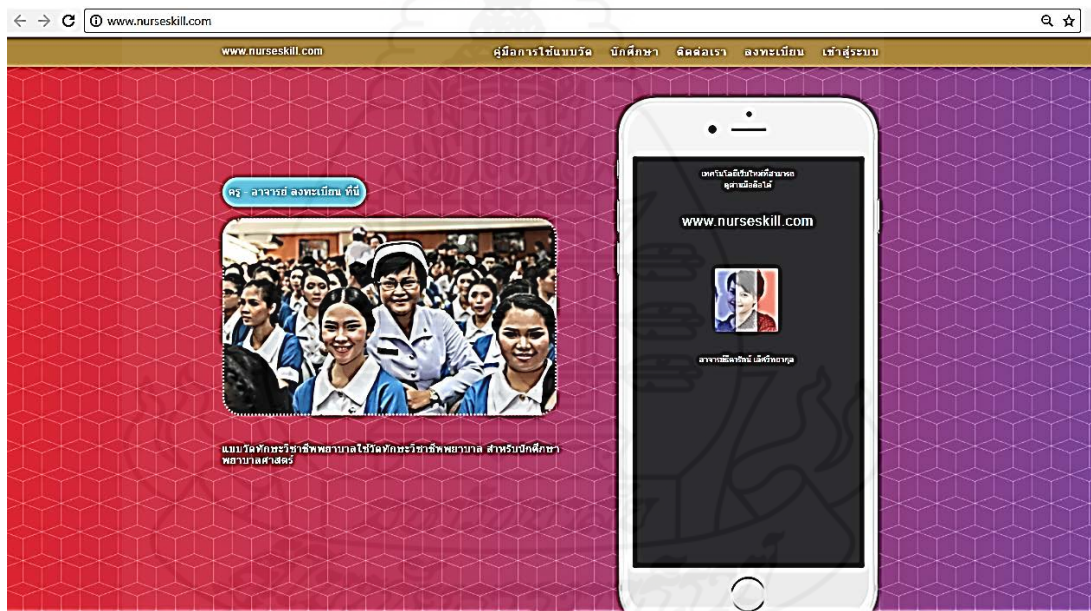
คู่มือการใช้งานแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

คู่มือการใช้แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

<http://www.nurseskill.com/>

ธิดารัตน์ เลิศวิทยากุล

คำนำ

การประเมินผลในศตวรรษที่ 21 เน้นการประเมินผลที่สอดคล้องกับสภาพจริง สามารถสะท้อนกลับข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาล เน้นการลงมือปฏิบัติให้เกิดความชำนาญ เพื่อให้ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ของพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2540 การประเมินผลด้านทักษะจึงมีความสำคัญต่อผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยมองเห็นความจำเป็นที่ต้องพัฒนาแบบวัดที่สามารถวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล ที่ครอบคลุมทักษะการปฏิบัติการพยาบาลตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2540 ให้ใช้งานง่าย ใช้ได้ทุกที่ทุกเวลา เพื่อสามารถวัดทักษะตามสภาพจริงและสะท้อนกลับข้อมูลของผู้เรียนได้ทันที จึงได้พัฒนาแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติดระดับอุดมศึกษา หลักสูตรพยาบาลศาสตร-บัณฑิต สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อเป็นเครื่องมือวัดประเมินผลการเรียนรู้ในภาพรวมที่สามารถใช้วัดทักษะนักศึกษาพยาบาลให้มีมาตรฐานตามเกณฑ์

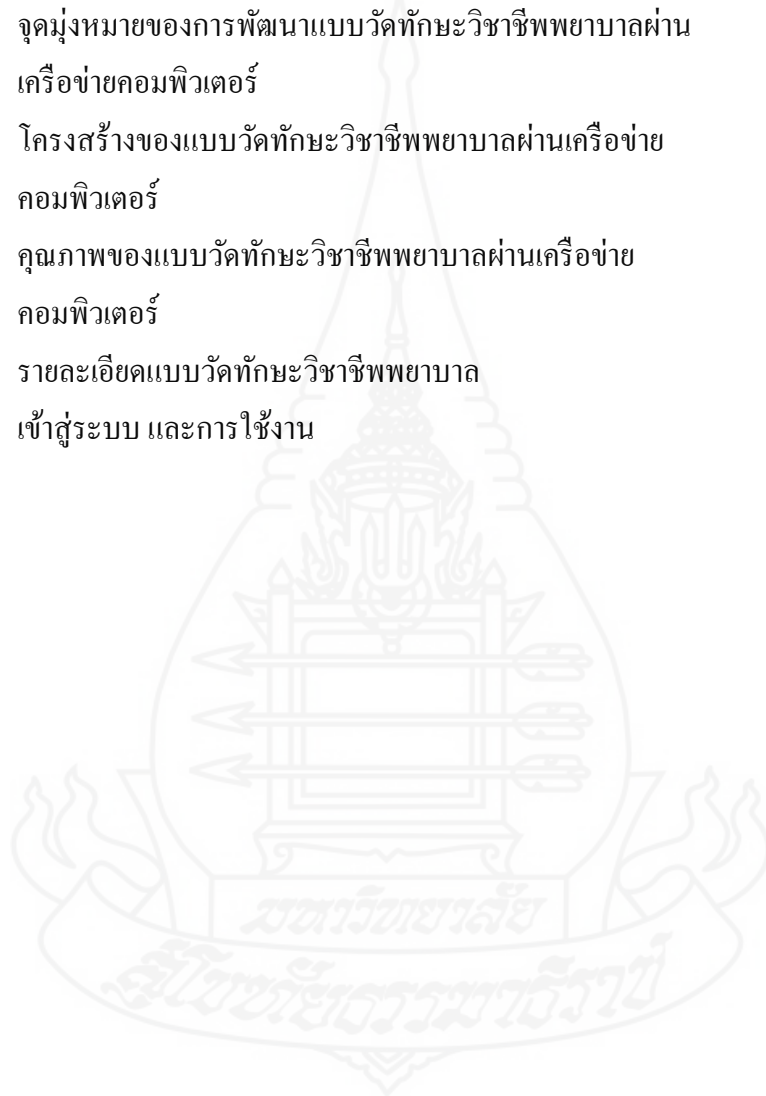
ธิดารัตน์ เลิศวิทยากุล

ผู้พัฒนาแบบวัดทักษะผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

สารบัญ

	หน้า
1. แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	147
2. จุดมุ่งหมายของการพัฒนาแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่าน เครือข่ายคอมพิวเตอร์	149
3. โครงสร้างของแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่าย คอมพิวเตอร์	149
4. คุณภาพของแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่าย คอมพิวเตอร์	150
5. รายละเอียดแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล	152
6. เข้าสู่ระบบ และการใช้งาน	164

คู่มือการใช้แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์
ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ หมายถึง แบบวัดมาตรฐานผลการเรียนรู้ ด้านที่ 6 ของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติระดับอุดมศึกษา ครอบคลุมสมรรถนะด้านที่ 2 ด้านปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528 ที่แก้ไข พ.ศ. 2540 ประกอบด้วยมาตรฐานการเรียนรู้ 4 ทักษะย่อย ดังนี้ 1) ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล 2) ความรู้ความสามารถในการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค 3) ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้เจ็บป่วยอย่างต่อเนื่อง 4) หัตถการและทักษะ/เทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทั่วไป มีลักษณะเป็นแบบประเมินทักษะการปฏิบัติงาน มีคะแนนแบบรูบริค 4 ระดับ ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล หมายถึง ความรู้ความสามารถการใช้กระบวนการพยาบาลในวางแผนการพยาบาล โดย 1) ประเมินสภาพผู้ให้บริการ 2) ประเมินปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยที่ส่งเสริมสุขภาพ 3) วิเคราะห์ข้อมูลและการวินิจฉัยการพยาบาล 4) วางแผนการพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยการพยาบาล 5) ปฏิบัติการพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยการพยาบาลและแผนการพยาบาล 6) ประเมินปฏิบัติการพยาบาลอย่างต่อเนื่อง และ 7) บันทึกทางการพยาบาล

ความรู้ความสามารถในการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค หมายถึง ความรู้ความสามารถในการประเมินการเจริญเติบโตและพัฒนาการของบุคคลแต่ละวัย ครอบครัว และชุมชน

ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้เจ็บป่วยอย่างต่อเนื่อง หมายถึง ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้เจ็บป่วยอย่างต่อเนื่อง โดย 1) ประเมินภาวะสุขภาพ ภาวะเสี่ยง และความสามารถในการดูแลตนเอง 2) ใช้หลักการและเทคโนโลยีการบำบัดทางการพยาบาล และ 3) ใช้หลักการดูแลสุขภาพที่บ้านอย่างต่อเนื่อง

หัตถการและทักษะ/เทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทั่วไป หมายถึง การปฏิบัติหัตถการตามข้อบังคับสภาการพยาบาลว่าด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2550 ได้แก่ การทำและตกแต่งบาดแผล การเย็บแผล การตัดไหม การผ่าฝีในตำแหน่งซึ่งไม่เป็นอันตรายต่ออวัยวะสำคัญของร่างกาย การถอดเล็บ การจี้นูนหรือจีตปลา การผ่าตัดเอาสิ่งแปลกปลอมที่อยู่ในตำแหน่งซึ่งไม่เป็นอันตรายต่ออวัยวะสำคัญของร่างกายออก โดยนิตยาระงับความรู้สึกทางผิวหนังและการล้างตา

2. จุดมุ่งหมายของการพัฒนาแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

การฝึกปฏิบัติการพยาบาลในสถานที่ฝึกงาน การวัดทักษะการปฏิบัติการพยาบาลมีความสำคัญและมีความจำเป็นในการประเมินตามสภาพจริง ซึ่งจะช่วยให้ผู้ประเมินสามารถประเมินได้อย่างเที่ยงตรง และเป็นปัจจุบัน แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้น ใช้วัดทักษะวิชาชีพพยาบาล ตามมาตรฐานวิชาชีพ 4 มาตรฐาน ได้แก่ ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล ความรู้ความสามารถในการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้เจ็บป่วยอย่างต่อเนื่อง และหัตถการและทักษะ/เทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทั่วไป

3. โครงสร้างของแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย 4 มาตรฐาน 12 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล

ประกอบด้วย 7 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 การประเมินสภาพผู้ใช้บริการ

ตัวบ่งชี้ที่ 2 การประเมินปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยที่ส่งเสริม

ตัวบ่งชี้ที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูล และวินิจฉัยการพยาบาล

ตัวบ่งชี้ที่ 4 การวางแผนการพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัย

ตัวบ่งชี้ที่ 5 การปฏิบัติการพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยการพยาบาล

และแผนการพยาบาล

ตัวบ่งชี้ที่ 6 การประเมินผลการปฏิบัติการพยาบาลอย่างต่อเนื่อง

ตัวบ่งชี้ที่ 7 การบันทึกทางการพยาบาล

มาตรฐานที่ 2 ความรู้ความสามารถในการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค
ประกอบด้วย 1 ตัวบ่งชี้ ดังนี้
ตัวบ่งชี้ที่ 8 การประเมินการเจริญเติบโตและพัฒนาการของบุคคลแต่ละ
วัย ครอบครัวและชุมชน

มาตรฐานที่ 3 ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้เจ็บป่วยอย่างต่อเนื่อง

ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 9 ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้เจ็บป่วยอย่างต่อเนื่อง

ตัวบ่งชี้ที่ 10 การใช้หลักการและเทคโนโลยีการบำบัดทางการพยาบาล

ตัวบ่งชี้ที่ 11 การใช้หลักการดูแลสุขภาพที่บ้านอย่างต่อเนื่อง

มาตรฐานที่ 4 หัตถการและ ทักษะ/เทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทั่วไป

ประกอบด้วย 1 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 12 การปฏิบัติหัตถการตามข้อบังคับสภาการพยาบาลว่าด้วย
ข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2550

4. คุณภาพของแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ผ่านเกณฑ์มาตรฐานเพื่อประเมิน
ทักษะวิชาชีพพยาบาลสำหรับนักศึกษาพยาบาล หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ตามกรอบ
มาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ ซึ่งสามารถนำไปใช้ประเมินทักษะวิชาชีพพยาบาลได้ โดยมีความตรงเชิง
เนื้อหา ความตรงเชิงโครงสร้าง และความเที่ยง ดังนี้

ความตรงเชิงเนื้อหา แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ มีความ
ตรงเชิงเนื้อหา โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 ทุกมาตรฐาน

ความตรงเชิงโครงสร้าง แบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ มีความ
ตรงเชิงโครงสร้าง กล่าวคือ ทักษะวิชาชีพพยาบาลตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา
แห่งชาติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ครอบคลุมสมรรถนะด้านที่ 2 ด้านปฏิบัติการพยาบาล
และการผดุงครรภ์ พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528 ที่แก้ไข พ.ศ.
2540 ประกอบด้วย 4 มาตรฐาน 12 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วยมาตรฐานการเรียนรู้ 4 ทักษะย่อย ดังนี้
1) ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล 2) ความรู้ความสามารถในการสร้างเสริม
สุขภาพและการป้องกันโรค 3) ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้เจ็บป่วยอย่างต่อเนื่อง 4) หัตถการ
และทักษะ/เทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทั่วไป โครงสร้างของแบบวัดมีความสอดคล้องกลมกลืน
กับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาจากการตรวจสอบความเหมาะสมของโมเดล (Model Fit) ได้ค่าสถิติ

ดังนั้น ค่าไคสแควร์ (χ^2) ที่ระดับองศาอิสระ(df) เท่ากับ 34 มีค่าเท่ากับ 62.045 ค่าไคส แควร์ สัมพัทธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 1.82 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของการประมาณค่าความคาดเคลื่อน (RMSEA) เท่ากับ .048 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (SRMR) = .014 ค่าดัชนีความเหมาะสมของโมเดล (GFI) เท่ากับ .973 ค่าดัชนี AGFI เท่ากับ .938 ค่าดัชนี Tucker-Lewis Index (TLI) เท่ากับ .975 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ .987 เนื่องจากมีค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความเหมาะสมผ่านเกณฑ์ จึงสรุปได้ว่า แบบวัดทักษะวิชาชีพ พยาบาลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ มีความตรงเชิงโครงสร้าง

ความเที่ยง คุณภาพของแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล ตามกรอบมาตรฐานตามกรอบ คุณวุฒิแห่งชาติ ด้านความเที่ยง จากการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ระหว่างผล การสังเกตของผู้ประเมิน (Inter-rater) 2 คน ได้แก่อาจารย์นิเทศ 1 คน และอาจารย์พี่เลี้ยง 1 คนที่ ร่วมกันประเมินผู้ถูกประเมินคนเดียวกัน ในขณะที่ผู้ถูกประเมินปฏิบัติการพยาบาล พบว่าคะแนน วัดทักษะวิชาชีพพยาบาล จากผู้ประเมินคนที่ 1 มีความสัมพันธ์ กับผู้ประเมินคนที่ 2 และมีทิศ ทางบวก เท่ากับ .870 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.01

5. รายละเอียดแบบวัดทักษะวิชาชีพพยาบาล

มาตรฐานที่ 1 ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล

ตัวบ่งชี้ที่ 1 การประเมินสภาพผู้ให้บริการ
น้ำหนัก 4 คะแนน (เชิงคุณภาพ 4 คะแนน)

คำอธิบาย

การประเมินการประเมินสภาพโดยใช้เทคนิควิธีการประเมินสภาพ ที่เหมาะสมกับบุคคล วัฒนธรรม ภาวะสุขภาพ จากแหล่งข้อมูลที่เหมาะสม และได้ข้อมูลที่เป็นต่อการปฏิบัติการพยาบาลอย่างเป็นองค์รวม (กาย จิต ปัญญา สังคม)

มีเกณฑ์การประเมินคุณภาพ 4 ข้อ พิจารณาจากเกณฑ์คุณภาพดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับคะแนน	เกณฑ์การประเมิน
1	มีการรวบรวมข้อมูลจากการตรวจประเมินสภาพด้านร่างกาย จิต ปัญญา สังคม
2	มีการรวบรวมข้อมูลจากการตรวจประเมินสภาพด้านร่างกาย จิต ปัญญา สังคม และ ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการด้วยเทคนิควิธีที่เหมาะสมและถูกต้อง
3	มีการรวบรวมข้อมูลจากการตรวจประเมินสภาพด้านร่างกาย จิต ปัญญา สังคม และ ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการด้วยเทคนิควิธีที่เหมาะสมและถูกต้อง และสามารถประเมินสภาพผู้ให้บริการ โดยคำนึงถึงความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมของผู้ให้บริการได้ครอบคลุม
4	มีการรวบรวมข้อมูลจากการตรวจประเมินสภาพด้านร่างกาย จิต ปัญญา สังคม และผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการด้วยเทคนิควิธีที่เหมาะสมและถูกต้อง และสามารถประเมินสภาพผู้ให้บริการ โดยคำนึงถึงความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรม ความเชื่อและ ถูกต้องตามสภาพปัญหาและความต้องการของผู้ให้บริการ

ตัวบ่งชี้ที่ 2 การประเมินปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยที่ส่งเสริมสุขภาพ
น้ำหนัก 4 คะแนน (เชิงคุณภาพ 4 คะแนน)

คำอธิบาย

การประเมินปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยที่ส่งเสริมสุขภาพ ทั้งปัจจัยด้านบุคคล สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ สิ่งแวดล้อมด้านสังคม วัฒนธรรม

มีเกณฑ์การประเมินคุณภาพ 4 ข้อ พิจารณาจากเกณฑ์คุณภาพดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับคะแนน	เกณฑ์การประเมิน
1	มีการระบุปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสุขภาพ อันเกิดจากปัจจัยบุคคลและสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ได้ครอบคลุม
2	มีการระบุปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสุขภาพ อันเกิดจากปัจจัยบุคคลและสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และ ปัจจัยสิ่งแวดล้อมด้านสังคม วัฒนธรรม ได้ครอบคลุม
3	มีการระบุปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสุขภาพ อันเกิดจากปัจจัยบุคคลและสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และปัจจัยสิ่งแวดล้อมด้านสังคมและวัฒนธรรม ได้ครอบคลุม และมีการระบุปัจจัยที่ส่งเสริมสุขภาพอันเกิดจากบุคคล สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ได้ครอบคลุม
4	มีการระบุปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสุขภาพ อันเกิดจากปัจจัยบุคคลและสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และปัจจัยสิ่งแวดล้อมด้านสังคมและวัฒนธรรม มีการระบุปัจจัยที่ส่งเสริมสุขภาพอันเกิดจากบุคคล สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และสิ่งแวดล้อมด้านสังคม วัฒนธรรม ของผู้ให้บริการ ได้ครอบคลุม

ตัวบ่งชี้ที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูล และวินิจฉัยการพยาบาล
น้ำหนัก 4 คะแนน (เชิงคุณภาพ 4 คะแนน)

คำอธิบาย

การวิเคราะห์ข้อมูล และวินิจฉัยการพยาบาลโดยใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ บนพื้นฐานของข้อมูล และหลักการวินิจฉัยการพยาบาลได้อย่างครบถ้วน

มีเกณฑ์การประเมินคุณภาพ 4 ข้อ พิจารณาจากเกณฑ์คุณภาพดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับคะแนน	เกณฑ์การประเมิน
1	มีการเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาได้เหมาะสม
2	มีการเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาได้เหมาะสม และเป็นปัจจุบัน
3	มีการเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาได้เหมาะสม และเป็นปัจจุบัน และมีการระบุปัญหาและข้อวินิจฉัยทางการพยาบาลได้ถูกต้อง ตรงตามความต้องการ และปัญหาสุขภาพของผู้ใช้บริการแบบองค์รวม
4	มีการเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาได้เหมาะสมเป็นปัจจุบัน มีการระบุปัญหา ระบุข้อวินิจฉัยทางการพยาบาลได้ถูกต้อง ตรงตามความต้องการ และปัญหาสุขภาพของผู้ใช้บริการแบบองค์รวม และมีการใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างถูกต้องและสัมพันธ์กัน

ตัวบ่งชี้ที่ 4 การวางแผนการพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยการพยาบาล
น้ำหนัก 4 คะแนน (เชิงคุณภาพ 4 คะแนน)

คำอธิบาย

วางแผนการพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยการพยาบาล โดยใช้ข้อมูล ความรู้เชิงประจักษ์ กำหนดเป้าหมายผลลัพธ์ที่ชัดเจน ผู้ใช้บริการ/ครอบครัว/ผู้ดูแลมีส่วนร่วมในการวางแผนการพยาบาลอย่างเหมาะสม แผนการพยาบาลเป็นแผนที่มีความเป็นไปได้ มีความเฉพาะเจาะจงกับผู้ใช้บริการ เหมาะสมกับบริบททางสังคมวัฒนธรรม ของผู้ใช้บริการ

มีเกณฑ์การประเมินคุณภาพ 4 ข้อ พิจารณาจากเกณฑ์คุณภาพดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับคะแนน	เกณฑ์การประเมิน
1	มีการกำหนดเป้าหมายผลลัพธ์ที่ชัดเจน สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล
2	มีการกำหนดเป้าหมายผลลัพธ์ที่ชัดเจน สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล และ มีการวางแผนการพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล โดย ระบุข้อมูลเชิงประจักษ์ อย่างครอบคลุมและครบถ้วน
3	มีการกำหนดเป้าหมายผลลัพธ์ที่ชัดเจน สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล และ มีการวางแผนการพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยทางการพยาบาลโดย ระบุข้อมูลเชิงประจักษ์ อย่างครอบคลุมและครบถ้วน มีการวางแผนการพยาบาล โดยผู้ใช้บริการหรือครอบครัวมีส่วนร่วม
4	มีการกำหนดเป้าหมายผลลัพธ์ที่ชัดเจน สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล และมีการวางแผนการพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล โดย ระบุข้อมูลเชิงประจักษ์ อย่างครอบคลุมและครบถ้วน มีการวางแผนการพยาบาลโดยผู้ใช้บริการหรือครอบครัวมีส่วนร่วม และ มีการกำหนดกิจกรรมการพยาบาลที่เฉพาะเจาะจงกับผู้ใช้บริการแต่ละราย โดย คำนึงถึงความแตกต่างทางสังคม และวัฒนธรรม ของผู้ใช้บริการ

ตัวบ่งชี้ที่ 5 การปฏิบัติการพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยการพยาบาลและแผนการพยาบาล **หน้าหลัก 4 คะแนน (เชิงคุณภาพ 4 คะแนน)**

คำอธิบาย

ปฏิบัติการพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยการพยาบาลและแผนการพยาบาลเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพยาบาล โดยใช้ศาสตร์ทางการพยาบาลและศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง และหลักฐานเชิงประจักษ์ ใช้เทคนิควิธีการปฏิบัติการพยาบาลที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ มีความเหมาะสมกับผู้ใช้บริการและครอบครัว ใช้หลักการส่งเสริมการดูแลตนเอง หลักความปลอดภัย ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างเหมาะสม

มีเกณฑ์การประเมินคุณภาพ 4 ข้อ พิจารณาจากเกณฑ์คุณภาพดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับคะแนน	รายการประเมิน
1	ปฏิบัติการพยาบาลโดยการรักษา ป้องกัน ส่งเสริม และฟื้นฟูสภาพ ที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยทางการพยาบาลด้วยความเอื้ออาทร ใช้หัวใจความเป็นมนุษย์
2	ปฏิบัติการพยาบาลโดยการรักษา ป้องกัน ส่งเสริม และฟื้นฟูสภาพ ที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยทางการพยาบาลด้วยความเอื้ออาทร ใช้หัวใจความเป็นมนุษย์ และ ศาสตร์ทางการพยาบาลและศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ถูกต้องตามหลักวิชาการ ที่เหมาะสมกับผู้ใช้บริการและครอบครัว
3	ปฏิบัติการพยาบาลโดยการรักษา ป้องกัน ส่งเสริม และฟื้นฟูสภาพ ที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยทางการพยาบาลด้วยความเอื้ออาทร ใช้หัวใจความเป็นมนุษย์ และ ศาสตร์ทางการพยาบาลและศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ถูกต้องตามหลักวิชาการ ที่เหมาะสมกับผู้ใช้บริการหรือครอบครัว และ มีการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ และ เทคนิควิธีปฏิบัติการพยาบาลที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ เหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการของผู้ใช้บริการและครอบครัว
4	ปฏิบัติการพยาบาลโดยการรักษา ป้องกัน ส่งเสริม และฟื้นฟูสภาพ ที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยทางการพยาบาลด้วยความเอื้ออาทร ใช้หัวใจความเป็นมนุษย์ และ ศาสตร์ทางการพยาบาลและศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ถูกต้องตามหลักวิชาการ ที่เหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการของผู้ใช้บริการ หรือครอบครัว และ มีการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ และเทคนิควิธีปฏิบัติการพยาบาลที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ เหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการของผู้ใช้บริการ หรือครอบครัว มีการส่งเสริมให้ผู้ใช้บริการและครอบครัวในการดูแลตนเอง โดยคำนึงถึงความปลอดภัยและประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างเหมาะสม

ตัวบ่งชี้ที่ 6 การประเมินผลการปฏิบัติการพยาบาลอย่างต่อเนื่อง
 หน้าที่ 4 คะแนน (เชิงคุณภาพ 4 คะแนน)

คำอธิบาย

ประเมินผลการปฏิบัติการพยาบาลอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับเป้าหมาย/ผลลัพธ์ทางการพยาบาล ในระยะเวลาที่เหมาะสม ตั้งแต่ผู้ใช้บริการอยู่ในความดูแลจนกระทั่งการปฏิบัติการพยาบาลบรรลุวัตถุประสงค์ หรือผู้ใช้บริการสามารถดูแลตนเองได้

มีเกณฑ์การประเมินคุณภาพ 4 ข้อ พิจารณาจากเกณฑ์คุณภาพดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับคะแนน	เกณฑ์การประเมิน
1	มีการประเมินผลการพยาบาลที่ต่อเนื่องในระยะเวลาที่เหมาะสม
2	มีการประเมินผลการพยาบาลที่ต่อเนื่องในระยะเวลาที่เหมาะสม และ สอดคล้องกับเป้าหมาย หรือผลลัพธ์ ของการพยาบาล ได้ครบถ้วน
3	มีการประเมินผลการพยาบาลที่ต่อเนื่องในระยะเวลาที่เหมาะสมและ สอดคล้องกับเป้าหมาย หรือผลลัพธ์ ของการพยาบาล ได้ครบถ้วน และ นำผลที่ได้จากการประเมินมาปรับปรุงการพยาบาลเพื่อให้เกิดผลดีต่อผู้ใช้บริการ
4	มีการประเมินผลการพยาบาลที่ต่อเนื่องในระยะเวลาที่เหมาะสม และ สอดคล้องกับเป้าหมาย หรือผลลัพธ์ ของการพยาบาล ได้ครบถ้วน มีการนำผลที่ได้จากการประเมินมาปรับปรุงการพยาบาลเพื่อให้เกิดผลดีต่อผู้ใช้บริการ และผู้ใช้บริการและครอบครัวพึงตนเองได้

ตัวปั้งซี่ที่ 7 การบันทึกทางการแพทย์พยาบาล
หน้าหนัก 4 คะแนน (เชิงคุณภาพ 4 คะแนน)

คำอธิบาย

บันทึกทางการแพทย์พยาบาลได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน เป็นปัจจุบัน ตามกระบวนการพยาบาล

มีเกณฑ์การประเมินคุณภาพ 4 ข้อ พิจารณาจากเกณฑ์คุณภาพดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับคะแนน	เกณฑ์การประเมิน
1	มีการเขียนบันทึกทางการแพทย์พยาบาลได้ถูกต้องชัดเจน ตามวัตถุประสงค์ทางการแพทย์พยาบาล
2	มีการเขียนบันทึกทางการแพทย์พยาบาลได้ถูกต้องชัดเจน ตามวัตถุประสงค์ทางการแพทย์พยาบาล และ ตามเกณฑ์ประเมินผลทางการแพทย์พยาบาล
3	มีการเขียนบันทึกทางการแพทย์พยาบาลได้ถูกต้องชัดเจน ตามวัตถุประสงค์ทางการแพทย์พยาบาล ตามเกณฑ์ประเมินผลทางการแพทย์พยาบาล และ ถูกต้องและครอบคลุมตามกิจกรรมการพยาบาล
4	มีการเขียนบันทึกทางการแพทย์พยาบาลได้ถูกต้องชัดเจน ตามวัตถุประสงค์ทางการแพทย์พยาบาล ตามเกณฑ์ประเมินผลทางการแพทย์พยาบาล และ ถูกต้องและครอบคลุมตามกิจกรรมการพยาบาล และ มีการปรับปรุงแผนการพยาบาลอย่างต่อเนื่อง

มาตรฐานที่ 2 ความรู้ความสามารถในการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค

ตัวบ่งชี้ที่ 8 การประเมินการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของบุคคลแต่ละวัย ครอบครัวและชุมชน **น้ำหนัก 4 คะแนน (เชิงคุณภาพ 4 คะแนน)**

คำอธิบาย

ประเมินการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของบุคคลแต่ละวัย ครอบครัวและชุมชน โดยใช้กลวิธีที่เหมาะสม

มีเกณฑ์การประเมินคุณภาพ 4 ข้อ พิจารณาจากเกณฑ์คุณภาพดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับคะแนน	เกณฑ์การประเมิน
1	ระบุปัญหา หรือเฝ้าระวังภาวะสุขภาพ ในแต่ละช่วงวัย ตามพัฒนาการของบุคคล ครอบครัวและชุมชนได้ถูกต้อง
2	ระบุปัญหา หรือเฝ้าระวังภาวะสุขภาพ ในแต่ละช่วงวัย ตามพัฒนาการของบุคคล ครอบครัวและชุมชนได้ถูกต้อง และ ป้องกัน หรือ เฝ้าระวัง ปัจจัยที่มีผลทำให้บุคคล ครอบครัวและชุมชนมีพฤติกรรมสุขภาพไปในทางที่ไม่เหมาะสม
3	ระบุปัญหา หรือเฝ้าระวังภาวะสุขภาพ ในแต่ละช่วงวัย ตามพัฒนาการของบุคคล ครอบครัวและชุมชนได้ถูกต้อง มีการป้องกัน หรือ เฝ้าระวัง ปัจจัยที่มีผลทำให้บุคคล ครอบครัวและชุมชนมีพฤติกรรมสุขภาพไปในทางที่ไม่เหมาะสม และ ยอมรับทางเลือกการใช้บริการสุขภาพที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ ของประชาชนทั้งในและนอกสถานบริการด้านสุขภาพ
4	ระบุปัญหา หรือเฝ้าระวังภาวะสุขภาพ ในแต่ละช่วงวัย ตามพัฒนาการของบุคคล ครอบครัวและชุมชนได้ถูกต้อง มีการป้องกัน หรือ เฝ้าระวัง ปัจจัยที่มีผลทำให้บุคคล ครอบครัวและชุมชนมีพฤติกรรมสุขภาพไปในทางที่ไม่เหมาะสม ยอมรับทางเลือกการใช้บริการสุขภาพที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ ของประชาชนทั้งในและนอกสถานบริการด้านสุขภาพ และ ยอมรับและให้การสนับสนุนการตัดสินใจกระทำพฤติกรรมที่ส่งเสริมการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาพที่ดีตามที่ชุมชนได้เลือกและประสานงานแหล่งประโยชน์ต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการเสริมสร้างสุขภาพผู้ให้บริการได้

มาตรฐานที่ 3 ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้ป่วยอย่างต่อเนื่อง

ตัวบ่งชี้ที่ 9 การประเมินภาวะสุขภาพ ภาวะเสี่ยง และความสามารถในการดูแลตนเอง
 น้ำหนัก 4 คะแนน (เชิงคุณภาพ 4 คะแนน)

คำอธิบาย

ประเมินภาวะสุขภาพ ภาวะเสี่ยง ความสามารถในการดูแลตนเอง วินิจฉัยการพยาบาลและ
 ปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วยในภาวะเจ็บป่วยเฉียบพลัน จุกเสียด วิฤติ และเรื้อรัง ได้อย่างปลอดภัย

มีเกณฑ์การประเมินคุณภาพ 4 ข้อ พิจารณาจากเกณฑ์คุณภาพดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับคะแนน	เกณฑ์การประเมิน
1	มีการประเมินผู้ใช้บริการระยะวิกฤตฉุกเฉิน เรื้อรัง โดยระบุภาวะสุขภาพ ภาวะเสี่ยงของผู้ใช้บริการได้ และส่งต่อได้อย่างเหมาะสม
2	มีการประเมินผู้ใช้บริการระยะวิกฤตฉุกเฉิน เรื้อรัง โดยระบุภาวะสุขภาพ ภาวะเสี่ยงของผู้ใช้บริการได้ และส่งต่อได้อย่างเหมาะสม และมีการระบุข้อวินิจฉัยทางการพยาบาลได้ถูกต้อง
3	มีการประเมินผู้ใช้บริการระยะวิกฤตฉุกเฉิน เรื้อรัง โดยระบุภาวะสุขภาพ ภาวะเสี่ยงของผู้ใช้บริการได้ ส่งต่อได้อย่างเหมาะสม มีการระบุข้อวินิจฉัยทางการพยาบาลได้ถูกต้อง และปฏิบัติการพยาบาลได้ต่อเนื่องและครอบคลุม
4	มีการประเมินผู้ใช้บริการระยะวิกฤตฉุกเฉิน เรื้อรัง โดยระบุภาวะสุขภาพ ภาวะเสี่ยงของผู้ใช้บริการได้ และส่งต่อได้อย่างเหมาะสม มีการระบุข้อวินิจฉัยทางการพยาบาลได้ถูกต้อง ปฏิบัติการพยาบาลได้ต่อเนื่องและครอบคลุม และมีการประเมินผล และปรับแผนให้ผู้ใช้บริการได้รับความปลอดภัย

ตัวบ่งชี้ที่ 10 การใช้หลักการและเทคโนโลยีการบำบัดทางการแพทย์พยาบาล
 หน้าที่ 4 คะแนน (เชิงคุณภาพ 4 คะแนน)

คำอธิบาย

ใช้หลักการและเทคโนโลยีการบำบัดทางการแพทย์พยาบาล ในการจัดการ อาการ การดูแล
 ความสุขสบาย การเฝ้าระวังและการป้องกันภาวะแทรกซ้อน การดูแลของโรค และความพิการ
 ส่งเสริมการฟื้นฟู ให้เหมาะสมกับความเจ็บป่วย และความเป็นปัจเจกบุคคลของผู้ใช้บริการ

มีเกณฑ์การประเมินคุณภาพ 4 ข้อ พิจารณาจากเกณฑ์คุณภาพดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับคะแนน	เกณฑ์การประเมิน
1	มีการเลือกใช้หลักการและเทคโนโลยีทางการแพทย์พยาบาล ได้เหมาะสม
2	มีการเลือกใช้หลักการและเทคโนโลยีทางการแพทย์พยาบาล ได้เหมาะสม และมีการเฝ้าระวังการดูแลของโรค และ ป้องกันภาวะแทรกซ้อนได้อย่าง เหมาะสม
3	มีการเลือกใช้หลักการและเทคโนโลยีทางการแพทย์พยาบาล ได้เหมาะสม และมีการเฝ้าระวังการดูแลของโรค มีการป้องกันภาวะแทรกซ้อนได้อย่าง เหมาะสม และ มีการเฝ้าระวังความพิการได้อย่างเหมาะสมกับสภาวะความ เจ็บป่วย
4	มีการเลือกใช้หลักการและเทคโนโลยีทางการแพทย์พยาบาล ได้เหมาะสม และมีการเฝ้าระวังการดูแลของโรค ป้องกันภาวะแทรกซ้อนได้อย่างเหมาะสม มีการเฝ้าระวังความพิการได้อย่างเหมาะสมกับสภาวะความเจ็บป่วย และมีการ ฟื้นฟูสภาพของผู้ใช้บริการได้เหมาะสมกับความเป็นปัจเจกบุคคล

ตัวบ่งชี้ที่ 11 การใช้หลักการดูแลสุขภาพที่บ้านอย่างต่อเนื่อง
 น้ำหนัก 4 คะแนน (เชิงคุณภาพ 4 คะแนน)

คำอธิบาย

ใช้หลักการดูแลต่อเนื่อง หลักการดูแลสุขภาพที่บ้าน เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้ใช้บริการและครอบครัวในการดูแลตนเองได้

มีเกณฑ์การประเมินคุณภาพ 4 ข้อ พิจารณาจากเกณฑ์คุณภาพดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับ คะแนน	เกณฑ์การประเมิน
1	มีการจัดทำแผนการจำหน่ายผู้ป่วยเพื่อเตรียมการพัฒนาศักยภาพ ด้านความพร้อมของผู้ใช้บริการและครอบครัว ในการดูแลตนเองเมื่อกลับไปอยู่บ้าน
2	มีการจัดทำแผนการจำหน่ายผู้ป่วยเพื่อเตรียมการพัฒนาศักยภาพ ด้านความพร้อมของผู้ใช้บริการและครอบครัว ในการดูแลตนเองเมื่อกลับไปอยู่บ้าน และมีการระบุข้อมูลที่จำเป็นของผู้ใช้บริการก่อนกลับบ้านกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
3	มีการจัดทำแผนการจำหน่ายผู้ป่วยเพื่อเตรียมการพัฒนาศักยภาพ ด้านความพร้อมของผู้ใช้บริการและครอบครัว ในการดูแลตนเองเมื่อกลับไปอยู่บ้าน มีการระบุข้อมูลที่จำเป็นของผู้ใช้บริการก่อนกลับบ้านกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และมีการกำหนดแนวทางการปฏิบัติการดูแลผู้ใช้บริการต่อเนื่องที่บ้าน
4	มีการจัดทำแผนการจำหน่ายผู้ป่วยเพื่อเตรียมการพัฒนาศักยภาพ ด้านความพร้อมของผู้ใช้บริการและครอบครัว ในการดูแลตนเองเมื่อกลับไปอยู่บ้าน มีการระบุข้อมูลที่จำเป็นของผู้ใช้บริการก่อนกลับบ้านกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการกำหนดแนวทางการปฏิบัติการดูแลผู้ใช้บริการต่อเนื่องที่บ้าน และมีแนวทางให้ครอบครัวและชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลผู้ใช้บริการ

มาตรฐานที่ 4 หัตถการและ ทักษะ/เทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทั่วไป

ตัวบ่งชี้ที่ 12 การปฏิบัติหัตถการตามข้อบังคับสภาการพยาบาลว่าด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2550
 หน้าที่ 4 คะแนน (เชิงปริมาณ 4 คะแนน)

คำอธิบาย

การปฏิบัติหัตถการตามข้อบังคับสภาการพยาบาลว่าด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2550 เช่น ปฏิบัติการทำแผล การตกแต่งบาดแผล การเย็บแผล การตัดไหม การถอดเล็บ การจี๊หูด จี๊ตาปลา การผ่าตัดเอาสิ่งแปลกปลอม การฉีดยาระงับความรู้สึกทางผิวหนัง การล้างตา

มีเกณฑ์การประเมินคุณภาพ 4 ข้อ พิจารณาจากเกณฑ์คุณภาพดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับคะแนน	เกณฑ์การประเมิน
1	สามารถปฏิบัติหัตถการตามข้อบังคับสภาการพยาบาล ถูกต้องตามเทคนิคและหลักวิชาการ น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 25
2	สามารถปฏิบัติหัตถการตามข้อบังคับสภาการพยาบาล ถูกต้องตามเทคนิคและหลักวิชาการ มากกว่าร้อยละ 25 ถึง ร้อยละ 50
3	สามารถปฏิบัติหัตถการตามข้อบังคับสภาการพยาบาล ถูกต้องตามเทคนิคและหลักวิชาการ มากกว่าร้อยละ 51 ถึง ร้อยละ 75
4	สามารถปฏิบัติหัตถการตามข้อบังคับสภาการพยาบาล ถูกต้องตามเทคนิคและหลักวิชาการ ร้อยละ 76 ถึง ร้อยละ 100

เข้าสู่ระบบ และการทำงาน

เข้าสู่ระบบ

มีขั้นตอนการใช้งานดังนี้

1. เปิดหน้าเว็บไซต์ <http://www.nurseskill.com/>

ลงทะเบียนเพื่อใช้งาน

1.1 ครู อาจารย์ ลงทะเบียน ที่นี่

ลงทะเบียน

เข้าสู่ระบบ

1.2 กรอกข้อมูลเพื่อลงทะเบียน

1.3 เมื่อกรอกข้อมูลเสร็จ ลงทะเบียน

1.4 เข้าสู่ระบบ

1.5 เพิ่มรายชื่อนักศึกษาในความดูแล

1.6 กรอกรหัส และชื่อ-สกุลนักศึกษา ในความดูแล และ เพิ่มนักศึกษา

☞ ขั้นตอนนี้ นักศึกษาจะได้ Username และ Password เป็น รหัสนักศึกษาอัตโนมัติ เพื่อใช้ Login เข้าสู่ระบบในการเข้าดูคะแนนประเมินของตนเอง

1.7 เลือกชื่อนักศึกษาที่จะประเมิน ที่แถบชื่อนักศึกษา

2. ประเมินทักษะวิชาชีพ

2.1 ประเมินทักษะวิชาชีพ ของนักศึกษาที่ถูกเลือก

ประเมินมาตรฐานที่ 1 ครบ ทั้ง 7 ตัวบ่งชี้

บันทึกการประเมิน

ประเมินมาตรฐานที่ 2 ครบ 1 ตัวบ่งชี้

บันทึกการประเมิน

ประเมินมาตรฐานที่ 3 ครบ 3 ตัวบ่งชี้

บันทึกการประเมิน

ประเมินมาตรฐานที่ 4 ครบ 1 ตัวบ่งชี้

บันทึกการประเมิน

* หากยังไม่ประเมิน แต่ละมาตรฐาน จะปรากฏ เครื่องหมายกากบาท ❌ สีแดงที่อยู่หน้าแต่ละมาตรฐาน

* หากประเมิน แต่ละมาตรฐาน จะปรากฏ เครื่องหมายกากบาท ✅ สีเขียวที่อยู่หน้าแต่ละมาตรฐาน

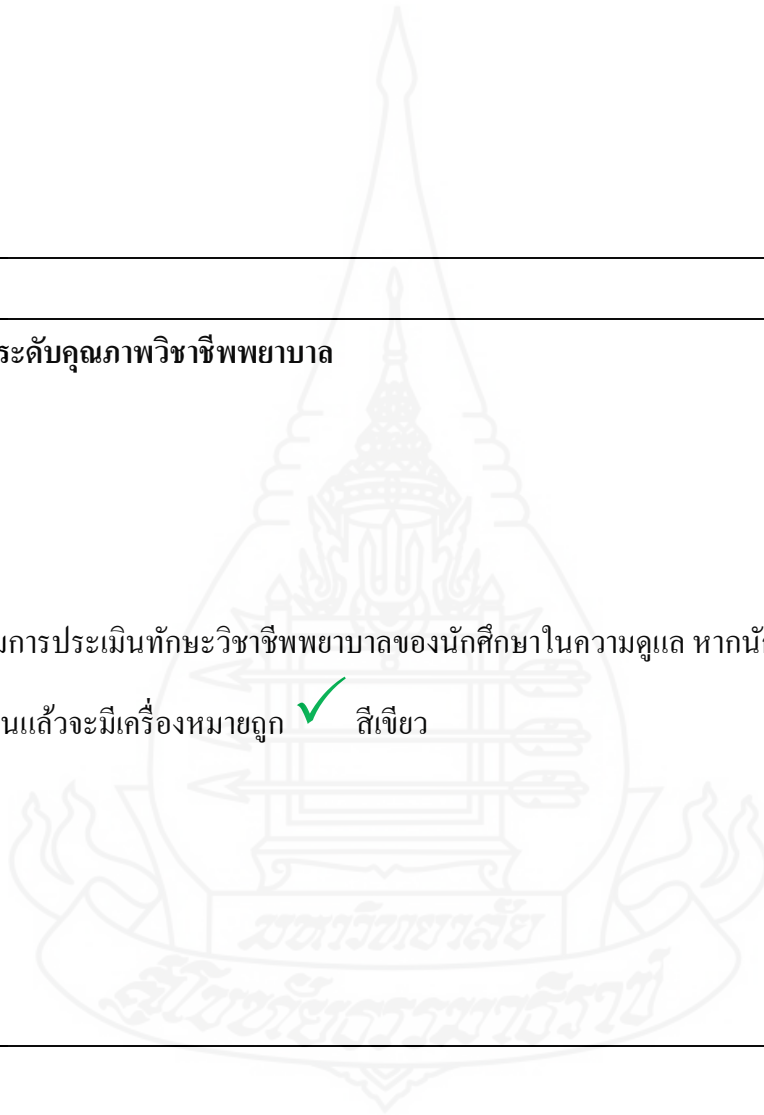
2.2 ก่อนที่จะประเมินมาตรฐานต่อไป ระบบจะคำนวณคะแนนรวมแต่ละมาตรฐาน และสามารถแก้ไขการประเมินได้

2.3 เมื่อประเมินครบทั้ง 4 มาตรฐาน เครื่องหมายกากบาท ❌ สีแดงที่อยู่หน้าแต่ละมาตรฐาน จะเปลี่ยนเป็นเครื่องหมายถูก ✅ สีเขียว

2.4 รายงานคะแนนประเมินมาตรฐาน เพื่อดู ระดับคุณภาพทักษะวิชาชีพพยาบาล

3. แปลผลระดับคุณภาพวิชาชีพพยาบาล

4. ภาพรวมการประเมินทักษะวิชาชีพพยาบาลของนักศึกษาในความดูแล หากนักศึกษาได้รับการประเมินแล้วจะมีเครื่องหมายถูก ✓ สีเขียว

5. Logout ออกจากระบบ

หน้า Login เมื่อ Logout

7. กรณีนักศึกษาเข้าระบบเพื่อดูคะแนนประเมินเพื่อนำผลการประเมินไปปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาทักษะให้มีคุณภาพมากขึ้น

- ☞ โดยนักศึกษา ลงชื่อเข้าใช้ระบบ ด้วย Username และ Password ที่ได้รับจากอาจารย์นิเทศ
- ☞ อาจารย์สามารถเข้าไปประเมินใหม่ โดยการ เข้าระบบ และ ดำเนินการแก้ไขการประเมิน

หน้า Login สำหรับ นักศึกษา ในการเข้าใช้ระบบ

การตรวจให้คะแนน

คะแนนแต่ละมาตรฐาน

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	คะแนนเต็ม
1. ความรู้ ความสามารถในการ ใช้กระบวนการ พยาบาล	1.การประเมินสภาพผู้ใช้บริการ 2.การประเมินปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยที่ส่งเสริม 3.การวิเคราะห์ข้อมูล และวินิจฉัยการพยาบาล 4.การวางแผนการพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัย 5.การปฏิบัติการพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยการพยาบาลและ แผนการพยาบาล 6.การประเมินผลการปฏิบัติการพยาบาลอย่างต่อเนื่อง 7.การบันทึกทางการพยาบาล	28
2. ความรู้ ความสามารถในการ สร้างเสริมสุขภาพ และการป้องกันโรค	8.การประเมินการเจริญเติบโตและพัฒนาการของบุคคลแต่ละวัย ครอบครัว และชุมชน	4
3. ความรู้ ความสามารถในการ ดูแลผู้เจ็บป่วยอย่าง ต่อเนื่อง	9.ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้เจ็บป่วยอย่างต่อเนื่อง 10.การใช้หลักการและเทคโนโลยีการบำบัดทางการพยาบาล 11.การใช้หลักการดูแลสุขภาพที่บ้านอย่างต่อเนื่อง	12
4. ทัศนคติและ ทักษะ/เทคนิคการ ปฏิบัติการพยาบาล ทั่วไป	12.การปฏิบัติหัตถการตามข้อบังคับสภาการพยาบาลว่าด้วยข้อจำกัดและ เงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2550	4
คะแนนเต็ม		48

การแปลผล

นำผลคะแนนรวมที่ได้ทุกมาตรฐานมาแปลผลตามเกณฑ์ ดังนี้

ระดับคะแนน	ระดับคุณภาพ
1-28 คะแนน	ผู้ถูกประเมินมี ทักษะวิชาชีพพยาบาล ระดับ ปรับปรุง
29-33 คะแนน	ผู้ถูกประเมินมี ทักษะวิชาชีพพยาบาล ระดับ พอใช้
34-37 คะแนน	ผู้ถูกประเมินมี ทักษะวิชาชีพพยาบาล ระดับ ดี
38-48 คะแนน	ผู้ถูกประเมินมี ทักษะวิชาชีพพยาบาล ระดับ ดีมาก

นักศึกษาจะได้ข้อมูลสะท้อนกลับเพื่อนำไปพัฒนาปรับปรุงทักษะวิชาชีพพยาบาลให้มีระดับดีขึ้น

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางธิดารัตน์ เลิศวิทยากุล
วัน เดือน ปีเกิด	17 สิงหาคม 2511
สถานที่เกิด	อำเภอสร้างคอม จังหวัดอุดรธานี
ประวัติการศึกษา	พยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2532 พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารการพยาบาล) พ.ศ. 2543
สถานที่ทำงาน	คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น
ตำแหน่ง	อาจารย์ประจำ

